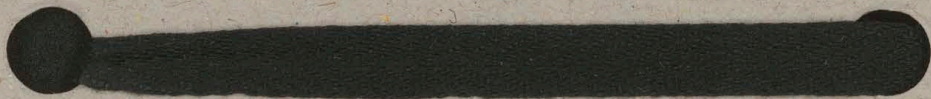

6919

Bibl. Jac.

IV

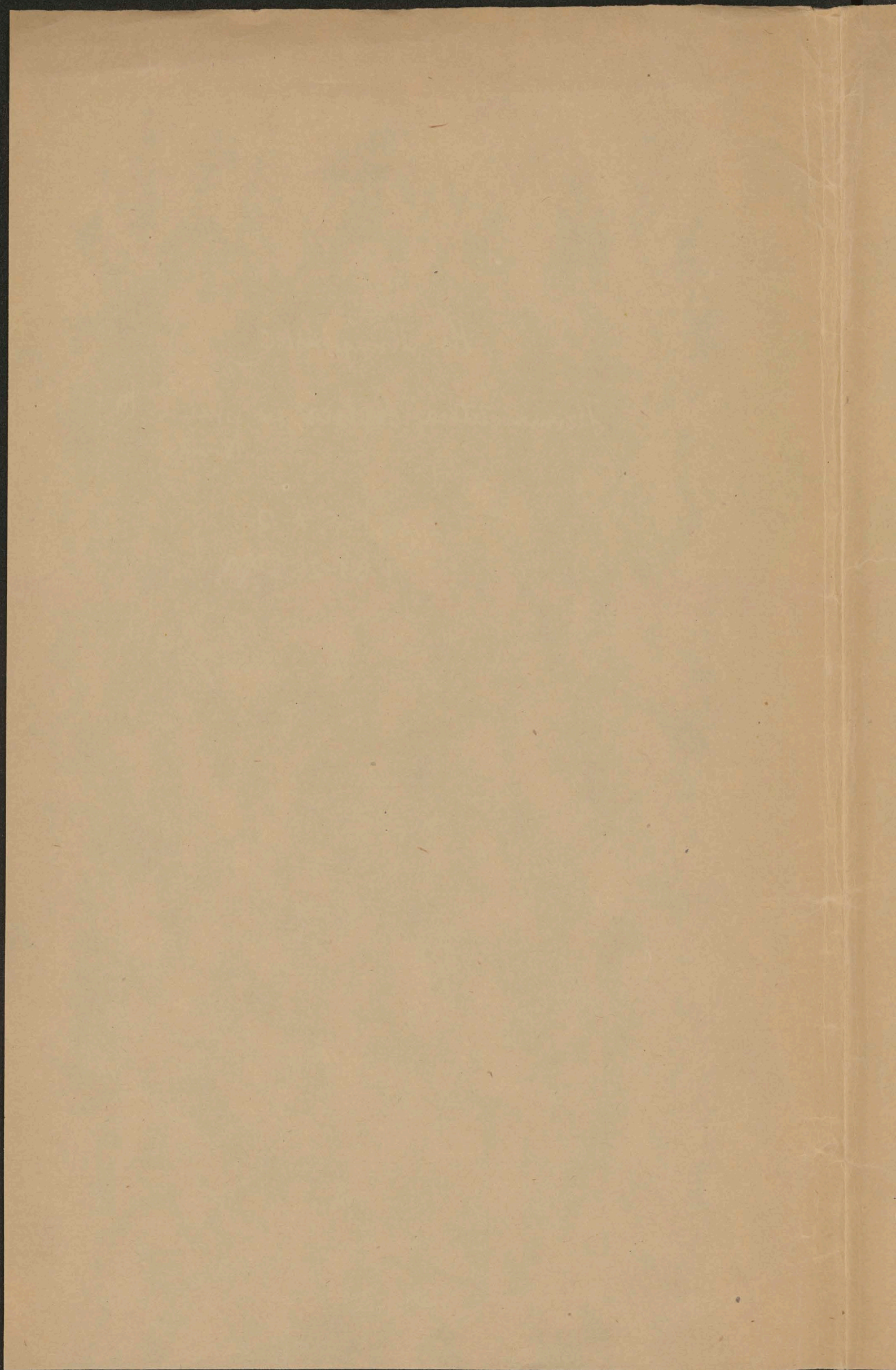

Ks. Jhnapiński

Hermeneutica biblica ex prolect. M. A.
V. V. V. V. V.

ark. 1-5, 7-13

H.B 1-26 II ~~7~~

Thronus pectus biblia N. Test.

ex praedictionibus Cl. Nowodworshi conscripta a. 1866

Projectio I s. 26bris a. 1860

69.

Hæc definitio Hermeneuticæ observandum est:
 Quamvis sermo sit optimimum medium, quo vires
 communicare possunt cogitationes ^{et sensus} animi, tamen potest et fit reapse,
 quod non semper alter alterius cogitata percipiat.
 Causa huius potest esse in intellectu, ut si Fides Hermeneuticæ
 vel dei voluntate sit, quia intelligere non possumus, ob sollicitudinem imperiorum
 cogitationem non quædam intelligere volumus, sed enunciat hunc exponit
 Regula: loquentem intelligi et audientem ^{loquentem} ^{seu eam difficultatem}
 ligere velle. Quoties audient in intelligit, ^{loquentem} ^{seu eam difficultatem}
 interpretatione. Interpretatio est efficere ut ex parte intellectus audientis.
 dicitur ad verba loquentis cogitet id quod cogitat
 ipse loquens. Interpretari potest et ipse loquens
 et eius vicarius. Sensus interpretatio vocatur
 autentica, et huiusmodi functionem duntaxat capientem
 na et hunc vocatur doctrinalis, et invenit
 duplicem functionem sensum investigandi, et ex-
 gnandi. Hermeneutica est interpretatio
 doctrinalis
 scientia et ars interpretationis doctrinalis.
 Nomen derivatur a Hermese si Mercurio int.
 pro voluntatis deo. Hermeneuticæ spectata
 pro complexu regularum ad quas interpre-
 tatio librorum institui debet. Subjectivæ cog-
 nitio regularum etc. Hermeneuticæ hæc sunt ad quas interpreta-
 tionis vocatur, et applicari potest ad interpre-
 tandum quicumque librum si regulae istæ ap-
 plicentur alicui particulari operi, mentis huius
 vocatur particularis, e.g. si applicentur libris
 si vocatur hermeneutica biblica, Juristica etc. si applicentur libris in iure
 Hermeneutica communis logica applicata, quæ occupatio
 instituit regulas rationationis ad interpretandam scripturam.
 Opera hermeneutica Hermanni Hardest. Exegeseos elementa 1691.
 Martini Kladii laudatum
 Eberhardi Elementa Herm. 1763.
 Frid. Meier. Versuch etc. 1757
 Gerardi Altonii 1828.
 Hermeneutica nostra est et Glis in 9 Tom. Tra-
 dit regulas aptas explicandi libris etc.
 in qre - Specialis, quæ tradit regulas aptas
 explicando speciali alicui libro et speciali generi librorum. e.g. Prophetarum
 Quæ Hermeneutica necesse est ut gaudeat prin-
 cipio, aliter non erit scientia. nam scientia
 est systematica capessio
 Principium illud est: Sensus loquentis ope usq.
 loquentis ora huius contextus conditionis tum exter-
 nae tum internæ loquentis inveniat
 et pandat

B. In conspectu Dei. et. conspiciat operam de
et distinguat momentum divinum et humanum
in libris. ^{et. hoc} verba quae leges conspiciunt
nam pro hominibus scribuntur
nec Deus voluit ut migrarent extra leges
cuius humani cogitationis. quod tunc temporis
in regem erant. ideo primum hoc valet in Psalms
capitulum. Quia tamen et momentum divi-
num concurrebat, ideo admittimus necessi-
tatem modificationis huius primae. p. i.

Contraurial et absurda et in
nec et nobis idem periculum
si sola hermeneutica
principio nitoremus?

*Sed i^a evidentia n^o e in libris, quod probant
equentaria ipsius patres in aliis locis con-
stantibus diffinitivum.
Itaq^m Et III^a tribuendum e unde autem
sicam illorum dicimus interpretationem quod
a patre ab Eria et obstrictus descendit.
si Eria interpretat^r, recurrit ad patrem
unde et ejus interpretatio est autentica.
Unde concludimus hⁱ sola Eriata^m. esse inter
productionem authenticam ac proinde veram.*

[illegible]

Przeziwne principium Homoczenia kowirny racy.
nalistowskicm. U nas xrodtem regat ratio jest
kierownikicm kady i kerkia, bdkia koscioł. u m
cyonalistow kady rozum i rozum.
Flernie ncutia e sensum. Bibliot singula
sed necesse je mody notionem vocabulor
motionem sensuwar De sensu

Tripliciter quidem affinitatem iustum
tum in eam esse simplicem. Et verba-
tem suam realem, et admodum similitu-
dinis. Affinitas realitatis est quoniam
vix ad objectum aliquod designandum
designant, v. partem cuius totius et
totius cuius partem et totum
est. Verba impropriae
synegorica. -

Synecdoche cum to-
tium pro parte et
spec. es pro gře. in
cum et in re sat
o metonymia cum
factum pro effectum
cum et ex dusky tra-
ta hweg & rak hwa.
ich paxu kiwa' b.
Dz. ^{duca est causantia et}
^{sumitur hic pro ira.}
Dz. ^{hic meum est in para-}
dro * non tibi sed anima mea

[illegible]

et realis qui colligitur ab eis quod verbis exprimitur.
 Et qui proinde figuratur patet ab eis imaginibus et similibus. — C
 Tertius certus est qui adeo patet ut nullam
 citationem locum sit.

probabilis est in hac philosophica parte pugnant
argumenta, in unam tamen partem plus
quam in alteram. eg. Illegitimum hunc
est certus. ^{propterea videtur} Hoc est corpus meum - certum
Probabilis apud Oseam, ubi Pheta jubet ducere
uxorem fornicationum - probabile est Oseam
eam duxisse - Alibi proferuntur argumenta
huc verba translato sensu accipienda esse,
et hunc sensum translatum probabilem esse.

Originarius dicitur qui intendit a primo dicto
nuntio - accommodatus s. ab alio auctore ad
aliquid aliud significandum assumit et tal.
ligibus et bonis trahantur. Deuter. et S. Paulus.
Proximus et remotus multis in locis sacris
reperitur invenitur. Reges praedixit Cyrum, et eadem
natione, iuxta verbum praedixit Babilonem. de Rebo ita
que erit sensus remotus, de Cyro autem proximus.
Allegoricus comprehendit illa quae ad fidem spectant
Anagogicus quod ad spem excitandam valent.
Tropologicus, quod ad mores informandos spectant.
Iste hic respectus materialium formalis con-
fundit. In hac ratione sensus verbalis est
proprius historicus, sensus vero translatus improprie
spiritualis. Iste respectus formalis est
litteralis. Sensus spiritualis ille, quem Spiritus S. in-
sensit directe et proximè. Proba huius sen-
sum referunt nobis sensum proximè. et re-
mota. Explicemus hec. Spiritus S. intendit
sensum directe descriptum nam quis cum
quis loquitur describit ea directe intendit. Et
haec addit. E. necessaria ut distinguereamus
sensum litteralem a sensu consequenti.
ex Eglou Huby kabity byd od Aoda - ex sensu
consequentia wypada na Tobiarzow opilstor
post potestatem. Ut itaq. distinctionem sensu
consequentia litterali apponenda erat vox directe.
Proximè Spiritus S. intendit, si nihil interce-
dit inter id quod est expressum et inter rem ex-
pressam.
Quasi verba ob referunt sensum directe
pro Boy etwozy swiat u b. niach. Nowa te Dni
S. kamieroz wywodziec wprost. Kamieroz wy-
powiedziec wprost et proximè, bo sensus littera-
lis miarki nie o slowach tych, a nie innego nie
possedimus. Co innego Oculi Dni super iustos
nauseos qus per in praece cor? Albo dicitur. Ritus.
Ne dicite vulpi huic (Herodi) prae vulpem chris-
tianaerye chytrose. Nowa Duchia S. obija wprost
w tym sentie (nie kus jak w sentie spiritalnym)
adaleka. Oculi Dni super iustos po verba ha ref-
runt remote sensu bo possidemus rnaerem. Quia mizdy opatruuszucham
Sensus litteralis est primus & translatus. Et hic usque
partit divisiones quoad materiam. et pote-
sse historicus Theticus, allegoricus, anago-
gicus - Tropologicus. Sensus historicus litt. orig. Feg Deus creavit
nam verba sensu proprio offerunt. Quid sit Deus.
est sensus translatus litteralis historice.
Virgo concipiet et pariet etc. sensus litteralis propheticus
et prius. respectu materiae Theticus.
Habitabit lupus cum agno - Translatus The-
ticus - Dnus unus e. (Deuter.) sensus e. Cit.
proprius, allegoricus, quia ad fidem respicit.
Oculi Dni super iustos - lit. anagogicus. - Stant
hi in supplicium et hi in vitam eternam.
litteralis anagogicus. In apocalypsi vide-

2. Ex ratione, sicut aduersarij: ^{1. Biblicis alijs ab au-}
dum vident, proinde turpia, absurda, ergo debemus sen-
sum litteralem, in spirituales mutare.
Absurda illa sufficient illis ut sensus lit-
teralis abiit. ut Osee factum. ^{2. Quid-}
dam loca v. v. explicata affirmant a scriptorib. ^{3. et}

sensu spirituali. ^{4. et} intelligi alia ratione in possunt hie loca uti spi-
ritualiter, quod ^{5. et} quod credunt absurdum et

turpe minime tale e, si sumemus sensu
litterali translati. ^{6. et} si eam Hieronymus intelligi-
mus hunc locum de assumptione gentium
ai etiam, eo magis, quod sepe respicit forni-
catio in biblis, etiam apud Oseam idololatriam
significat. Quoad II In hoc argumentis ^{7. et}
ponit in posse adesse sensum litteralem
tunc spirituali, quod mirum sponit, et
proferunt exemplum, quod pro nostra par-
te facit. Ego ero ei in patrem et ipse erit
mihi in filium. De salomone hoc dictum in sensu
spirituali applicatum e. ^{8. et} R. 1.

Q. An in una enunciatione multiplex sensus. Littera-
lis adesse pote? ^{9. et} Maxime ex protestantibus locce-
jum secuti s. XVIII affirmatiue tenuerunt, et
apud catholicos tantum multi tales. Nos vero
contrariam partem tenemus. Quod ut probemus
perpendamus argumenta aduersarij. Ex Pa-
tribus ^{10. et} s. Augustinus, Thomas, et quin.
et ex scriptis, a iuris, quidam dicta ab ipsis
scriptis varie interpretata esse. ^{11. et} Dum ex ipsis
locis, quod simplicitati ^{12. et} repugnat. ^{13. et} v. itaq
loca hie perpendamus. ^{14. et} Verba languores

et dolores nostros ^{15. et} ipse portauit. ^{16. et} Locis istis agit de dole-
ribus illis, a iuris, ^{17. et} Petrus, dicit intelligit

(1) I Petri 1, 22, qui pec-
cata nostra ipse per-
tulit in corpore ludis crucis ait. (2) Despere ^{18. et} ipse ipse
per lignum: ut periquitates nostras ipse portauit, et infirmita-
tibus mortui, iusti. ^{19. et} Nos nostras portauit. ^{20. et} Cruciatu - peccata, ^{21. et} ^{22. et} ^{23. et} ^{24. et} ^{25. et} ^{26. et} ^{27. et} ^{28. et} ^{29. et} ^{30. et} ^{31. et} ^{32. et} ^{33. et} ^{34. et} ^{35. et} ^{36. et} ^{37. et} ^{38. et} ^{39. et} ^{40. et} ^{41. et} ^{42. et} ^{43. et} ^{44. et} ^{45. et} ^{46. et} ^{47. et} ^{48. et} ^{49. et} ^{50. et} ^{51. et} ^{52. et} ^{53. et} ^{54. et} ^{55. et} ^{56. et} ^{57. et} ^{58. et} ^{59. et} ^{60. et} ^{61. et} ^{62. et} ^{63. et} ^{64. et} ^{65. et} ^{66. et} ^{67. et} ^{68. et} ^{69. et} ^{70. et} ^{71. et} ^{72. et} ^{73. et} ^{74. et} ^{75. et} ^{76. et} ^{77. et} ^{78. et} ^{79. et} ^{80. et} ^{81. et} ^{82. et} ^{83. et} ^{84. et} ^{85. et} ^{86. et} ^{87. et} ^{88. et} ^{89. et} ^{90. et} ^{91. et} ^{92. et} ^{93. et} ^{94. et} ^{95. et} ^{96. et} ^{97. et} ^{98. et} ^{99. et} ^{100. et} ^{101. et} ^{102. et} ^{103. et} ^{104. et} ^{105. et} ^{106. et} ^{107. et} ^{108. et} ^{109. et} ^{110. et} ^{111. et} ^{112. et} ^{113. et} ^{114. et} ^{115. et} ^{116. et} ^{117. et} ^{118. et} ^{119. et} ^{120. et} ^{121. et} ^{122. et} ^{123. et} ^{124. et} ^{125. et} ^{126. et} ^{127. et} ^{128. et} ^{129. et} ^{130. et} ^{131. et} ^{132. et} ^{133. et} ^{134. et} ^{135. et} ^{136. et} ^{137. et} ^{138. et} ^{139. et} ^{140. et} ^{141. et} ^{142. et} ^{143. et} ^{144. et} ^{145. et} ^{146. et} ^{147. et} ^{148. et} ^{149. et} ^{150. et} ^{151. et} ^{152. et} ^{153. et} ^{154. et} ^{155. et} ^{156. et} ^{157. et} ^{158. et} ^{159. et} ^{160. et} ^{161. et} ^{162. et} ^{163. et} ^{164. et} ^{165. et} ^{166. et} ^{167. et} ^{168. et} ^{169. et} ^{170. et} ^{171. et} ^{172. et} ^{173. et} ^{174. et} ^{175. et} ^{176. et} ^{177. et} ^{178. et} ^{179. et} ^{180. et} ^{181. et} ^{182. et} ^{183. et} ^{184. et} ^{185. et} ^{186. et} ^{187. et} ^{188. et} ^{189. et} ^{190. et} ^{191. et} ^{192. et} ^{193. et} ^{194. et} ^{195. et} ^{196. et} ^{197. et} ^{198. et} ^{199. et} ^{200. et} ^{201. et} ^{202. et} ^{203. et} ^{204. et} ^{205. et} ^{206. et} ^{207. et} ^{208. et} ^{209. et} ^{210. et} ^{211. et} ^{212. et} ^{213. et} ^{214. et} ^{215. et} ^{216. et} ^{217. et} ^{218. et} ^{219. et} ^{220. et} ^{221. et} ^{222. et} ^{223. et} ^{224. et} ^{225. et} ^{226. et} ^{227. et} ^{228. et} ^{229. et} ^{230. et} ^{231. et} ^{232. et} ^{233. et} ^{234. et} ^{235. et} ^{236. et} ^{237. et} ^{238. et} ^{239. et} ^{240. et} ^{241. et} ^{242. et} ^{243. et} ^{244. et} ^{245. et} ^{246. et} ^{247. et} ^{248. et} ^{249. et} ^{250. et} ^{251. et} ^{252. et} ^{253. et} ^{254. et} ^{255. et} ^{256. et} ^{257. et} ^{258. et} ^{259. et} ^{260. et} ^{261. et} ^{262. et} ^{263. et} ^{264. et} ^{265. et} ^{266. et} ^{267. et} ^{268. et} ^{269. et} ^{270. et} ^{271. et} ^{272. et} ^{273. et} ^{274. et} ^{275. et} ^{276. et} ^{277. et} ^{278. et} ^{279. et} ^{280. et} ^{281. et} ^{282. et} ^{283. et} ^{284. et} ^{285. et} ^{286. et} ^{287. et} ^{288. et} ^{289. et} ^{290. et} ^{291. et} ^{292. et} ^{293. et} ^{294. et} ^{295. et} ^{296. et} ^{297. et} ^{298. et} ^{299. et} ^{300. et} ^{301. et} ^{302. et} ^{303. et} ^{304. et} ^{305. et} ^{306. et} ^{307. et} ^{308. et} ^{309. et} ^{310. et} ^{311. et} ^{312. et} ^{313. et} ^{314. et} ^{315. et} ^{316. et} ^{317. et} ^{318. et} ^{319. et} ^{320. et} ^{321. et} ^{322. et} ^{323. et} ^{324. et} ^{325. et} ^{326. et} ^{327. et} ^{328. et} ^{329. et} ^{330. et} ^{331. et} ^{332. et} ^{333. et} ^{334. et} ^{335. et} ^{336. et} ^{337. et} ^{338. et} ^{339. et} ^{340. et} ^{341. et} ^{342. et} ^{343. et} ^{344. et} ^{345. et} ^{346. et} ^{347. et} ^{348. et} ^{349. et} ^{350. et} ^{351. et} ^{352. et} ^{353. et} ^{354. et} ^{355. et} ^{356. et} ^{357. et} ^{358. et} ^{359. et} ^{360. et} ^{361. et} ^{362. et} ^{363. et} ^{364. et} ^{365. et} ^{366. et} ^{367. et} ^{368. et} ^{369. et} ^{370. et} ^{371. et} ^{372. et} ^{373. et} ^{374. et} ^{375. et} ^{376. et} ^{377. et} ^{378. et} ^{379. et} ^{380. et} ^{381. et} ^{382. et} ^{383. et} ^{384. et} ^{385. et} ^{386. et} ^{387. et} ^{388. et} ^{389. et} ^{390. et} ^{391. et} ^{392. et} ^{393. et} ^{394. et} ^{395. et} ^{396. et} ^{397. et} ^{398. et} ^{399. et} ^{400. et} ^{401. et} ^{402. et} ^{403. et} ^{404. et} ^{405. et} ^{406. et} ^{407. et} ^{408. et} ^{409. et} ^{410. et} ^{411. et} ^{412. et} ^{413. et} ^{414. et} ^{415. et} ^{416. et} ^{417. et} ^{418. et} ^{419. et} ^{420. et} ^{421. et} ^{422. et} ^{423. et} ^{424. et} ^{425. et} ^{426. et} ^{427. et} ^{428. et} ^{429. et} ^{430. et} ^{431. et} ^{432. et} ^{433. et} ^{434. et} ^{435. et} ^{436. et} ^{437. et} ^{438. et} ^{439. et} ^{440. et} ^{441. et} ^{442. et} ^{443. et} ^{444. et} ^{445. et} ^{446. et} ^{447. et} ^{448. et} ^{449. et} ^{450. et} ^{451. et} ^{452. et} ^{453. et} ^{454. et} ^{455. et} ^{456. et} ^{457. et} ^{458. et} ^{459. et} ^{460. et} ^{461. et} ^{462. et} ^{463. et} ^{464. et} ^{465. et} ^{466. et} ^{467. et} ^{468. et} ^{469. et} ^{470. et} ^{471. et} ^{472. et} ^{473. et} ^{474. et} ^{475. et} ^{476. et} ^{477. et} ^{478. et} ^{479. et} ^{480. et} ^{481. et} ^{482. et} ^{483. et} ^{484. et} ^{485. et} ^{486. et} ^{487. et} ^{488. et} ^{489. et} ^{490. et} ^{491. et} ^{492. et} ^{493. et} ^{494. et} ^{495. et} ^{496. et} ^{497. et} ^{498. et} ^{499. et} ^{500. et} ^{501. et} ^{502. et} ^{503. et} ^{504. et} ^{505. et} ^{506. et} ^{507. et} ^{508. et} ^{509. et} ^{510. et} ^{511. et} ^{512. et} ^{513. et} ^{514. et} ^{515. et} ^{516. et} ^{517. et} ^{518. et} ^{519. et} ^{520. et} ^{521. et} ^{522. et} ^{523. et} ^{524. et} ^{525. et} ^{526. et} ^{527. et} ^{528. et} ^{529. et} ^{530. et} ^{531. et} ^{532. et} ^{533. et} ^{534. et} ^{535. et} ^{536. et} ^{537. et} ^{538. et} ^{539. et} ^{540. et} ^{541. et} ^{542. et} ^{543. et} ^{544. et} ^{545. et} ^{546. et} ^{547. et} ^{548. et} ^{549. et} ^{550. et} ^{551. et} ^{552. et} ^{553. et} ^{554. et} ^{555. et} ^{556. et} ^{557. et} ^{558. et} ^{559. et} ^{560. et} ^{561. et} ^{562. et} ^{563. et} ^{564. et} ^{565. et} ^{566. et} ^{567. et} ^{568. et} ^{569. et} ^{570. et} ^{571. et} ^{572. et} ^{573. et} ^{574. et} ^{575. et} ^{576. et} ^{577. et} ^{578. et} ^{579. et} ^{580. et} ^{581. et} ^{582. et} ^{583. et} ^{584. et} ^{585. et} ^{586. et} ^{587. et} ^{588. et} ^{589. et} ^{590. et} ^{591. et} ^{592. et} ^{593. et} ^{594. et} ^{595. et} ^{596. et} ^{597. et} ^{598. et} ^{599. et} ^{600. et} ^{601. et} ^{602. et} ^{603. et} ^{604. et} ^{605. et} ^{606. et} ^{607. et} ^{608. et} ^{609. et} ^{610. et} ^{611. et} ^{612. et} ^{613. et} ^{614. et} ^{615. et} ^{616. et} ^{617. et} ^{618. et} ^{619. et} ^{620. et} ^{621. et} ^{622. et} ^{623. et} ^{624. et} ^{625. et} ^{626. et} ^{627. et} ^{628. et} ^{629. et} ^{630. et} ^{631. et} ^{632. et} ^{633. et} ^{634. et} ^{635. et} ^{636. et} ^{637. et} ^{638. et} ^{639. et} ^{640. et} ^{641. et} ^{642. et} ^{643. et} ^{644. et} ^{645. et} ^{646. et} ^{647. et} ^{648. et} ^{649. et} ^{650. et} ^{651. et} ^{652. et} ^{653. et} ^{654. et} ^{655. et} ^{656. et} ^{657. et} ^{658. et} ^{659. et} ^{660. et} ^{661. et} ^{662. et} ^{663. et} ^{664. et} ^{665. et} ^{666. et} ^{667. et} ^{668. et} ^{669. et} ^{670. et} ^{671. et} ^{672. et} ^{673. et} ^{674. et} ^{675. et} ^{676. et} ^{677. et} ^{678. et} ^{679. et} ^{680. et} ^{681. et} ^{682. et} ^{683. et} ^{684. et} ^{685. et} ^{686. et} ^{687. et} ^{688. et} ^{689. et} ^{690. et} ^{691. et} ^{692. et} ^{693. et} ^{694. et} ^{695. et} ^{696. et} ^{697. et} ^{698. et} ^{699. et} ^{700. et} ^{701. et} ^{702. et} ^{703. et} ^{704. et} ^{705. et} ^{706. et} ^{707. et} ^{708. et} ^{709. et} ^{710. et} ^{711. et} ^{712. et} ^{713. et} ^{714. et} ^{715. et} ^{716. et} ^{717. et} ^{718. et} ^{719. et} ^{720. et} ^{721. et} ^{722. et} ^{723. et} ^{724. et} ^{725. et} ^{726. et} ^{727. et} ^{728. et} ^{729. et} ^{730. et} ^{731. et} ^{732. et} ^{733. et} ^{734. et} ^{735. et} ^{736. et} ^{737. et} ^{738. et} ^{739. et} ^{740. et} ^{741. et} ^{742. et} ^{743. et} ^{744. et} ^{745. et} ^{746. et} ^{747. et} ^{748. et} ^{749. et} ^{750. et} ^{751. et} ^{752. et} ^{753. et} ^{754. et} ^{755. et} ^{756. et} ^{757. et} ^{758. et} ^{759. et} ^{760. et} ^{761. et} ^{762. et} ^{763. et} ^{764. et} ^{765. et} ^{766. et} ^{767. et} ^{768. et} ^{769. et} ^{770. et} ^{771. et} ^{772. et} ^{773. et} ^{774. et} ^{775. et} ^{776. et} ^{777. et} ^{778. et} ^{779. et} ^{780. et} ^{781. et} ^{782. et} ^{783. et} ^{784. et} ^{785. et} ^{786. et} ^{787. et} ^{788. et} ^{789. et} ^{790. et} ^{791. et} ^{792. et} ^{793. et} ^{794. et} ^{795. et} ^{796. et} ^{797. et} ^{798. et} ^{799. et} ^{800. et} ^{801. et} ^{802. et} ^{803. et} ^{804. et} ^{805. et} ^{806. et} ^{807. et} ^{808. et} ^{809. et} ^{810. et} ^{811. et} ^{812. et} ^{813. et} ^{814. et} ^{815. et} ^{816. et} ^{817. et} ^{818. et} ^{819. et} ^{820. et} ^{821. et} ^{822. et} ^{823. et} ^{824. et} ^{825. et} ^{826. et} ^{827. et} ^{828. et} ^{829. et} ^{830. et} ^{831. et} ^{832. et} ^{833. et} ^{834. et} ^{835. et} ^{836. et} ^{837. et} ^{838. et} ^{839. et} ^{840. et} ^{841. et} ^{842. et} ^{843. et} ^{844. et} ^{845. et} ^{846. et} ^{847. et} ^{848. et} ^{849. et} ^{850. et} ^{851. et} ^{852. et} ^{853. et} ^{854. et} ^{855. et} ^{856. et} ^{857. et} ^{858. et} ^{859. et} ^{860. et} ^{861. et} ^{862. et} ^{863. et} ^{864. et} ^{865. et} ^{866. et} ^{867. et} ^{868. et} ^{869. et} ^{870. et} ^{871. et} ^{872. et} ^{873. et} ^{874. et} ^{875. et} ^{876. et} ^{877. et} ^{878. et} ^{879. et} ^{880. et} ^{881. et} ^{882. et} ^{883. et} ^{884. et} ^{885. et} ^{886. et} ^{887. et} ^{888. et} ^{889. et} ^{890. et} ^{891. et} ^{892. et} ^{893. et} ^{894. et} ^{895. et} ^{896. et} ^{897. et} ^{898. et} ^{899. et} ^{900. et} ^{901. et} ^{902. et} ^{903. et} ^{904. et} ^{905. et} ^{906. et} ^{907. et} ^{908. et} ^{909. et} ^{910. et} ^{911. et} ^{912. et} ^{913. et} ^{914. et} ^{915. et} ^{916. et} ^{917. et} ^{918. et} ^{919. et} ^{920. et} ^{921. et} ^{922. et} ^{923. et} ^{924. et} ^{925. et} ^{926. et} ^{927. et} ^{928. et} ^{929. et} ^{930. et} ^{931. et} ^{932. et} ^{933. et} ^{934. et} ^{935. et} ^{936. et} ^{937. et} ^{938. et} ^{939. et} ^{940. et} ^{941. et} ^{942. et} ^{943. et} ^{944. et} ^{945. et} ^{946. et} ^{947. et} ^{948. et} ^{949. et} ^{950. et} ^{951. et} ^{952. et} ^{953. et} ^{954. et} ^{955. et} ^{956. et} ^{957. et} ^{958. et} ^{959. et} ^{960. et} ^{961. et} ^{962. et} ^{963. et} ^{964. et} ^{965. et} ^{966. et} ^{967. et} ^{968. et} ^{969. et} ^{970. et} ^{971. et} ^{972. et} ^{973. et} ^{974. et} ^{975. et} ^{976. et} ^{977. et} ^{978. et} ^{979. et} ^{980. et} ^{981. et} ^{982. et} ^{983. et} ^{984. et} ^{985. et} ^{986. et} ^{987. et} ^{988. et} ^{989. et} ^{990. et} ^{991. et} ^{992. et} ^{993. et} ^{994. et} ^{995. et} ^{996. et} ^{997. et} ^{998. et} ^{999. et} ^{1000. et} ^{1001. et} ^{1002. et} ^{1003. et} ^{1004. et} ^{1005. et} ^{1006. et} ^{1007. et} ^{1008. et} ^{1009. et} ^{1010. et} ^{1011. et} ^{1012. et} ^{1013. et} ^{1014. et} ^{1015. et} ^{1016. et} ^{1017. et} ^{1018. et} ^{1019. et} ^{1020. et} ^{1021. et} ^{1022. et} ^{1023. et} ^{1024. et} ^{1025. et} ^{1026. et} ^{1027. et} ^{1028. et} ^{1029. et} ^{1030. et} ^{1031. et} ^{1032. et} ^{1033. et} ^{1034. et} ^{1035. et} ^{1036. et} ^{1037. et} ^{1038. et} ^{1039. et} ^{1040. et} ^{1041. et} ^{1042. et} ^{1043. et} ^{1044. et} ^{1045. et} ^{1046. et} ^{1047. et} ^{1048. et} ^{1049. et} ^{1050. et} ^{1051. et} ^{1052. et} ^{1053. et} ^{1054. et} ^{1055. et} ^{1056. et}

Portavit hebr. sabal. quod significat bajulare.
Dolores nostros portavit. intelligendum. Ratus dolores nostros persequor esse.
Sulit (hebr. asle) signif. portare et aferre. Languores, re passionis est accipienda. Pri-
matheus itaq; dixit. Intuit languores, quia max autem pars ejusdem vesiculi
Ratus abstulit ab eis languores. Ergo non multi. recte in sensum Matthei 8, 16, 17
plex sed unus & sensus literalis. quadrat; nam Joanas ait. Vire
languores nostros exse hult.

c. Alterum locum ponunt. S. 53. 8. Generationem ejus qui enarrabit. cap. V. 2. 10. 1868.
 Hic licet sensum intelligere Patres, affirmant ad
 versarii de generatione divina et humana. Sed 4° Quamvis inter Patres
 Patres ^{hic} Divinam ^{non} utramque alteri alteri ^{generatio} accipi potest, quin duplex
 generati'onem intelligunt. Quamvis ^{seu} unum ^{generati'o} patres ^{seu} ^{generati'o}
 affirmant de humana. Generatio potest duplici
modo intelligi et de humana et divina quia de
sensu patet. Sicut etiam liber Generationis
quando legitur, generati'oem in sol. et in aliis et alior
nonnulli intelligunt de generatione

III^{um} locum adducimus Gal. II, 7. Filius meus est tu ego hodie et
4to modo, aiant, pote explicari locus iste et qui
deus Paulus Hebr. 1° 5. loquitur de filio Dei. ibid. 5° 5.
hinc verbi probat sacerdotium Acti. et in sermo-
ne Antiochi a Paulo habito Act. 13, 33. de resurre-
ctione Acti. Insuper itaq; sensus advenit: filius ho-

Pontificatus et resurrectionis. Sed nos intelligimus solum
de filiationem. Nam Paulus loquens de pontifi-
ficatu incidit solum in hęc verba ^(et indirecte caput) quamvis con-
sulat. Nam sicut filiatio ē summa fons divi-
nitatis ^{secundu} Act. ita etiam est fons Pontifi-
catu ejus. Similiter et de resurrectione agitur ^{Floquitur itaq de filiatione ut probet creatum.}
et nos ad comprobandam omnipotentiam confu-
gimus ad creationem - et ad misericordiam ^{Non directe resurrexerunt comprehendit}
probandam confugimus ad passionem Secu Christi. ^{hoc sententia, sed ut probet resurrectionem.}
ita et hic commemorat filiationem ut probet re-
surrectionem. et probat Paulus Actum non solum
resurrexisse, sed non resurgere non potuisse. Itaque
verus sensus ē filiatio. Inductione pre-
terea probari potest nullum locum in se priv-
dari, qui multiplicem sensum eamq[ue] ^{literalem una continet.}

Videamus testimonia Patrum. Diffiniatam
maximam videt facere S. Augustinus in
argumentis seu auctoritate. S. Augustinus.
postquam de diversis primar vocum significatiombus adduxit, ait
Ego certe quod interpositas promissio, si cui saltem
dignitatis scriberem aliquid, sic mallet scribere, ut,
quod veri quisq. de his rebus capere posset, mea verba reso-
narent, quam ut unam veram sententiam ad hoc aper-
tius ille et cogitant, ponerem, ut excluderem ceteras,
quar falsitas prohi posset offendere. Nolo itaq. Deus meus,
tam precepto esse, ut hoc illius virum (Hoyden) de te melius non
credam. Sentit ille viro in his verbis atq. cogitant, cum ea scriberet, quidquid hic veris po-
stulat esset sententiam tuam opinionem tuam, aut fidem per-
adversarios nostros quia alibi probat sumus, et tamen con-
fiam. De doct. Chr. lib. 3 cap. 27

In translatis circulus aetior ē et ipse in
ambiguis solum et obscuris multiplicem sen-
sum esse posse dicit Augustinus. Sed requiritur ut
in aliis locis aperte pronuntietur quod in pri-
mo ē obscurum. Praeterea dicit Augustinus. Verbum
sepe voluisse, ut plures sensus ab eodem

*pro mulduplici sententia subessent. Quod et nos concedimus. sed in sepe
derali. & aliorum et qui pensant lateraliter intelligimus. ~~Vnde hos iacorum~~ et inutile
dem 1°. Dicit hoc dignius
esse et utilius, ut quod esset, in diuinis uno loco proferre et altero
in uno loco obsecuturum explicare. - II° Dicit August. Spiritum s. concurrere,
et in altero explicat.*

De hoc iocundus et inutile esse. In proprio de re et providere, hinc locus multiplicem sensum
vero dignus - nam pro ut propositum habet. Rep. Ad videre, uno aliud e ac facere ut ali-
duo necessariis - unum obscurum et alterum explicitum - et hoc pr. qui's occurrat. Littera providit deus ut sen-
sum in iocundum amicitia explicitus occurreret, in qua auctor separat, sed qua
curiosus h. constituit dignitatem rector et providor omnium. *scripturam*

Deinde or reverentia illius, qui debet iudicari.
Et tunc recedimus ab Aug. eo magis, quod
nullum alium patrem consentientem secum
habet, quod et ipse confitetur, se proferre al-
quid novum inauditum.

Proinde non solum in
mini- stam nos salvandos
sua rebus p^{re}pare.
affirmat id quod affirmare
videbitur adversarius, minime
tamen prae defendit. —

De multiplicitate sensus lit. Sci ad finem cedens au-
thoritat. Augustini affirmat id quod affir-
mare videt. ^{minime volens deperdere ea} Questio hic ^{erat} num sub una lit.
sera multiplex ^{sensus} esse possit? ^(generabilis sensus) Nos vero quod
simus. an multiplex in litterali sensu ^{de} esse
possit. Thomas ut quid ^{in datus} ^{non} respondet ^{in fine}

anteo sentium litteralem de his. ^{sed auctor potuit et liberales et epist. in rebus} non quoniam
auctor intendit. ^{non autem} Itaque optime
potuit affirmare in una littera multum esse
suum esse posse. ^{Itaque etiam eam adferat} ^{sed pro nostra ipsius parte}
hanc in hunc esse. ^{quod natus est ex ejus dieb.}

„Significatio, quam voces significant e sensu
 „literalis in eis in multiplicandis propter hoc quod
una vox multum significat.“ Atque negat multiplem rem esse.
 Non obijciunt contradictionem phonis qui
 e lumen scholae. Et ^{contradictio} differentia, quae apud
 eum a parte definitionis diversa sensus
 literalis procedit.

Quod autem pro nostra parte stat Thomas, pa-
tetur etiam ex praesi, nam nullibi in commen-
tariis suis multiplicem sensum litteralem exponit.

Proocant adversarii ad Theologos. Si ad nu-
merum eorum respectus haberet, causa nostra
desperata videret. Tamen ex illo nro vi-
sui & contra nos. Si opinionem contra-
riam multis Theologis defendimus, in nro ob-
videntur rei rationibus cedendum nobis.

Theologi praecipui quibus
adversarii nostri nituntur
sunt Melchior Camus et
Melini.

Hi autem Theologi (Camus, et Melini) nituntur
aliqua sententia. Et quamvis in p[re]sentia istud.

Alii praeterea adversam nobis sententiam
appellant probabilem, in improbabilem. et enu-
merant mixta & loca ex scriptis, ubi multiplex
sensus occurrere ipsis videt. Insuper male
nulli intelligunt sensum litteralem. Nam au-
tem deo icti, si scribunt commentarios, nullibi
multiplicem sensum admittunt. Dicunt u-

admittunt solum aliorum
interpretationes varias

num ^{semper} primum sensum litteralem pro
ceteris defendunt, ~~sed~~ ^{ideo} quia addu-
cunt interpretationes aliorum. itaq. unum
sensem affirmant ex his primarium, alios
vero possibiles. dicunt. Ex 150 Theologis deo & Thom.

Salus locos esse in scriptis affirmant. Si
legimus quomodo exponunt quodammodo approba-
verunt illi Theologi exponunt nobis. ~~sed~~ ^{unde} illi Theologi exponunt,
habet multiplex sensum. ~~sed~~ ^{unde} illi Theologi exponunt,
nos videntur nobis ineptiae, et locos fac-
te viderent. ~~Ubi~~ ^{de quo} dicit. Olim Iudei sine

si res legemur, quomodo
illi Theologi exponunt,
unde cedat sit praesens sensus
multipliciter, nobis ineptiae
et iam facere videretur.

punctis utebantur, unde exorta e sensus multi-
plicitas, quum poterant uno litera multae vocales addi. Ita de Lugo. d.
sed certe mutatione punctorum mutatur sensus.
sed ut multiplex esse possit in mutatis punctis.

VI d. 11 1860.
10

Alii affirmant multiplicem signum habere vocabulum,
unde multo sensus includit. ~~ex~~ ^{ex} Duplex sed memo quon-
videt quam hoc ineptum e. Ita Trigenus explicat.

Alii alia diversa interpunctione derivant. sed nunc
mala interpunctio potest facere multiplicem. Non
multiplicem sed dubium facit sensum. In his
computis tamen neque Augustinum neque Thomam
auctorem habemus. itaq. Patres deo excepto
Augustino pro nostra stant sententia, qui neque
suspiciati & multiplicitatem sensus litteralis. Tho-
mas stat pro nostra stat parte. Ex ^{ex} Patres
sicut, quod Argumento e nostra sententia.

Nam talis sensus est aliquid extraord.
et qua tale debuit ab eis explicari. 2° Patres
& Theres traditionis, itaq. via traditionis nobis
hoc communicassent. Et si solum Patres in
theoria sed et in practica nostra sententia
stant. Alii post Thomam Theologi item
in practica suam sententiam in agnoscunt.
sed nunc solum auctoritati Thomae, eam sequuntur.

pauci tantum eam severe propugnant. tamen et
nostram probabilem, & improbabilem etc. vocant.
tamen ne videamur aucupari tutiores sententias
nostras adducimus saltem nomina Theologorum
pro nostra parte stantium. Alexander Halensis Albertus M.
Bonaaventura Egidius King, Richardus, Rudolphus,
Alphonsus Tostatus, Eusebius de Brixia, Mi-
chael de Medina, Ribera, Malinonius, Truxem
Salvator Amor, Calmet, Cerdon.

et alii, Glais, Patricius, qui hodie in collegiis
legit scriptam s. & auctoritatem. Sed his addamus
quosdam argumenta ex ratione. Quum nullus
pater excepto Augustino et nullus Theologus
in practica admittit multiplicem sensum literalem, sequitur
eundem in una litera adesse non posse.

Alia & elegomena. - Nunc accedamus ad re-
gulas. Notandum. Quod quum Hermeneutice
sit sensum biblicum eruere et auditoribus pa-
tefacere. Duplicem itaque partem Herm. sumit
alteram de sensu inveniendo. alteram de
sensu explicando. Quum autem sensus
multipliciter dividitur, hinc nempe in lit. spiritum etc.
hinc primum de sensu literalis eruendo agemus.

Antequam perveniamus ad regulas tradendas
ad ostendendum primam regulam esse, sacra
biblia esse diligenter tota legenda. Est Præ-
clara hunc in sensum ait Augustinus.

Prima observatio est moris dei in istos libros, si in
ad memoriam mandandos, saltem ut non sint
ignoti nobis.

Primum statuimus regulas sensus eruendi
ex usu loquendi. Qui sermonis aliorum sensum com-
prehendere vult, debet acquirere notionem ejus

illius potestas vocum, formulas acquiri po-
te ex usu loquendi. Exinde patet mens,
inter quemdam sonum etc. et inter notionem.

qui natus
qui hypothetice & necessitatis in absolute

Dicimus hypotheticam nam & nulli Theologus
qui putant, cuius sono adesse significationem aliquam
et hanc mensuram inter sonum et notionem absolute dicunt
cessitatis. Non potest dici mensuram ille absolute necessi-
tatis, nam quum populos esse multa &
vocabula, quae decursu temporis mutatae
egit tempore illi significabat oram pro
Episcopo moris mediterranei decursu tem-
poris signa vocis hinc interviit ad designan-
das regiones remotas. ut Reges Tharsis.
Postea ad designandas insulas. - Idem ac-
cidit cum aliis linguis. eg Lepah, notis
Lepah dixit nos. - Lepah significat lathe

Karawara significat Karapha (Bohomolae).
 Mutat. quoque vox a religione secta, discipli-
 na. nam nova exorta doctrina, oportet ut
 eundem nova vocabula, v. antiquis novam
 significatio daret. eg. hebr. asa significat simpliciter
 facere. in tabernaculo vero sacrificare. Item apud Græcos.
 Voces: Γνοσις, ἀγασσις, etc. fuerunt introductæ
 ad quasdam ideas religiosas designandas.
 Mutat. etiam cum mutatione regiminis.
 eg. Kemea signif. fornicari, sed respectu habito ad formam
 designandum deos alienos cultum.
 Takan senex. postea regem, Rectorem significavit.
 Non solum autem ex vita publica sed et
 privata vir nomen mutat. eg. keteb.
 vocat. hominem abjectum olim autem canis.

Similiter ^{tu} ~~ἐξορία~~ in N. T. significat potentiam vel auctoritatem
 simile populo, quod fuit signum virilis domi-
 nationis in mulierem. Nuda loc. I Cor. 10, 10. explica-
 ri potest. Ideo debet mulier esse sub potestate Christi angelus.
 Similiter ~~heredi~~ a rade explicari potest.

~~Itaque~~ hypotheticus solum intercedit neque inter ^{cautiones} ~~vocem~~ et
 duo in uno repte deprehendit varietas signifi-
 cationis vocum. Sicut inter Italicam et Vere-
 miam. Tertullianum et. Cyrianum utrumque Africa-
 nam. Voces huius ex usu loquendi explicari possunt.

Distinguenda est nobis lingua mortua a viva.
 In obo attentione possumus pervenire ad
 eam intelligendam. In mortua vero attentio
 sufficit. Sed necesse testimonio ^{historica} habere. Testi-
 monia huius s. scholia, glossæ, lexica, versiones, commentarii.

Sed ea in ~~Itali~~ valent in quantum descen-
 dunt ex statu, quo lingua viva fuit. Et
 huius testimonio vocantur immediata quia im-
 mediate tangebant linguam vivam. Testi-
 monia mediata v. itidem scholia glossæ etc. quæ des-
 cendunt ex statu, quo lingua jam mortua fuit sed in scholiis actum vixit.

Fontes subsidii s. dialecti cognati, et
 analogia et analogia, quæ subsidium præ-
 bent dicentibus i.e. aduentum solum invenien-
 di sensum sacrorum Bibliorum.

Gravitas ~~fontium~~ fontium determinat antiqui-
 tatem et fidelitatem, quo minus vestigium
 est iudicii proprii alicuius Doct. scriptis.

Glossæ et scholia ^{notantur} respectu ubertatis et
 tam merent respectum, et quam potius
 ratione antiquitatis. et quo antiquiora eo majoris
 sunt momenti.
 Respectu ubertatis minoris v. præti, quia
 unica solummodo exhibet in iis significatio.
 etiam contrarium solum orationis exhibent.

Glossa po grecku knascejt po prostu język. potem
przechodzi na oznaczenie listu lub kartoniku, a
potem na objaśnienie knaszenia tego wyra-
żu. Scholia były wypisy krótkie & krótkie
taryz kładzione na marginesie. choć i glos-
sy były także na nim pisane, ale te były wię-
dzy tekstem pisane. Stąd glosses interlineares, wię-
dzy wierszami. i glosses marginales na brzegu pisane.
Scholion jest objaśnieniem rzeczy & powodu
jej ciemności. i to pod względem historycznym
i archeologicznym a glossa pod względem
filologicznym. -

P. VII 12 1860 n.

P. VII 17 1860. valet in aliis e.g. romanicis lin.
 Lexica respectu ¹⁰ abundantius proferant quis. e.g. sentire ^{Itaque eadem voc.}
 scholiis, quia representant nobis in mirari ^{significat audire} ~~quod his paucis~~ ^{significat}
 solum significationem in contextu si quis itaq. has dialectos in pro
 sed etiam alias significationes. de subsidio sed pro fonte sumet et
 sicut bona exhibent etiam varia ut protestantes faciunt, periculum
 hinc significum et auctores, qui his us. efaceret toti sacro scripto, nam
 versiones et commentarii minoris ^{via} loca ad tuam mentem con
 i pretii Lexico, ob eandem causam, certare possent. Ita faciunt non
 ob quam Lexica prostant scholiis, ^{nulli in Germania, qui spiritus}
 solum, relativam significationem exhibent. fontibus, sequuntur dialectos.
 bent. ~ ^{Versiones} exhibent nobis si. Alterum subsidium e etymo
 quidem unicum certi loci. ^{etymologia}, quae e derivatio significati
 mentaria vero et alia loca in ^{hominis} primariis ^{etiam extractio} ^{significati} ^{secundum}
 subsidium vocant, ideo proferantur ^{etymologia} ex primigenia. e.g. ^{etymologia} ^{etymologia}
 commentarii versionibus. En versio constat ^{ex} elementis ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 nibus propterea minime constat quem ^{inquiranda} e itaq. utriusq. vocis significati
 lectum originalem interpretes ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 Ex historia textus sacri notum ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 e eum variis mutationes sub ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 isse. Itaq. versio modicum ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 etymologia. Ex commentariis vero ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 sumus scire varias significatio ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 nes. ~ Itaq. Lexica esse summi ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 animenti. Minoris scholia et ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 glossae. postea commentarii, denique ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 Propter hos fontes habemus sub ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 lida ad intelligendam linguam ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 i.e. dialectos, cognatos, etymologiam ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 dum linguas quidem ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 dent quoddam similitudine, ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 de licet nobis pro declaratione ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 alienius vocabuli linguas ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 licet nobis recurrere ad ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 e.g. si ignoraret ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 vocis in lingua hebraea. recurre ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 ne licet ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 syriacam ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 certitudine probari ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 Quod vero in raro contrario ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 aut probant exempla e.g. ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 hebr. ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 carnem significat ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}
 caro. arabice pellis. ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia} ^{etymologia}

Ex bibliis scimus Iherosolimam in serip. Insuper Vulgata nostra de
hivis nominari prophetam nro. e. autentica respectu aliar ver
lum nunciatores voluntatis Dei.
tionum, in vero respectu per
Quoad secundariam significat. huc Graeci et Hebraei. ideo pro
tionem eq. boni. - secundaria est concilium ut Vulgata
significatio dicitur e. v. magnific. emendat. et emendat. sine in
v. servi. quor. ex. contemtu de.
terminari debet. Quoad analogiam. Clemente VIII et Sixto V. ea hebrai
casus specialis esse possit con
tra hanc regulam. eq. o. i. o. d. collatis per Doctores et per Theologos.
sulu. latina. Adnotant statum determinandus e nobis usus
actionum, tamen vapulo deo loquendi. hebraica lingua, et
tat passivum statum est. Magis quibz fontibz catholicis eum
Pro fontibus stricto sumptis in. accipere pote
scholia etc. in vero dialecti. analogia. In Hebraica pertinet ad orient
ethymologia intervinere possunt. - tales. Denominatio orientalis
Num liceat recurrere ad primam. in placuit posterioribus sem
vas biblicae linguas. Quod huc positis quia in e. adaequata,
videt. antiquata, et praetermit. nam lingua ha respectu italis occi.
teremus. huc. aliqui provocarent Item semiticae linguas. Deuo
ad concilium Trid. negantes nobis minatio, ducit Eichkornio in e.
hanc facultatem. Protestantes adaequata. nam et Elamitica
ex riva ita faciunt. et cathol. etiam ex stiope et huius, tamen
et in illi. Trid. concilii tract. 2. aliam quam semiticam linguam
Insuper eadem sacrosancta synodus concil.
videtur... statuit et declarat ut haec ipse loquunt. - sponte vero thama
vetus et vulgata editio. in publicis lectioni
bus... pro authentica habeatur; et ut nemini
illam aspicere quod in prospectu auctorit. vel praesumat.
hic loci autentia Vulgate e. fixa.
mata, ex quo concludunt. e. loquunt.
quam pro authentica Vulgata e. declar.
itaq. in licet. et periculosum e. re
currere ad statum hebraicum. In quanto Proprietates linguar. hebrae
Graecum. quae in manibz sinis. sub respectu Lexici notandum. des
cor. nostror. Reputentia versio. voces radicales esse 3 lit. paucis
nis dupliciter sumi. pote. 1. ut limq. vero 4 litterarum. et illis q. con
ne minimis quidem discrepet a sonantes gutturales potissimum
lectu originario. vel 2. ut quoad tum vocalibus a, i, u, u. Voces prop
substantiam concordet cum originali. nil admodum a paucis.
In quo itaq. sensu declaravit. Sub respectu Grammatico: Pro com
autenticam nostram Vulgatam ton. paratione tam minus linguas cu
Nam si 1. sensu, tunc inutile raperas. Genera 3 masculina et
et periculosum esset recurrere. feminina. et totiusq. definitio ad oes
Sci certum habemus concilium ha. casus et formas unius e.
deklarasse authenticam in sensu Quoad verba: conjugationes oino
secundo, quod probant Histori. fere deficiunt. uno eodemq. modo
ei concilii Tridentini. ut Balla in genere verba flexunt. paucis
vicini, qui expresse affirmata. exceptis. carent verbis Quasiari
sem afflueret in Vulgatam ex bus sed praefixis utunt. ad indica
lectionibus Graecis et Hebraicis. tionem mutata relationis vocis.
Non solum autem Historici, sed substantia 3 simpliciora. Synta
et Theologi id ipsum affirmant. tis consistit in appositione verbor
ut De Vega confessorius Marcel. tis. consistit in appositione verbor
li II. qui ut Cardinalis praefuit iuxta se. itaq. syntaxis fere
illi sessioni in qua hoc decretum nulla e.
latum e. Dant. plura vocabula in l. hebrae

P. VIII d. 18. 1860 n. -

[illegible]

W naukach etymologii nie bardzo. Fontes cognitionis linguae he-
braicae sic naley, kaby nie wy-
stawie sie, na swiecznosci. Kady-
nie jej jest filologiczne piktorenie, k-
mowimy, aby dojsc do naczynia cum se ipsa d. comparativum
pewnych slow biblijnych. Prawem est et linguis - 2ª philosophia
etymologii jest nie przekazywac Quod 1ª plurima habemus op-
e porównaniu języków, ale naj- ra hebraica itaq. ex notis per
porządkom najprzód języki jedne analogiam etc. ad ignota d-
go pokolenia. up gdyby kto chciał uicemus. 2ª comparatio cum
porównywać hebrajki. z sanskry- alis linguis adhuc viventibus
kim - lub polski. z hebrajskim. et affinis cum hebraea. 3^a
przód hebra arabski. chalijski. philosophia utendum e, ut per
etc. i słowiańskie wazebliki. rationum pervenimus ad
Bekanus dowodzi, ze etiam dubiam signifiem declarandum
i Ewa mowili po hollendersku. Do XV wprzewara porównanie języ-
etiam pochodzą od has (mianowicie) hebraj. samego z soba - z pomoca
i dam (tama) - Ewa od che (prawy) - brady - od wieku dobero XVII
ga) i fat (tadi). De potest. trawia. gdy poruano inne języki. kact-
kanin dowodzi, ze etiam i Ewa to uzywac metody porównaw-
po polsku mowili, ale to przed, czej z porównu języka hebr. z mianow.
sta swiecznosci i wyekspedienta Synodus, Castell. Ludwik de
Hollinger. Lacr. potem nastapi-

[illegible]

[illegible]

in alia propterea dignificatione.
A. d. XVII quæstio inter perfectiores agebat
de puritate lingue græcæ in Bibliis. Quam
contendebam, græcæ esse, et puram, Hebræis
et hebraeis in præsertim. *De puritate lingue græcæ in Bibliis.*

loquere anarchismum esse, nam
compositum ē quidam de indo-

tori partem victoriam esse tribuendam.
Turris plus equo puritatem
que ~~et~~ ^{et} contendebant. Hebraiz

vero plus potu dixerunt esse sety pataus
 De his a re placuit tunc bene rursus
 Lingua gl'ier usitata gr'ea
 a tempore dixerunt. Nullum
 in gr'ea a p'ri'et'ia

forma multum recte uerit. ^{in unum} ~~congluti~~
 Tum ~~dialect~~ ^{dialect} ~~reges~~ ^{reges} ~~congluti~~
 nati et effecerint communem dialectum.
 dictam huius usque praevalere dicitur et affix

dialecto, ita e scripta versio
470 et Deuterocanonicis libri, qui
generatim usitatae, iuxta provincionalitatem in
ob hanc itaq. causam in evan.

per materia subtrahenda nostrum
librorum exigebat ~~obtinendum~~ a

formulæ puritate, nam res
nova, doctrina nova trade-

[illegible]

11

Sin
fu
to
en
pi
to
gli
pr
e v
re
ca
ti. e
va
dole
tes
rit.
e p
ab
au
to
coi
le
ne
lu
ru
nu
pe
go
ov
se
fr
pe
to
hin
On
fo
fa
b. b
see
vix
Zee
te
Al
quo
ST
tion
on
ret
sa
def.
ce
se
cu
fre
liv
for
rel
cha
la
pu
cu
e d
U
De

Separatim dicitur occurrere aliquod genus
habet nexum ad conjunctionem cum alio
nexu apparet. ut nexus logicus sem-
per cum reali apparet. Logica ne-
xus multum valet sub respectu forma-
li, ac proinde ad accuratioris ejus cognitionem.
Distinguitur cum in nexum proximam
remotum et remotiorem.

In duo esse nexus illi & idem: re-
motius, et remotior et proximus, sed tamen
respectu localis distantie differunt.
Proximus estim e relatio relatio partium huius po-
tionis, remotus e relatio a positione
remotior e si in duar positionum
sed fortius orationis relatio implicite.
Est actus remotissimus natus, sed de eo
alibi agemus de locis parallelis.
qui in ea uno sed ex pluribus lo-
cis conferunt - Loco do ruzapha lo-
gierno, katarroja, loca parallela po-
stepyaz, ity voluo. & deus bowkon
logicus, xerydije wduary jednego pi-
larra. a parallela loca predela-
wiaz, ducha wielu pitaray. W no-
tulo logicus treba hely hen sam
duch byt. Quoad contentum logi-
cum proximum ea e natura rerum, ut quo-
ties aliqua positio ponitur necesse e
ut oes hujus positionis partes ad unitatem
efformandam referantur. Hinc e fluit regula sequens:
Logica notionis partis ad contentum ad
quam spectant hujus reliqua partes relate
ad hanc partem notionem agnoscant
interpretari debeant. Et inde ea
nota subiecto concludimus ad ignotam
viem predicati et vice versa. Ex
ignota vi adverbii concludimus
tam ignotam viem verbi. Ea et contra
idem ex nota vi dubitativo possumus concludere
re ad ignotam viem praedictivi. Exemplo sumus
Joan. 3, 21. Otcow ty xadyceav
hic nota e nobis vis faciens
notam itaq concludimus xadyceav significante prach.
ita ut hocov ty xadyceav intelligat de vi
no probe religionem facti. Mani-
festaute simili ter Mar. 10, 18. Nemo
est bonus preter Deum. Hic loci
notum e substantivum Deus et ideo
quoq hoc vocabula continet - et ex
hoc noto substao concludimus
ad ignotam viem vocis bonus. quia
continetur per excellenter non
Joan. 6, 15. Caro mea vere e cib
et sanguis meus vere e potus. Nota potestas
adverbii vere. Hinc intelli-
gimus hic agi de vera presentia Christi
in Eucharistia, alioquin vana esset additio vere
De subiecto ea predicato camu-
riter conclusio legitima datur
eg. Joan. 1, 10. mundus per ipsum
factus est. mundus pote esse
civilis et moralis, idealis etc.
sed predicatum factus e denotat hic
agi de mundo physico.

Similiter I cor. 3, 16. Nescitis quia tem. cationem alicujus vocis possumus
plum Dei estis et spiritus s. habi. concludere. Exemplo esto locus
tot in vobis. Luc. 1, 35. *Πνευμα ἁγιον* quid sibi ve
et illud in conjunctio sed explicatio. *ἁγίου* demonstrat neque remotu
ut patet ex contextu. i.e. sem. *ἁγίου* est virtus divi.
copulatio etiam. *ἁγίου* s. hab. in vobis. *ἁγίου* est virtus divi.
quod. ut Joan. 16, 24. petite et acci. nam subsequit. quomodo fiet
pietis. i.e. si petieritis accipietis. *ἁγίου* quomodo virum in cognosc.
Non raro comparatio designat. *ἁγίου* hic locus actioni indivisi.
ut Job. 12, 11. *ἁγίου* auris verba dicit. *ἁγίου* quod absurdum esset, et
cat. et faves comedentis saporem. *ἁγίου* de virtute divina solum accipitur.
i.e. sicut palatum sibi gustat. Tertium emolumentum neque remotu
Tanta e. laetitas in meo parti. e. quod ex eo patet. quibz limi.
ular har. ut contradictio inter partibz voces et formula d. coarctan.
les conjunctas hac particula manifestat. *ἁγίου* eg. Act. 2, 5. *ἁγίου* natione
et. 10, 28. Vos scitis quoniam quod sub caelo e. ut determi.
abominatum sit viro. *ἁγίου* conjunctio nemus limites hujus enuntiati.
aut accedere ad aliam. *ἁγίου* aut accedere ad aliam. *ἁγίου* aut accedere ad aliam.
et) mihi ostendit. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
commune aut immundum dicere hominem. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
terte et contrarie tatem hic designat. Itaq. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
nat. mihi autem. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
hunc particular copulativam. Quartum emolumentum. Quod sup.
usus tam vagus e. et indeter. plena reliquit scriptor sacer.
minatus. Idem etiam cum alio sit ea ex contextu remoto facile suplenz.
ut particula contrarietate. *ἁγίου* eg. Mat. 6, 24. nemo pote ibz dui.
nantes occurrant. ubi nulla e. op. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
positio. ut Joan. 16, 2. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
gogis facient vos: sed venit hora, ut dicitur. sed quae sequuntur denotant
ois qui interpret. vos, arbitz obsequentia intelligi de duobz dui. con.
se praestare deo.
Prima hic positio enuntiat stadia jubentibus. i.e. de deo et ammi.
persecutionem et secunda item, sed Quoad nexum logicum, remotio nem
Tunc gradatio hic in percentis. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
quibus extendit. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
hinc per sed intelligitur immo et. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Itaq particula in debent nobis cum differentia quod major, quam
facessere negotium eegere. in precedente, part orationis com.
in particulas causales conjungunt. in precedente, part orationis com.
id est propositioes quae alias aliter. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Sed quoniam causalem habent et vel altera per alie.
Itaq et altera sequat. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Tunc altera comparat. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
separat. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
I cor. 11, *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
quoniam Dominus Jesus in qua nocte... sed in mundo. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
quoniam *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
tionem denotat. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Tu ergo noli e. i.e. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
orare pro populo hoc. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
sit faciant in Israel. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
succedunt ignem, ut me ad iracund. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
fili colligunt lignum. ut dicitur sacrifici. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
cent. ut hic in causam sed con. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
seggiam. 3° Hebr. 6, 7. Terra summae exemplum et opta
enim adpe venientem super se im. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
trem, et generans herbas opportunam. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
liga quibus collit, accipit benedictionem a deo. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
proferens autem spinas ac tribulos. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
reproba e. et maledictio proxima: cuius *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
convenitatio incombustibilem. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Comparatio hic itaq terra et ci. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
pietis imbrem et proferentis fruct. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
cuius proferente tribulos. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Tunc itaq usus hujus neq. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
edeterminatio usus particular. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Secundus usus e. quod ex antece. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
Deut. 28. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
consequentibus signifi. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine. *ἁγίου* nemine.
sunt scripta in libro vitaz.

Quia unus hujus contestus in-
servit ad delegendum consilium
auctoris, nihil momentum alibi
videbimus.

P. XIV 14 1860.

Nexus psychologicus. Audemus nostris in-
ca et ut idem de ad invicem pro
vacent,

Quem animus in iisdem circumstan-
tiis quibus olim versabatur et dum
le quid, et contrarium ei observatur
Dum operatio hujus prae immota e-
ausand hinc et nexus psychologi-
cas hinc operatiophantasia nostrae
Quid dicitur legibus animi conveni-
communio hinc solent in hanc me-
cessario sunt. hinc interpretatio

in iusta probabili et non vero dicitur
dum parit certitudinem. Huiusmodi
Emolumenta. Qui cognoverit
que iudicium qui sensus consensio
in quibus humanae vitae exipere
convenirent in hac cognoscione
determinare potest sensum multos locos

egit. Hinc venit ad discipulos
et invenit eos dormientes dicit illis. Dormi-
te iam et requiescite. ecce appropinquavit hora
et filius hominis traditur in manus peccatorum.
Quid sensus fuerit in dicto facile
determinatur attendens statum quo
versabatur. Hora erat pas-
sionis. Itaque serio locutus est. In per-
ironiam ut nulli volunt interpre-
tari. Verba itaque dormite et re-
quiescite in hoc sensu sunt accipienda.

Alio tempore dormitis nunc
vero in hoc tempore dormiendi sed vi-
gilare oportet. Huius emolumentum
est ratio dicitur in modo quo ut
et loquens paucis nobis et deter-
minat similitudinem ope unus ejus.

Novus. In novissimo autem die
magna festivitatis
interpretamur: in festo habet
nacional ut patet ex contestu
stabat Jesus. ulterius pergit evangelista
et clamabat dicens: Si quis sit sitiens
veniat huc et bibat. Qui crediderit in me
et baptizatus fuerit accipiet vitam aeternam.
Quia Adam erat futurus per
imaginem fontium qui in se erat
derant. Hinc fuit Jerusalem festum
bernaculo fontem silos aperire
et populus congregabat itaque scrip-
tor sacer supponit scum ad hunc
fontem populum allatum esse
et talem comparationem illi in-
nuavit fons silos.

Novo vero ope hujus nexus ex-
plicatur turbatio nexus historici.
eg. Luc. 3. 19. 20. Narrat evangelista
de Joanne Baptista baptizante. Nar-
rat Judaeos ad baptismum venis-
se et Jesus. Et post baptismum
Jesus narrat statim captivita-

tem et mortem ejus, et hic narrat
rursus redit ad ea, quae post bap-
tismum. Et de acta sunt.

Turbatio hujus nexus historici in
ope nexus psychologici explicari potest.

Nam dum loquitur evangelista de
captivitate venit illi in mentem for-
tuito et constantia illius iustus et
capti qua tyrannus captivitate et mortem
resurget tendentes ad seipsum, qui
orientales et vivaces et imaginati-
prediti, nihil mirum nobis vide-
bitur interruptio nexus, quod et paulo accidit.

eg. Ilor 5. 12. agit se neurinam vel
le judicare eos qui extra s. Ita

voce judicare transit ad potesta-

tem judicaria in Ecclia. Loquitur

enim de incestuoso Corinthiis excommunican-

do. tum. Quid enim dicitur illi de illi qui foris s.

judicare? Num de illi qui iustus sunt et foris s.

magis qui foris sunt, deus iudicabit. Itaque magis

repetit judicare ter. et tunc

venit illi impotentem potestas judica-

re. propositum illi fuit redarguens

illos quod in ad quos sed ad pa-

ganos irent cum libris suis, loco

pacifice componere inter se.

Nexus historicus

Res quae modo enarrari possunt

et enim enarrantur in chronologia

ut historia doceat. et narrantur

in finem ut quidam veritates

theoreticas factis historicis probent.

hinc et nexus de re adit.

et hinc stricte historice alig historice

dogmaticis ubi historia uspat ad re-

ntatem quandam demonstrandam.

Quod nexus historicus et libros histori-

et observandum quod etiam auctoribus

historiae librorum consilium erat

historicos agere. hanc enim nec

historicum nexum sepe seipsum

interrumpunt. Itaque et

in evangelio hoc occurrit pro-

ut lacuna. plura praetermis-

sa et facta plura serius pos-

ta quibus prius locus dandus erat.

Ejusmodi intermissiones causas

signari potest. In eo psychologicus

et quia alter alterum historicum

pro oculis habuit. et epus de-

fectus supplere voluit.

Doctores optime novae evangelia

prodecessoribus hanc et hanc

descripsit quae alio praetermissa

ut evangelium Joannis pro com-

plemento et de or. evangelion

reputari debet.

Psychologicus nexus in raro turbat

nexus historicum - sed eo

magis turbatur hic nexus in parti-
bus historiae quae pragmatice et cunctis
Exemplis subterfugit, qui neque et
Joannas, qui propter ceteris scriptis
et tunc pragmatice profert ille
facta et dicta Domini dicit una
adnotationes, in quibus ^{explicationes potest} ~~subterfugit~~
sed ejusmodi adnotationes turbatur
nexus historicus. et tunc solvite
templum ^{post} et in tribus die altero vero et ceteris, relatum et alii
bus excitabo illud. "Volatis hinc ^{circumstantiis} ~~et ceteris~~ et ceteris.
et subiungit adnotationes pragma-
tica. Ille autem dicebat de Rem-
pho, corporis sui. Cum ergo resurrexisset, ^{et ceteris} ~~et ceteris~~
et verbis Domini transit ^{ad ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
dationem, et postea ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
recurrere et ceteris. Domini locum habuerunt ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
militibus. Erat proxime Pascha, ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
et ceteris. Sed et alterius pro-
tegitur, ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
ememus paucos ut madducant hi? ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
et statim subiicit. Hoc autem ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
cebat tentans eum: ipse enim sciebat
et iterum requirit narrationem
Respondens Philippus: Duxerunt ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
Quorundam parentheses si be-
ves et in ita turbant ordinem
et usum historicum et si longio-
res et praecipue in didactico mul-
tum turbant nexum etiam logicum,
quod obtingit apud S. Paulum,
ubi periodi longae per ejusmodi
parentheses obscurantur et analysis epistolae
ejus difficiat. Longae in quibusdam locis
accidentis itaque ad interpretationem
nem aliunde sciat quomodo
tes a scriptura narrata esse ceteris.
pinbat, qui tamen scientia mi-
si ea ipsis libris veniunt potest. nam
des septem offensi. Biblia D. S. et ceteris.
rica, ideo meum chronologicum ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
parallela cognosci potest, sed in ita in libris
Exemplo sunt 4 evangelia. Ut ordo
in illis lucidior deprehendatur
rante auditi huiusmodi ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
nulla scripserunt opera ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
quorundam unum solvit ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
lata attingentes ordinem chronologicum
Summa difficultas inde procedit, quia
propter finem historicum evangelium
habuerunt et alium finem et
Matthaeus cum evangelium scrip-
sit ut ostenderet Christum esse vere Messiam
ut Doctor, omnia vaticinia an-
tiqui Testamenti in Christo adimpleta
fuisse ostendit, et ceteris quod ut de-
monstraret, congerit facta et ab eo
ordine chronologico, et cum vati-
cinis confert.

Insuper ea ipsa natura rerum
prodeunt diff. et altas explanationes
chronologicae. Ritus enim plura
similia miracula plures simi-
les doctrinas fecit. Hinc in uno
evangelio occurrunt simile factum
in aliis circumstantiis et prius, in
altero vero et ceteris, relatum et alii
circumstantiis et ceteris.
Quod attingit illas harmonias
et synopses. Differentia inter
synopses et harmonias in
eo consistit, quod
Qui scribunt synopses, demon-
strant, differentias inter evangelia
conciliari non posse. Tales in hoc
nobis vero, apparet magis harmo-
nia, non enim, qui illa opera hunc
finem scribunt ut demonstrent
nullam esse inter libros S.
contradictionem quae concilia-
ri non possent. Literaturam hoc
in genere interius profecerunt.
Quoad ordinem rerum historiae restat.
nam raro facit ipsa rerum
natura. Nam ille ordo, ut sit
ordo debet logicus, et
qui repugnat naturae ordo
historiae dici nequit. Quia
tamen in ubique natura est
nobis perspicua esse potest, hinc
modo ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
venit ^{et ceteris} ~~et ceteris~~ et ceteris.
Mat. 14. et ceteris. Herodes
famam factu: et ait pueris suis: Hic
Joannes Baptista: ipse surrexit a mor-
tuis. Herodes enim tenuit Joannem
et alligavit eum: et posuit in carcerem.
Ordinem chronologicum
servatum. Trium narrat
Herodes credidisse Joannem
in Christo revivisse. Jam denu-
quam evangelista narrat mortem Joannis.
Ordo hic aliter restaurari ne-
quit nisi illa quae sequuntur de morte
Joannis, prius ponantur ante. Audiri
Mat. c. 8. Historia de ses-
sione centurionis.

Nos respondemus naturam rerum in ois
certum ducem esse, et hic sal
li posuimus. Oportet hoc miracu
in primum esse. sed priora pro
terminata p. a scriptoribus, et in
si hoc posterius e relatum.

Neus Opticus

Ille obtinet in iis in phetis. Prophe
tis enim in rade futura obscure
apparebant et ita obscure ut e
ventus viciniores cum remotioribus
in unum coaglutinarentur et quem
ad in visibus illis hic et facta
reprehendebant, ita scriptis inferbant.
Hinc dicta hactenus conjungunt
quoniam innotet, spatium aliquod
inter ea intercedere.
Hinc in phetis dixerunt sem
pora deliberata, omni ea captivi
late. et statim occurrit transit ad Mesia
ut. 45 agit de tyro liberatore
Sudgor et statim transit
ad salutem per actum ope
randam. Nach. 1, 1. 8. agit de
progressu Hæmatriæ per actum
et. 9. agit de tempore Messia
et redit ad tempora Nacha
beorum. Eiusmodi ea clus in iis
neus optico explicari pote.

P. XV 15 1860 r.

Ille conjunctio desit orbi factor sit ratio
ne similitudinis quæ e causa hujus
transitus inopinati et propter. id est, testes
chronologice. Quia ratione materia
in prophetis neus. Historie supponit
et ratione similitudinis factor. Hæc
turbat historie, hinc ad utrumque
nexu præcepta (i.e. psychologice)
et historie neus opticus e explicandus.
Erat. summum præceptum nexu optici
ne ad unitatem temporis nequeantur
ea quæ tempore ad invicem distant.
Series narrationis phetice in ut in aliis
locis i. scriptis, prout nobis tradit
sed redigenda e in unum pote ad
ordinem factor. Locis in qui
hæc contextus hic obtinet nexu.
Hic omni aduunt, tamen si compa
rentur applicato hoc neus optico
multo planius et facilius labor
evadit, quam videtur ad speciem.
Insuper quoad loca phetice notam
dum ex mesa similitudine quæ
intercedit inter narrationem et contextum
subsequens estatis, ex hac similitudine
nil statui pote nisi nexu
prophetia huc positum e
mentum.

Ubi vero in ea ejusmodi. Superficie
li similitudine sed ex clatione by indi
dis liquet factum ^{hoc et agendum} propter actum, facit
a propheta in hinc hinc vaticinio pla
ra et clara tribuenda, quam quæ de p
in eo contineri certum est.
Itam sicut et tantum a sanalidem v
Phetice. seipsa negando - ita pec
cant vini pro qui curiam effa
to vini prophetice tribuunt.

Hic prævidis redimus ad observationes
qles de contextu in qre ipse
usu et gradu

Quoad determinat qui obtinet
nexu Et qui sit gradus ejus
interpreti minime acquiescen
dum nostræ divisioni, quæ nunc
obtinet in capita et versus.

Sepe enim punctum ad e, ibi ab
aliis sequitur in perunctionis ponendum erat
et caput in raro absumpit in
media narratione.

Hinc periculum ne ejusmodi signa
interpretis in errorem inducat
interpretem et ex altera parte
innotet quædam periculum ex
admissionis.

nam Rationalitatis placuit alias
divisiones introducere ad explicandum
testum, quæ in iis conjectariis reperi
dentibus est placitis in iis.

Hinc neutra divisio pro certa
accipienda sed marke propria et
consilio catholice videtur vocari
in hoc labore interpreti e procedendum.

Et ita et figurat nos in form
mandata. Divisione nullæ expre
siones biblicæ, quæ quædam initium
quædam vero quæ finem orationis
extendunt. In certa signa hic
loci orationem e desinere in iis.

Ita Gen. 6, 9. Hæc e orationes
hoc. Hic expresse itaq deno
tat ea, quæ sequuntur, nullam
habere considerationem ad præcedentia.

Ita. 20, 11. Vaticinium Dum e
quæ situlogia in iis orationis positus.
Contra. Ioan. 20, 31. Hæc autem
ita e, ut cadatis quia Jesus e
filius Dei, et ut credentes vitam habeatis
in nomine meo perat.

In conclusionis finalis et proximi
loci nexu absoluit. Eiusmodi
formalis ex iis nexu in desin
tinatione nexu - sed illa in biblis
tanta raro occurrunt.

Proin attendendum e ad unitatem
temporis, loci et personarum. Ut identitatem
porp et ad e, ibi quæ ad nexu et tractus.
si tempus in quo porp
continuat.

Ita in præceptis historicarum
idem e. si loca eadem personæ

[illegible]

gdy odcyfrowany białym, tekst
s. początek wafel, czy exacem
ramiast reexquisivie tekst
prima s. nie doctaly się na
same będy halligrafois etc.
Protestantami przytępić do H.
maerena prima s. nie tylko
waxa, je na słowo krysto był.
No ludakie, nie oglądając się
na pochodzenie jego wyznie
nie, je i ciągle występują
nie wyznie wyrazów. Ciekaw
oni słowniki ogromne, gdzie
pokazują, wykrył takie
wiznie wyrazów, partykuły
etc. co ię tyku partykuły to
docię trochę adawego rozr.
Na to moie doję praw dion
go maerena. Prawda że one
sa, uet laioris, i uniej gra
matyryne.

Quoad medium historicum gradus
determinandum, sepe aliquoties
determinant aliqua phrasi
spatium inter unum et
alterum factum, emendatum
ut apud Coenem post vasa
dier post dies octo etc.
Tamen hic adnotandum est
s. sepe pro hac determinata
formula occurrunt indetermi-
nata. ut Post huc autem. etc. s.
Itaq. ope contestetur orationis
medium historicum determinat
Interpretes medi s. vi. neq.
antecequentium cum conjecturis
vie nunquam rationem habuerunt.
sed sententias scorsim com-
mentati s. abeq. ratione neq.
inter unam et alteram.
Recentiores vero e contra
multum nimis tribuunt con-
textui. Nos itaq. mediam
viam sequentes et cavendum
e a nimia negligentia scriptor
medi s. vi. et contextui ne quid nimis
tribuent.
Certe historia textus vacido et uos
quardam mutationes textum nostrum
subiiste et inde metum in
raro raptum fuisse. Hinc ad
eum restaurandum accedere
potē catholici cum conjectu-
ris, certis principis innitens seu
sancit. ed.

Ne tamen nimis adhaerendum
e conjecturis hypothesis pro-
tertum modernorum naturalistar
quod ~~originem~~ ^{originem} ~~prehunt a theodis~~
a priori determinatis, et quod finis
proinde e explicandi Biblia juxta planit
e Majoris momenti error e in
raro hoc quasi turbato necu que
dam addere v. deus se. v. mu-
tare, quod e corruptio in restoratio.
Eg. Mat. 11. 25. Ubi Jesus ambula-
super mare exhibet. et Dr. Dam.
lub ^{deus} ~~videt~~ vocem ~~Christi~~, pro quo
violenter mutat textum et mi-
nime congruit cum narratio-
ne tota. Itaque ejusmodi
hic hic error e manifestus sed
perceptum alibi in semper ejusmo-
di corruptio perceptum crearet.
Erronea e interpretatio rationalis
contextu, ubi integra pars orationis
ad sententiam unam referatur
ad quam v. proreg in v. nisi
ex parte referenda esset.
eg. 1 Cor. 1. 7. Paulus dicens de
matrimonio et virginitate pro
matrimonio. Recentioribus placuit
que de virginitate proest Pauli
referre ad ver. 8. ^{deus} ~~quod~~ ^{cap.} pro
tam. calamitatem. quasi of-
finitentem persecutionem s. d. d. d.
sed virginitatem ob incommodam
fugam s. cum uxorē s. et familia
Referre stricto via que absolute
valent se se, referre ad unicam
sententiam, absurdum e. Apł. enim
ubi proest absolutam sententiam
Ibid. v. 32 proest apł. senten-
tiam absolutam: Volo autem vos
sine sollicitudine esse. Qui
uox e sollicitus que dñi s. quomodo pla-
ceat deo. Qui autem cum uxore e, solli-
citus e que sunt mundi, quomodo placeat
uxori, et dñi dñi est.
Sententia qñ e abeq. respectu
ad praesentem
ejus temporis.
Ultimo loco de contextu d. cen-
dam e ne nimium confidamus
interpretationi negligentia
admiriculos de deus in ve-
niendi.
i. e. ne ex interpretatione illam
solam eligat, que contextus
pondet - nam et uox
logi et conditio loquentis

laqueum respiranda, e, ut inter-
pretatio sit perfecta et omni-
um numeris absoluta. Et ex

Joan. 1. 29. Vultus Iesu venientem
ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tol-
lit peccatum mundi. Hic e de quo dicitur:
Ecce me venit ungere ante me factus est
grex, prior me erat

Itaq. εν προσηγορία αυτε me
factus e - si ea contextu judica-
re vellemus, esset sensus Iesu
socialiter majorem esse Joane.

De aliunde constat: εν προσηγορία
significare in potioritate ter-
loci, sed etiam anterioritate

temporis. Itaq. ope contextu nil
valeremus contra rationalitatem
sed ope usus loquendi con-
tundimus eorum sententiam.

In hunc se sequi. II. Quare tu
bydy sucha. Nam reguly. Hic
go co de contextu poliniednichim

wa, ko contextus opiera sig-
scibile na umysle autora, a
ratem ne na logice oparty jest.

Chociaż rozumie się, podaje kon-
textus, jednak scibile mowiąc,
contextum tak danieli nie jest

logiczny. Widzimy to b. jasno,
ko contextu logicus jest w. p. o.
średni i imięni contextami.

Contextus logicus jest li ty-
ko formalny m. a historyczny
etc. jest materialny. Na

tem contextu logicus sam by
nie może ani iure ber nie
go. - Cile bralimy na

uwagę, tak nie ma przymie-
tu tylko istnieje w rzeczywistości,
tak też powiedzieliśmy, że

nie kmanego subiektywno-
simy do niekmanego predy-
katu etc. et videtur.

Contextus logicus ^{skrajnie} najczęściej
w piśmie dydaktycznych
powinno być go ratem mieć

razem na względzie -
Naukowiec w dydaktycznych
piśmiech jest popularnym -
definiuje są i tokane ca defi-
nitione partium. Definiuje

H. B. J. 15
pianny są, niekompletne są
Luc. Joan. 13. 13. " Vos vocatis me Magi-
ster et Domine: et bene dicitis: sum etenim.
Sic ergo ego laui pedes vestros, Dominus
est Magister

Wnoszą nie pełnie rozumie-
ty. Nam Tak powinno być:
Magis, powinieć pełnie wo-
le, jana. - Wy maksymalnie umie-
panem, a ratem powinieć

nie, etucha etc. -
Tu jurem moiemu krobic mo-
ge, ne se slowickiem i. contex-
tem krobi wykretko Hamach

(nb. formalnie) prima i. la-
tosi chas poruac trzeba po-
kuac exactki. ale exactki

nie poruamy nie kuojac
radosci. Tak też widzą
jak: byś cel, okazy kiazg.

Swiatto rozlewa się na
wykretki exactki, na con-
textus. Tak też i contex-

tu moiemu wnosic o se-
lu okazy, celu pizaxa.
the xat kiazgi nare są rado-

sciaz, uwazane i w ogole i po-
excegole - maja jedności
mysli. jedności słowa Boze

go - to do tej jedności, mogli-
byśmy, idąc na porównanie
habimów, krobic porównanie

kiazg B. do tabernaculum.
Tędy są, cześci kiazg B. j. pra-
wo, prorocy i kiazgi poety-

kie. odposiadaja, sancto,
sancto sanctor, i atrio. Ta-
bernaculum jest miejscem oby-

wienia Bozego, wykretki p. m.
rady tabernaculum są, sym-
bolem - tabernaculum jest

objawieniem Bozem w nie-
scu - a primo jest objawie-
niem Bożem w słowie.

sanctum sanctor było ka-
jam. miejsce, w którym
najwyższy objawia się Bóg - to
manifestacja Boża - to
było karkniskie się objawie-
nia w miejscu i objawieniem

W słowie które wyobrażają tablicę
prawa - tablica ta, trzeźwa, która, była naj-
świętszą, co ten, wie, jest Sanctus
locus conventus, gdzie Bóg ich
schodzić się i mówić z ludem
ale na pośrednictwem starsz-
na kapłanów. Do sanctus
sanctus tylko kapłan mógł
wchodzić. Ta druga część
tabernaculum odprawia da-
jącą część pisma s. t. j. pro-
pheta, bo oni byli pośrednikami
między Bogiem i ludem, obywatel-
li jego wola i wyrok. Tak jak kapłan
Trzecia część locus sancti
fiat i anis, im tylko człowiek
czysty mógł wejść do świą-
tyni. Tu był obojętny lud wie-
dył obojętny uświata obli-
wie się - przede odprawia da-
jącą część ketubim, lib-
roetici, - w których przewa-
ża żywioł ludzki. Przede-
sta wiara, i tawo boia nie do
ludu mówione, ale do osob-
gólnych. Niegdyte mógł cz-
tąc lud - gdy thora i nebum
mogli im tylko czytać kapła-
ni. Tak ketubim było mowa-
ne na słowo boia w ustach
ludu, którym lud mówił do Bo-
ga. - Prawo, proroków można
porównać do owego supra og-
niskiego - ketubim zaś do ota-
ra.

Genesi

P. XVII. d. 22 1860.

11

Sectio Appendix

De locis parallelis.

Locis paralleli strictly logico con-
textui aditari in poss, nam con-
textus in oratione unig auctoris
nisi adesse pote in vero plurimum.
Itaque respectu materiae, nisi para-
lellismis spectare possunt in contra-
stum.

Locis paralleli si in se spectant
maximi v. usus - proprium ver-
gle, ope cuij applicatio loci paralel-
lismis sensum emendandum e signis.

Plures loci qui de eadem re sub
eodem respectu agunt, mutuo
sece illustrant. Resipium
illud invenit pro prima et ge-
neralissima regula. et integrum
applicemus ad singula pro-
prium regulam
ta divisionem parallellismos
institueret necesse est.

Paralellismis ratione fontis re-
v. ejusdem auctoris v. d. i. v. e. r. a.
Si enim eundem auctorem et
loco parallellismis comparamus erunt
loci paralleli. et tunc medium illa
strandi sensum in emendo
sed et d. i. v. e. r. a. auctori loci
paralleli. In modis v. usq. quib-
des auctores supponunt co-
dem spiritu agi. Supposi-
ta enim inspiratione librorum
ponimus eundem auctorem, Deum.

Majoris momenti paralellismis est
pro v. t. et alim in antiquo
Index pro in ejusdem q. v. i. que-
runt. In v. t. des v. i. p. r. e.
in solum ejusdem originis sed et
status. Hinc etiam humano
modo emendo plus valet paralellis-
mus in sensum separ. emendandum.

II° Ratione modi paralellismis
3^a e. v. i. e. a. l. i. s. v. i. e. a. l. i. s.
et verbalis v. i. e. a. l. i. s. p. o. e. t. i. c. u. s.
Paralellismis realis e. d. u. m.
loci diversi de eadem re
agunt licet aliis formis.

Si propterea res similes eadem exhibentur in eadem formis in eadem verbis. Tunc est parallelismus verbalis. Parallelismus poeticus, qui et obicitur in libris poeticis, est illa locutio in qua sententiae legibus simetris exhibentur. Per repetitionem et antithesim et per enumerationem partium. Hoc in poetis solum parallelismus vocatur analyticus ubi per oppositionem sententiarum vocatur parallelismus antitheticus ubi per comparationem sententiarum vocatur comparativus. Accedimus ad usum parallelismi describendum. Ope locorum parallelorum saepe occurrunt vocabula obscura, et ambigua, eujusmodi loci ideo, quod in locis parallelis ejusmodi vocibus et claudis substituitur tropice vocabula cum prioribus permittantur in uno loco ponitur vox absoluta. Bipartitum epithetum ac per eorum significatio elucidatur. Sumamus exemplum, ubi una vocalis quibuslibet. Eccl. II Reg. 8, 18. ubi filii David dicunt sacerdotes. Kohanim significat sacerdotes. Quomodo autem potuerunt sacerdotes esse filii David, quum in eum de tribu Levi? Sed inspicimus 1 Par. 18, 18. ubi iidem filii David dicunt responsum per, primores. Itaque et idem titulum materiam concludimus ad identitatem significationis vocis Kohanim cum responsum. et dicimus Kohanim in numero plurali non solum sacerdotes significare, sed etiam homines in aliqua dignitate constitutos. Finem quoque etiam usus loquendi ex locis parallelis patet.

Sumamus vero exemplum, ubi Tropica vocum significatio illustratur. Mat. 16, 28. Sunt de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videbunt Filium hominis venientem in regno suo. ¹⁶ Hic ille adventus in regno suo potest interpretari proprie de adventu secundo. et improprie. Mat. 8, 38. Donec videant regnum Dei veniens in virtute. Itaque verba apud Mat. 16, 28. sensu proprie sunt accipienda. Ope locorum parallelorum determinari optime potest, cum dictio tropice an tropice sumenda sit. Regula itaque sequens statui potest. Si determinatio ex libris secundum quumdam in locis parallelis mutantur tunc dictio tropice sed tropice accipienda. Alioquin dictio constanter in eadem formulis occurrat tunc in tropice sed proprie sumenda. Eadem igitur damnatos velle. Quis scire an tropice an tropice perpendit. Sali loci de hac re agunt, sed illi variis in formis occurrunt, et jam tunc perique de verborum imaginibus neminem edocui. Veri putamus ac per tropice. Similiter quoad regnum coelorum pugna gaudia exhibentur sub imaginibus variis. proinde gaudia in vita futura representant tropice. Terminus variant in deteriori natione horum gaudiorum tunc terminus usurpat in tropice sed tropice improprie occurrunt. Tamen haec regula prior habet usum rationem. In vero secundariam minime dicere possumus tropice aliquid accipiendum esse ideo, quia alio loco videtur verbis de tropice accipiendum. Habetur in loco potest improprie accipiendum. Regula plures exceptiones patitur quam prius. E.g. de nominatione fratrum Domini. Ad hoc qui continuo nomine constanti proprie fratres appellantur.

Quamvis et ^{fit} posset dari. sed vocatis in auctum h
 septio. In informatio nostram. cis parallelis ubi vox ^{oxydum} ^{anot.}
 regulam si. e. solenne flectit. ad relationem terrae ad caelum
 vi. fuisse oēs ejusq. gr̃is. con- Denotandum adhibet, pate.
 sanguineos suos nomine fratrum. bit facilis interpretatio.
 compellere. — — — — — si. probaturum

*et multo magis glori^a sequens
est regula: Voces, forma-
les sententiae, quae alias de ces-
sare, aut certo modo pro
v improprio / constantes adhi-
bentur in casu dubio
eodem modo & intelligendae.*

et Actus de adventu suo. ^{quidem}
 Ipe loquitur et ^{quidem} diverso sensu
 v. enim per adventum sig-
 nificat incarnationem, v. Dece-
 sum spiritus S. v. evocatio-
 nem et plor - v. poenam. Iu-
 dices infligendum ^{est} aduentum
 ad castigationem iudicium.

Hinc quum res de adven-
 tu & contextu & consuetu-
 dinis ea paratellismis eg. Mat.

et videbunt filium hominis
venientem in nubibus coeli
subitit de quo adventu hic
sermo e - Ope parallelis res
dilucidat. Mat. 13, 41.

item 25, 31. I Cor. 15, 52. Theos. 4, 16. ^{exhibet}
 In oibz his locis ^{exhibet} adventus
 Dni ultimus angelis st.
 pat. p'm et p'posito loco
 cessit ad dominum. quarens
 ab eo quidnam oportuerit cum facere
 ut vitam eternam possideat. respondit
 ei. Deus: si non perfectus es, vade, vende quod
 habes et da pauperibus etc.
 consilium hoc in grato animo

in nubibus" significat in
nubibus angelorum ad extenuum
Dox ^{quid est} ~~avocatus~~ ^{id est} ~~de super~~ ^{id est} ~~varia~~
ratione usurpat. ^{Id est} ~~de~~ ^{id est} ~~tem~~
pore adhibita significat
ab initio, ~~ut~~ ^{ut} Luc. 1,

De loco usurpata signifi-
cat de superior parte ex
stat. ecce velum...
^{in dno pto}
sum ^{et dicitur} esse videri autem non

Dum tamen sermo est de
rebus terrenis significat re-
lationem caeli ad terram.

Non haberes potestatem
visi tibi. ThAvdys data esset
Protestantes illud intelligi
se volunt, quasi potestas
a ThAvdys data esset. Sic imperfecta Thnotionem Thhistoria
gentis hebraeae obtineret, qui
solum ex libris Regum Thnotitia
ejus hauriret. Opus enim
e confesse a Thhuc Paralipo

sed vocatis in questionem
eis parallelis ubi vox ^{αγορευ} ~~anot.~~
ad relationem terre ad coelum
denotandum adhibet, pate-
bit facilis interpretatio-
nis protestantium!

P. XVIII 28 1860.

Ut limites rationis & propositio-
 nis definiuntur op^a locor^u parallelor^u. Regula ē:
 Notio & propositio eor^uq^{ue}
 extendenda & coarctanda quousq^{ue}
 eam patiunt^{ur} coarctari & exten-
 di ceteri loci paralleli. Regu-
 la, hoc nullam pati^{tu}r excep-
 tionem. Nam si daret^{et} ex-
 ceptio, demonstrandum^{esset} aucto-
 res si bi ipsi^s contradicere &
 auctores, si loci paralleli &
 diversor^u auctori, in eodem spiri-
 tu actos fuisse &

Quum hie 3 locum vindicare
in poss. ideo nostra regula
absolutiv. & valoris.

[illegible]

19. 2^a. quum d' res quidam ac-
cessit ad dominum quereus
ab eo quidnam oportuerit cum facere
ut vitam eternam possideat. respondit
ei dicens. si vis perfectus esse, vade, vende quod
habet et da pauperibus etc.
dominum hoc in gratis animo

exceptum erat ab hoc scrip-
te - quare Jesus circumstan-
tes allocutus e: Amen dico vo-
bis quia dixeris difficile intrabit in reg-
num celorum. Facilius e ~~per~~ camelum etc. ^{per}
et quem ipsi mirarentur
dixit eis adhuc Scitis. Apud
homines hoc e impossibile. Apud Deum
nullum non potest fieri etc.

Hinc patet nisi de diuina
 animi confidente in pecunia sua
 agi Mat. 13, 24. Quartum emo-
 phantum caluic tam illi habemus

quidem autem ex locis parallelis habemus
 Hæc Non solum sententiis sin-
 gulæ sed et integræ hinc
 præ illustrant nobis ope locor parallelor

Sic imperfectam notationem Historiarum
gentis Hebraeae obtineret, qui
solum ex libris Regum notationem
ejus haberet. Apud enim
e confere videtur Paralipso

mentis, quae eadem de re a-
gunt, et supplemento d' libris Regum.
Similiter qui ex una *Thetis*
imaginem, & *Messiae* umbra-
re voluisset, ejusmodi imago
incompleta esset. *Novi* *Orbis* *Thetis*
his idem munus collatis exhibe-
ri potest perfecta et completa ima-
go *Messiae*, qualis per prophetas po-
pulo *hebraeo* annuntiata est.
Quod de antiquo scriptum de
S. *Test.* intelligendum est.

ex ea Nullo Separatim
evangelista pote obtineri no-
stra perfecta de vera vita. Simi-
liter ex solis Ephr. in pote
haberi notitia ^{et} Pauli ~~epistolae~~ vite
et conferendi ^{ex} puncto Act. 17.
stolozum cum x. Pauli epistolis.

Thema itaq notitia historis
Tuis ope parallelor obtineri
pote - Similiter est de do-
matibus quæ in bibliis ha-
bentur - si ^{aliquis in dogmatibus} ~~est~~ plenam noti-
tiam acquirere volumus, neces-
se est ut conferamus omnia loca illud attingentia
eq si volumus teiro ~~est~~ quof-
ine estq possidere. Hebr. 7. 26. Dicit
ut sacrificium conciliationis
pro nobis obtuleret.

Mat. 26, 63. Ut doctrinam su-
am morte confirmaret.
[Pet. 2, 2. ut Rely nobis con-
stantis et magnanimitatis
in adversis exemplum. proberet
et ad constantiam nos exhortaretur.
Hebr. 7, 12. ut sacrificia semel ob-
lato sacrificia N. T. auferret.

Joan. 3. 16. ut Charitatem suam
erga nos manifestaret. Itaq.
capitulum notitiam cognationis et amicitiae in de-
um locum conferamus & necesse
causa non simplex & eternum
septem ss. In fuerunt. Ohe-
nes sed populares septem.
itaq. in in utro loco plene
omnia exhibent. sed pro di-
versitate circumstantiarum
hic, iam illa eis exposuisse, ut data
occasione doctrina tradita melius intelligeret.
Organisamus septem, lectores
intellectuos ita ut posce-
ret necesse orationis.

Propheta V^o locis parallelis collatis
aliorum sube. Iohann. Hermentis
rectum usum adjuvat. et
usum loquendi aperit. ut
ut supra diximus. Quomodo
autem contextus
usq. iuvat. locis parallelis exam-
pla probant. In Evangelio
s. Ioan. contextus græci
culto difficultas apparet
quod disparat in vulgata, sed an
recte. videamus. Textus græcus.
Εν τῷ ἤντι τὸ φῶς τὸ ἀντιπρὶν, ὃ κατέειπεν πάντα
ἀνθρώπων, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
Dubitum itaq. suboritur in hoc loco
num interpretandum ἐρχό-
μενον venientem. et refe-
rendum ad lucem φῶς num
ad ἀνθρώπων.

Hic paralleli loci optime
 nobis decident rem. Non
 rectus jam ipse indicat
 expositum referendum esse in
 ad ἀνδρῶν sed ad φῶς.

In locis parallelis quoque
 indicat, ex quo non parum legendum
 nam Joan. 3. 19. *Autem si esset
 in mundo, non erat in mundo, sed in mundo
 et non erat in mundo, sed in mundo*
 aqua derivat, et hanc
 non excludi refertur ad ad-
 ventum lucis. itaq. et nostro loco
 ex quo non parum legendum, ad quod
 pariter loca parallela. Cuius
 contextus logicum eq. Mar. 1. 17.
 Venit ad nos. Tunc in mo-
 dum: Venit fortior me post me, cu-
 jus ego in sum. Igitur proinde est
 vult corrigere ceteros. Eius
 Hec loquitur Mar. 1. 17. et statim
 legi. verum. Ego baptizo
 in aqua, et vos baptizabimini
 in spiritu sancto. Deprehendi
 hic nexus interruptus
 Recurrentibus nobis ad
 locos parallelos occurret
 Joan. 1. 19. ubi ubi exhi-
 betur historia, quando Iu-
 daei miserunt ad Iohannem
 Baptistam, scilicet testes ab eo
 num esset Christus. et quum ille
 negasset, neg se unum, ex pro-
 phetis dixisset. Tandem ait:
 Ego baptizo exprobratus a Iudeis

quod Baptizaret et in ruderet Petrus, &
respondit: Ego baptizo in aqua: etc.
Brevis latine ^{itaque} causa Marcus
historiam eius h. t. et volum
responsum. Sciamus referat.
Ego baptizavi vos aqua.

¶ Opere loco parallelo deprehendi
potest, num loquens ex sua
sententia locutus fuerit an
vero ex aliena. i. e. utrum
de accommodaverit circumstan-
tias, an vero ita ~~se~~ locutus est,
quia veritas rei ita ex postulabat.
eq. si attendamus modum
agendi. Sed cum de moria-
cis patet, cum constan-
ter eodem semper modo
se gessisse. hinc conclu-
dimus ipsam rei veritatem
ita postulasse.

[illegible]

Chattam. - Gdy by tam kartão
nie było, aby Petus Muglars^{em}
udało by, czego bez bliźni-
ctwa na jek paradizjkiego przy-
puszc' nie możemy.

P. XIX d. $\frac{29}{11}$ 1860 r.

An invenimus locis parallelis eximii
 mos concordantibus, lexica bibli-
 ca et libri dogmatici et morales
 concordantibus sub una eodemque
 vocabulo exhibentibus sententias
 septem quae sententiae repetunt
 eodem vocabulo proinde quod in
 venimus locos parallelos & usque
 quavis possit esse loci parat
 qui in verbali sed reali neque
 junctus sed hoc ut perpar-
 titionibus.
 concordantibus et linguis hebraicae,
 graecae latine concordantibus
 Hebraica. 1638 ed. 2da by
 Horkel ^{postea} correctae et editae a
 Dr. Julio Fürst a. 1840 Lipsiae.
 Graecae optimae 5 editionis
 Etasmi Schmi. a 1638

Latiniarum editiones plurimas.
Primus concinnavit Concordantias Cardinalis S. Caro, qui
una cum 4000⁰ Dr. xani opus
suum confecit. Unde quae de h^o
Lugdunensi 1540⁰ fuit studio Roberti
Alephani a. 1555. Placentini 1581.
Christophis - sed des. ite m
idui v. usq. nobis. manu
ante ^{correctiones} ~~edit.~~ Anaw ed.
ae sunt. Concordantia latini
Correctiones editae primum
a Friderico Luca a. 1684. a
Friderico Schmidt ¹⁸³⁴ 1834
Quoad Latina Biblica, illa
quoniam & nova et maj
or quam Concordantia kin
imperieris huius parcellis
nam sub uno loco conti
nent res quoniam ^{nonnulli} cum eo habentes
quod in obtinet in Concordantia
habet a b s q. defectu vocabulo
rum solum ^{parva} habetur.
Similem usum exhibent
libri dogmatici et morales
saltem meliores.

Minoris usq. & adnotato-
nes ad margines editionum bibl.
earum quæ potissimos locos para-
llos indicant.

Cautela servanda in usu
locos parallelor

Notandum primo qd in
usu locos parallelor sumo pericu-
rendum ne si huiusmodi locos
solummodo cum aliis pro
veris parallelis nunciamus pro
ut potuit diversi in circumstantiis sit
si plures - unde non raro fit qd
seper sibi inest peris contra
dixere videntur.

eg. Luc. 7, 37. & Joan. 12, 1-8.
Luc. 7, 37. & ac. 1. & Joannes nar-
rat de unctione pedum Christi
a muliere quædam tamen multa
una una ab alia dicta.
quædam et si similes videntur
etiam personæ et locus
etc. circumstantiæ diversæ
I. apud utramq. auctorem. Luc. enim
quid. nuptiæ peder. Christi erat
mulier. peccatrix. apud
Joan. vero e. & Maria so-
ro Lazar. proinde alio vno.
I. apud Lucam loc. huius fac.
h. e. & hinc domus Simonis
tharivdi. I. apud Joannem
vero in Bethania et domus
Simonis leprosi. Luc. de
scripta ante altero ante
passionem. Joan. vero
ante ultimum Pascha e.
acta.

2^a cautela ne locos para-
llos plus tribuat quam qd
revera ipsi sint. quam
cautelam negligunt qui uni
loco ceteros subordinant
ut sem claritatem trivisq.
hoc uno loco petant. neglectivatis
eg. doctrina de just. ficatione
supra docet hominem
alio just. ficatione per fidem
alibi per charitatem alibi

per observationem mandatorum Dei.

Si cum just. Protestantib. eli-
gamus loca sola quæ fide
adscribunt just. ficationem
contra regulas criticor. van-
hinc in subordinandis et co-
ordinandis sunt alia loca parallelor
item erit
Si cum Socinianis man-
tor. Dei observationem tota
cum quibusdam mysticis soci-
charitati just. ficationem tri-
buerimus.
Doctrina regula e. ne loci sa-
riores explent et minus
claros. Regula hæc nulla rudi-
get probatione. incutenda
est regula hæc quia Protestan-
test. et Rationalistæ sepe ea magis
obliviscunt et eligunt locos
obscuriores et violentos ad
inclinant cetera loca clario-
ra, secundum obscuriores explicantes.
et nobis. clarus loquille voca-
toqui applicati. e. q. regulæ
de contextu etc. utrum
inici probet sensum.

In collatione locos parallelor in gre-
loquendo in raso unum locum
cum altero si pugnat & tal.
pugnare videmus et
hic transivimus ad sic dic-
tas Antilogias

Si unus cum altero locus
pugnat & pugnare videt
obtinet antilogia
Questio itaq. proponit
aut ne clarior sit pugna
Respondere possumus bibl. aucto-
habere unicum principalem
i. e. spiritum. a. spiritum
contradictione possibile quidam
e. Nam super pugna
ra & ibi ubi uno de eodem sub-
jecto et eodem respectu
et negatio. Sed hæc nulli
si in bibl. exhiberi possunt.

Et si ad ^{contra dictiones} hunc nix. apa. reutes et originem ear. debe mus v. amanuensis v. nix. claro dicendi modo.
Quoad ^{fontem} ubi q. no. stitui pote concordia loco quia error in pote tam fa-
cile corrigi op. critice ob. colam antiquita-
tem. que ejusmodi anti-
logia hoc fonte derivata
obtinuit ibi ubi nix. ex-
hibent. quo Hebr. lxxij
designant. ac p. cum fa-
cile e. permutatio. unig
littera. ^{quoniam} aliam. facile ex
go error ab amanuense committi potest.
eg. III R. 4, 26, et II Par. 9, 25.
1° loco exhibet Salomon
40000 p. regior. habuisse
ac eundem n. unum equor.
2° in loco nix. 4000. En
anti-logia! Sed si atten-
damus lxxij (4) cum 10 (40) fa-
cile computari potuisse.
per amanuenses.
Proin interpretes Vulgati
loc. correct. hos locos
ponendo et II Par. 9, 25 lxx.
Nam D. Similit. I R. 13, 1.
filius unig. ani. erat Saul
quum regnare cepisset.
En anti-logia cum integra
narratione. ^{nam in nar.}
ratione biblica deprehendi.
mus secundo ejus regni
anno ejus filium dona-
tham duxit exere. tuum. fa-
cit. in super et ante suam
electionem Saul exhibet in ut
infans. quum quod. ^{et} animus patris sui.
Itaq. error nix. occurrit.
^{Sed v. p. g. m. y. s.}
Cap. 12. agitur de bello Sa-
ul cum Ammonitis. quoniam
rato dicit 13, 1. Filius meus au-
erat Saul quum regnare cepisset.
quasi. phrasis ista inu-
caset. unius ani. in re-
gimine fuisse Saulum.
quum bellum. cum Ammonitis. ^{rationem}
quod opt. me concordat
cum loquendi modo Vulgati

Et quod addit. Jacobus autem
annis regnavit super Israel.
intelligendum e. facta quo
post huc verba narratur
locum habuisse duobus annis
regiminis ejus.
Quoad alteram fontem
anti-logiar. hic loci divi-
damus ratione materi. au-
tologias in dogmaticas histori-
cas et propheticas.
Quoad anti-logias dogmaticas
ist. originem suam. tra-
hunt v. lxx. minus proprios d.
cens. modo. v. 2° ex accom-
modatione seu similitudine.
Quoad ^{sextas} ex libi-
bent. regule anti-logias tol-
lendas.
1^a locus in quo obiter dog-
ma. aliquid attingit. contra.
ref. necesse e. cum altero
loco ubi doctrina huc cla-
rins et ex professo tractatur.
eg. loc. de bap. sc. 2, 32.
et apud Matth. cap. in fine.
et sc. 2, 32. bapt. sc. unum.
quum. vestim. in nomine. Ista.
En locus in quo dogma de
baptismo solum attingit.
sc. fusius tractat. apud
Mat. in fine. ubi dicit. mittet
iplos dicit eis. Euntes docete
omnes gentes baptizantes etc.
Itaq. qui. hos. locos. vel
pugnantes nobis opposuerit
respondemus in pugnantes
locos sed de invicem sup-
plere. et clarius explicare.
Similis huic primis re-
gulis est regula sequens.
Vlt. loc. obscurus conferat
cum claro. Eg. I Tim.
2, 14. et Rom. 16, 17. seductas
mulier. autem. seducta in prevar-
catione ejus.
locus obscurus. Rom. 16, 17.
dicit. dicit. quod contra-
dixit. dat. lxx. seneskos. nam
tign. ^{rationem}
Sed si attendamus ad nar-
tationem. Genesios. revera obli-
vunt. et viri.

Mulier seducta & tentata
in diaboli vir. vero indu-
ctus & a muliere. Hinc
in hanc differentiam alludit
Paulus in sua epla.

III^a regula. Loca in qui-
bus Tric. per partes dog. videmus & tum loqui per
matthei. Centis confesenda &
insimul ut plena notio eadat.
De quo jam actum est.

Si Vis Namque aut. loqui, qui or.
ginem suam. Debet accomo-
dationi.

Quas accomodat observan-
dum, quod viri esteraque
verbi probi, ita in sua
ratione dicendi procedunt ut
ad imbecillitatem audientium etc.

Accomodent ut quo dano
de recedant ad ipsos
captum. Ejusmodi ac-
comodationes. & in specie
sepnes S. N. imo ipse
dog. Tamen ut recte
sciamus in q. tum ejusmodi
accomodationes
tri. Cui possunt d. et inquam
inter varia accomodatio-
nis genera.

1° Accomodatio moralis, quae
in e. positio actionis, et
etc. in praescriptis v. omi-
sio actionis alicuius in stri-
te a lege injuncta.

Ejusmodi morales accom-
modationes conveniat Paulus
Ilor. 8. 13. Si esse scandalum fra-
trem meum, in malis verbis carnem.

Exemplum. Ita venus quae
in circummissione Timothei
quidem Paulus circumcisi-
sioni subiecit. et potuit
actionem in lege proce-
scriptam quae in se licita
fuit.

Altera accomodatio paedagogica
qua utunt magistri ad docilitatem
audientium se accommodantes.
Ejusmodi accomodatio
utendum erat a plis &
seu agentibus cum po-
pulo in auditu. Hinc

parabolas.

Aplis et Rebus

P. XX 5 1860 a.

1° Haec postrema pars accomodationis
dicitur negativo dogmatica.

eg. Joan. 16, 17. et alius multa ha-
beret vobis dicere, sed in potestate
sustinere modo.

En paedagogica accomodatio. Nam
integram doctrinam tradit.

Quo quum post resurrectionem
venit. Osee pulli cum in terra.

quid de fine mundi huius.
respondet Dominus in directe.

sed. Non e vestrum scire tem-
pora et momenta. etc. 1. 6.

Accomodatio dogmatica quum
quis d. ita alteri in alio

sensu usurpat. Dicitur
quod sensus erat notus.

eg. in alligabis os bovis tri-
curanti. Alio sensu et Moyse

alio Paulus usurpat huius
Hic adhiberi potest, quod

Dominus et Apli. Inquam et
concessis argumenta pe-

terent. eg. I Cor. 15. 29. Non
quid faceret qui baptizant pro

mortuis, si omnino mortui non resurgunt?
et qui baptizant pro illis
et qui resurgunt pro illis ad vitam

et concessis. Logi-
tus autem de resurrectione

ne. et quoniam ad salvatio-
nem animae mortui hominis

[illegible]

Si ab hac defensione semel transieris, ipsa conscientia recte
transcurret ad oppugnationem et ratio naturalis suadet
dum semel iniquum, nequid erit. Rationem in potestate est
admittenda hac accommodatio. Nam
tione cogitari potest. Ratio naturalis et conscientia
Nam si attendamus tria recta suadent, in esse
Actu agendi rationem, accommodanda media mala,
moderata illa videnda erit. Si ad bonum aliquod obtingit
enim Actus parvus est pro. Dum media autem hic est
filius ut alii scandalum sentiant tolerantia superbi
accipiant inde ut apostoli fionis popularis
eum derelinquant. quam Quamvis itaque respiciamus
ut doctrinam suam mi- accommodatorem semel. mihi
figaret. nihil in veritate hominum sceleris contemora-
mutavit sed palam profu- tas a nobis admittimus.
lit. ut quum agit de sed. Distinguenta et loca
sacris corporis sui. Iam ubi concedenda est aliqua
6, 51 - 70. Similiter Nat. har. ubi autem nega-
26, 33. interrogatus a la. ri debet accommodari.
pha, non esset Actus, et. Audacia absentis accom-
te in esset confessus de esse. 1º Ubi sententiam loquens
Actum. quum hac ratione scribens defendit eam con-
potuisset vitam suam contra adversarios obsequens
viam facere, et blasphemiam 2º Ubi. Quum autor in
miam devitaret. provocat sed sua sponte a-
et Apostolus quoque Act. incul. liquam veritatem tractat.
cat, ut doctrinam suam in. 3º Ubi ea professus est in
trepide profiteantur in eadem materia tractat.
vero ut hac accommodatio. 4. Ubi. parva doctrinae quae
ne semel interent. Quo. tradit cum integra do-
modo autem de gestis. trina intus cohaeret.
Apl. Notum est ex Actis. parva. hae absolute expleta.
et Historia Eccl. Notum. 5. Ubi. doctrina est nova,
est, cor vocatus in iudicium. et nulla occasio praeterea
respondisse: obedire accommodandi doctrinam
magis oportet Deo quam. exstanti.
hominibus. 6. Ubi. doctrina quidam co-
sed ex concessis quoque. ram. Diversis hominibus
rationem inponamus. propter eadem, iam. signi-
et Apostolus fuisse Deo. Num absolute veritatis.
naturalis. Videmus Deum. Iudicia vero, quae si
miracula confirmantem. in necessario argunt as-
doctrinam ab Apostolis pro. commodatorem. Cesse. mihi.
dictam. quae si semel. sed probabilem saltem, 7.
no crederetur, esset hy. 8º Ubi. in de legibus divi-
parvis pura, adeoque. plinaribus veritas est, ut
Deus hanc requirit. cum. et. 15. cum. Pium. Theodosius
comprobaret miraculis. sanguine in concedente

Discrimen hoc et in modernis lin-
guis obtinet.

Dei in d'v'p'm' consilium aut
loq'is. originem dat. Si accipia
mus eptas S. Pauli et conferamus
ea quae scripsit ad huc cum

is qui scripsit ad Galatas
autem loqui apertens nobis videbitur

Hic et illic vituperat ob-
servantiam legalium sed diverso

made the fortune ill's lenig.
 Ex hisce constat que ipsa

fuerit illot qui ea studijs
occupat et ad fatis religio.

mem. et ceteri observationem lega-
rum restringebant ad quos ex

^{Baptizati}
gentes ^{converso.} alii qui
sem etiam ad gentes exierunt

Debant adeo ut absq. coram
observatione salutem obtineri

Quemadmodum conuolia ita et
spiritus a bonis gradibus

hic revelatq; e origo anti-
quiorum apparentium.

maior e relativa a sta-

Sen. In novo Focare major
E gradu quam in Veteri;

ubi ruder et asperior tra-
ctandi populum Hebræum

sio erat necessaria.
 Notandum sub his adiunt co

diversitate, quae in eisdem u. sex
eisdem addeuntur non bibunt.

sententia. Sic eg. Ezechiel. 18.
Idem. Ezechiel. 18. Idem.

*cata patri. Exod. vero 20, 5. Ego sum
Deus tuus sortis relictos vixitans iniqui. Iherem.*

patrum in f. lib. in h. d. i. et quorundam gen-
tium in p. r. u. n. g. h. i. g. s. e. r. i. p. t. u. n. e.
lores et h. b. e. t. d. e. s. e. e. h. i. g.

Quibus non portavit filius iniquitatis
"sem patris". Delicta quia filius peccatorum et in
iustis operatur, in eis pater. Tuum est quod peccat
pater. Pater moratur, filius non portat. 1. Cor. 15. 28.

tem patri^{is} et patris in p^{ro}bat^{is} iniquitatem filii.
 natus. et moyses vero loquens
 ad filium suum et ad uxorem suam

peccata patrum sui filii

vinidica. 1724. The m.
lepra. Aquisne. St. Ius im
nocturno usq. 2am. A yam generat.

ista et parentes delinquent

tes in politicis transmittunt
receptionem prout poterit
dis. 110

Antilogia historica

causae harum aut. logiarum
variae esse possunt:

Primo loco ponimus causam,
quem, diversum modum nas-

frandi: qui, quod obtinet in
republicis nostris, nil mi-

Am, nam fuerunt rudes.
et scripserunt ut se pres

populares. Si in sept. hoc
classis invenimus idem

sum modum narrandi et
hoc nos non offendit, ita nec

offendere nos debet indignitas
narrandi scriptor sagax?
eg. S. Iulianus in eam et

Floumen - quot primus mar-
rat hora 6^a Floum emisse spi-

et. Joannes fuit testis ocu-

cem - sed Lucis fides mi-

si atteniamus Hebraicam
nam ^{Sam} Sam. dicitur deo

extrema - ^{ant. loggia. di papet} ~~hinc~~ ^{hinc} aeneas respi-

Joannes vero finem ejus.
C. Nat. 22. 44. Et latrones, qui erant.

1. *si* avant *sum* est improperant *si*
 2. *in* *pro* plurali *si* 4. *Luc*
 3. *si* 1. *si* 2. *si* 3. *si* 4. *si* 5. *si* 6. *si* 7. *si* 8. *si* 9. *si* 10. *si* 11. *si* 12. *si* 13. *si* 14. *si* 15. *si* 16. *si* 17. *si* 18. *si* 19. *si* 20. *si* 21. *si* 22. *si* 23. *si* 24. *si* 25. *si* 26. *si* 27. *si* 28. *si* 29. *si* 30. *si* 31. *si* 32. *si* 33. *si* 34. *si* 35. *si* 36. *si* 37. *si* 38. *si* 39. *si* 40. *si* 41. *si* 42. *si* 43. *si* 44. *si* 45. *si* 46. *si* 47. *si* 48. *si* 49. *si* 50. *si* 51. *si* 52. *si* 53. *si* 54. *si* 55. *si* 56. *si* 57. *si* 58. *si* 59. *si* 60. *si* 61. *si* 62. *si* 63. *si* 64. *si* 65. *si* 66. *si* 67. *si* 68. *si* 69. *si* 70. *si* 71. *si* 72. *si* 73. *si* 74. *si* 75. *si* 76. *si* 77. *si* 78. *si* 79. *si* 80. *si* 81. *si* 82. *si* 83. *si* 84. *si* 85. *si* 86. *si* 87. *si* 88. *si* 89. *si* 90. *si* 91. *si* 92. *si* 93. *si* 94. *si* 95. *si* 96. *si* 97. *si* 98. *si* 99. *si* 100. *si* 101. *si* 102. *si* 103. *si* 104. *si* 105. *si* 106. *si* 107. *si* 108. *si* 109. *si* 110. *si* 111. *si* 112. *si* 113. *si* 114. *si* 115. *si* 116. *si* 117. *si* 118. *si* 119. *si* 120. *si* 121. *si* 122. *si* 123. *si* 124. *si* 125. *si* 126. *si* 127. *si* 128. *si* 129. *si* 130. *si* 131. *si* 132. *si* 133. *si* 134. *si* 135. *si* 136. *si* 137. *si* 138. *si* 139. *si* 140. *si* 141. *si* 142. *si* 143. *si* 144. *si* 145. *si* 146. *si* 147. *si* 148. *si* 149. *si* 150. *si* 151. *si* 152. *si* 153. *si* 154. *si* 155. *si* 156. *si* 157. *si* 158. *si* 159. *si* 160. *si* 161. *si* 162. *si* 163. *si* 164. *si* 165. *si* 166. *si* 167. *si* 168. *si* 169. *si* 170. *si* 171. *si* 172. *si* 173. *si* 174. *si* 175. *si* 176. *si* 177. *si* 178. *si* 179. *si* 180. *si* 181. *si* 182. *si* 183. *si* 184. *si* 185. *si* 186. *si* 187. *si* 188. *si* 189. *si* 190. *si* 191. *si* 192. *si* 193. *si* 194. *si* 195. *si* 196. *si* 197. *si* 198. *si* 199. *si* 200. *si* 201. *si* 202. *si* 203. *si* 204. *si* 205. *si* 206. *si* 207. *si* 208. *si* 209. *si* 210. *si* 211. *si* 212. *si* 213. *si* 214. *si* 215. *si* 216. *si* 217. *si* 218. *si* 219. *si* 220. *si* 221. *si* 222. *si* 223. *si* 224. *si* 225. *si* 226. *si* 227. *si* 228. *si* 229. *si* 230. *si* 231. *si* 232. *si* 233. *si* 234. *si* 235. *si* 236. *si* 237. *si* 238. *si* 239. *si* 240. *si* 241. *si* 242. *si* 243. *si* 244. *si* 245. *si* 246. *si* 247. *si* 248. *si* 249. *si* 250. *si* 251. *si* 252. *si* 253. *si* 254. *si* 255. *si* 256. *si* 257. *si* 258. *si* 259. *si* 260. *si* 261. *si* 262. *si* 263. *si* 264. *si* 265. *si* 266. *si* 267. *si* 268. *si* 269. *si* 270. *si* 271. *si* 272. *si* 273. *si* 274. *si* 275. *si* 276. *si* 277. *si* 278. *si* 279. *si* 280. *si* 281. *si* 282. *si* 283. *si* 284. *si* 285. *si* 286. *si* 287. *si* 288. *si* 289. *si* 290. *si* 291. *si* 292. *si* 293. *si* 294. *si* 295. *si* 296. *si* 297. *si* 298. *si* 299. *si* 300. *si* 301. *si* 302. *si* 303. *si* 304. *si* 305. *si* 306. *si* 307. *si* 308. *si* 309. *si* 310. *si* 311. *si* 312. *si* 313. *si* 314. *si* 315. *si* 316. *si* 317. *si* 318. *si* 319. *si* 320. *si* 321. *si* 322. *si* 323. *si* 324. *si* 325. *si* 326. *si* 327. *si* 328. *si* 329. *si* 330. *si* 331. *si* 332. *si* 333. *si* 334. *si* 335. *si* 336. *si* 337. *si* 338. *si* 339. *si* 340. *si* 341. *si* 342. *si* 343. *si*

Deus latronum, blasphemabat, cum
sensit, si tu es Deus, salvum fac te metipsum, et nos.
sed cum hoc Hieronymo et Chrys.

stomach explicare possumus.
 Hic itio possessionis utrumq[ue]

Platonem & Platonem
Platonem - sed unus recipit.

alter vero ulterius stat.
phenabat. Mag. alter initium
alt. h. g. n. h. m. i. d. e. s. c. r. i. b. i. t.

et sed etiam explicari. nota.

cap, qua nōtus plus alii pro
singulis vi- solutus pro par

Ac etc. Cum: 4. Et hoc sy
nedocha ut: 4. Dico quoniam

214: Hodie mecum praeire

paradiso. Et illa in integer ratio ad exitum - nocte fuit
transiit ergo erat in paradiso. acisio primogenitorum Aegypti
sum. Tamen dicitur eum hiorum. adeoque Iudas in domum
totum alloquitur. tempore vero diurno demum
Similiter Iesus dicit se Aegyptum reliquerunt
tres dies et tres noctes per. Præter diversum modum narra-
mansurum in visceribus terræ. huiusmodi consilium diversum
18. Tamen ita non fuisse historici etiam in dogma
historia resurrecti omnesque huius locum antilogia dare
testatur. Sed attendendum potest. Sic et si confere-
quod sumit pars pro toto. mus et Matthei. Evangelium cum
Hoc probat. Eth. 4, 15. Vnde Evangelio Iohannis videbimus
congrega aut Iudæos, quos in Ierusalem re. differentiam in ordine et materia
perierit, et orate pro me. Non comedatis et si attendamus i Mat-
et bibatis tribus diebus, et tribus noctibus. thei consilium fuisse pro
Ierusalem noctibus et diebus tribus. base, ritum esse verum
iunabat. Sed quomodo hic Messiam. hinc in curate
tres dies et 3 noctes in ordinem chronologicum et di-
telligendum patet ex seq. 5. 1. regis in locis his et in
Test. die induta e. Esther regali. regis in locis his et in
bus vestimentis, et stetit in atrio do. oibus factis videt impleta
mno regis. vaticinia. Iohanni vero, ut
Proinde Ierusalem die, iur. ipse facit, consilium erat
cessavit jejunium. ostendere divinitatem Iesu
Similiter ex eadem parte nar. Rati. præterea scripsit ul-
ratione Evangelii et Ioh. ha. timus ex Evangelistis ac-
venit de Iuda. Mat. 27, 3. legimus cum poenitentia facta etsi gravia, quoniam
ductum, retulisse triginta argen- a procedentibus evangeli-
teos principibus sacerdotum. stis et relata, ille omittit.
et Act. 1, 18. legitur Iudas pos-
sedisse agrum. De iniquita-
te sua. Quia Mat. 27, 3. Mat. 8, 5. et accessit ad Petrum
potuit Iudas possidere agrum tempore. vero et Iesus ad eum
quia pecuniam restituit, et seniores ver. 6. misit amicos
postea se suspendit. Antiqui et difficultate hanc explicantes
Hic e. antichristus, seu fr. interpretati sunt Iudas illuc.
igra, quia quis
Remota erat Iuda, et sace. Hocce respectu dicitur scripsisse
dotes inolverunt eam ac. Mattheum. Quamvis narrationi
septare. sed emerunt agrum, Iudas prima pars tribuenda
cujus possessio per antichre- Iohanni et Mattheum vera
stis tribuitur Iudas. scribit.
Ab illa quam negligem. Hoc vero explicamus per di-
tes et Iudas in determinatione versum consilium. Nam I. an-
do tempore, possunt ut sum. tas gentilibus scribens voluit
quamvis hoc in e. Act. 1, 18. ubi talis centurionis qui alios, ut
mura locum. Ioh. ubi talis centurionis qui alios, ut
dicunt. Rati. de nocte exiit. Amicos Iohannis et Iohannis
Deut. actio calib. de. sit ad Petrum. ipse Iudas
spere peracta. I. sum. et Mattheus minime cura erat
vero altera die phare per Iudas. minutus Iudas
acta. Sed hoc ultima bere sed facta. Iohannis et
narratio et completa. Nam. et pro
nam respere fuit propa

[illegible]

Uda biera, dowod pko praw. patet est ex multis locis.
dix. objawionej. mowia. te. eg. Paulginepla ad Galatas
prawda jest jedyna, ka. ten. Defendit eum aplatum et
jedna kawa musi byc obj. ita quidem et de minimum
w. onaj. Lecz my mowiamy. extollere videat. Sed si
Apre. i. ro. n. o. si. forny. p. p. attendamus cum accusamus
picyany indy. w. dual. n. o. si. p. p. attendamus cum accusamus
picyany. k. t. o. n. y. ch. B. o. g. u. y. f. u. i. u. s. a. b. j. u. d. a. i. a. n. t. i. b. u. s.
brat. Protestanti. do. t. y. m. p. r. e. d. i. c. a. n. t. d. o. c. t. r. i. n. a. n. t. i. p. s. i. y.
celu. r. a. j. u. n. y. a. t. i. a. a. n. a. l. i. a. R. e. t. i. n. i. n. e. p. r. e. c. e. s. s. e. i. p. s. i.
p. r. i. m. a. s. i. a. t. o. t. o. t. y. m. c. e. l. o. p. r. a. t. e. d. e. m. o. n. s. t. r. a. c. e. d. e. e. m.
p. e. d. y. n. i. c. a. b. y. r. e. p. a. r. a. t. e. c. o. n. s. e. q. u. a. t. i. p. r. o. c. e. t. e. r. i. s. A. p. l. o.
b. o. k. i. e. g. o. L. e. c. z. p. r. o. t. e. s. t. a. n. t. i. n. i. m. p. r. o. s. e. m. i. n. e. n. t. i. a. p. o. t. e. A. p. l. o.
s. a. k. t. o. n. y. b. r. a. t. i. a. p. r. a. w. d. y. a. b. i. p. s. i. R. e. t. i. n. e. e. l. e. c. t. y.
A. p. a. t. r. u. s. a. n. i. m. a. l. i. s. i. t. a. t. a. e. t. f. a. c. t. a. a. n. t. o. r.
d. o. c. t. r. i. n. a. n. t. i. b. u. s. i. n. r. o. t. u. n. d. i. s. i. n. s. p. i. r. a. t. o. r. p. e. r. e. i. p. i. u. m.
w. r. o. t. u. n. d. i. s. o. b. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. p. a. r. t. i. m. e. t. a. p. r. o. p. r. i. e. t. u. r. i.
j. a. k. s. t. r. a. u. s. p. a. r. t. i. m. e. t. a. p. r. o. p. r. i. e. t. u. r. i. a. n. t. i. b. u. s.
q. u. i. s. i. m. u. s. i. n. q. u. i. b. u. s. d. e. s. c. r. i. p. t. a.
e. o. d. s. p. e. c. t. a. n. t. p. r. i. m. o. r. d. i. n. e.
Q. u. o. d. e. t. a. p. l. o. s. i. p. s. o. s.

Sectio tertia

De conditione loqti

Conditione hae de nobis dicitur. Tunc spectat qd dicitur et
quib. alia externa alia interpretatio. Cognito
unde. et agendum itaq. primum e. utraq. in raro evadens
De conditione externa. dicitur. Obscuritas in expli.

Por conditione externa. intelligendo sensu sacro. Repro.
quibus hae oia, quo quavis. p. o. n. a. n. t. u. r. p. r. o. f. e. r. e. n. d. o.
extra animam loquentis. Hae verba. Solvite tem.
libet. n. i. b. i. c. o. n. i. n. g. i. n. i. m. i. p. l. u. m. h. o. c.
motum in animi sensu. Digito et pectus suum
ac proin in oratione. Hae. Hae. p. o. n. a. n. t. u. r.
motum animi. Manifestantem. n. u. s. E. t. c. u. m. i. n. l. a. n. d. a.
v. i. m. h. a. b. u. e. r. u. n. t. i. l. a. u. t. v. i. t. a. o. r. a. t. i. o. n. i. s. G. a. l. i. l. a. e. t. m. i. t. i. v. o. c. e. h. a. e.
n. i. s. h. u. i. u. s. s. e. n. s. u. s. a. n. s. e. q. u. i. p. o. s. s. e. t.
i. n. o. p. o. r. t. u. m. e. i. u. s. m. o. d. i. a. d. j. u. n. d. a. v. e. r. b. a. Q. u. i. d. m. i. h. i. e. t. h. i. b. i.
e. x. t. e. r. n. a. a. t. t. e. n. d. e. r. e. t. m. u. l. i. e. r. p. r. o. t. e. s. t. a. n. t. i. b. u. s.

Tam ex hac gli. definitione. con. tem. octatuiem. qd. r. a. y. s. i. g.
d. i. c. t. i. o. n. i. s. e. x. t. e. r. n. i. s. i. p. s. u. s. e. t. u. e. r. e. R. e. t. i. n. e. n. i. e. u. s. t. a. n. o. w. a. m. a. t.
e. x. t. e. r. n. i. s. e. t. u. t. i. l. i. t. a. s. p. a. t. e. t. h. i. D. i. v. i. n. a. p. r. e. c. e. k. e. m. y.

Tunc spectant adjuncta. k. t. o. n. y. m. n. a. v. e. t. k. a. r. a. c. t. a.
sequentia. j. a. b. a. t. w. o. c. h. w. a. l. i. t. w. o. n. i. e. j. a. t. o.
i. n. c. o. n. t. r. a. p. a. t. r. i. a. e. t. l. i. n. e. a. t. h. i. B. o. o. k. i. e. j. n. i. e. g. o. r.
q. u. a. l. o. q. u. e. n. t. i. s. Q. u. o. d. q. u. a. n. t. a. e. x. y. m. y. s. i. a. a. o. n. i. s. d. i. c. t. i. o. n. i. s.
E. g. r. a. v. i. t. a. s. i. n. v. e. l. p. a. t. e. t. t. r. a. y. R. e. t. i. n. e. n. i. e. u. s. t. a. n. o. w. a. m. a. t.
i. n. c. o. n. t. r. a. p. a. t. r. i. a. e. t. l. i. n. e. a. t. h. i. m. a. n. i. a. n. t. e. s. e. x. i. s. t. i. n. i. a. j. a. t. o.
Q. u. i. d. m. i. h. i. e. t. h. i. b. i. e. t. d. e. n. t. e. A. t. t. e. n. d. e. r. e. t. m. u. l. i. e. r.
e. t. f. a. c. t. a. i. n. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. i. a. k. t. o. n. y. m. n. a. v. e. t. m. o. i. v. i.
s. e. n. s. u. e. o. r. d. q. u. e. d. e. s. c. r. i. p. t. a. i. n. R. e. t. i. n. e. n. i. e. u. s. t. a. n. o. w. a. m. a. t.
a. d. s. c. r. i. p. t. o. r. e. i. n. s. p. i. r. a. t. o.

P. XXIII 2. $\frac{13}{12}$ 1860. Duplexeur Corditis interna

Quem tamen in rebus & ma-
nifesti gestus ex ipsa cum
cognitione colligenda, quoniam gestus
emunciatum comitatus fuerit
per quam intelligimus ea dicitur
in animo ipso loqui sita, ita
in animi sensu, animi
motus, ac proinde in orationem hos
animi sensus et motus exprimentes
influunt ut absq. illis neq.
sensus dictor neq. etiam

Simil. Nat. ubi describitur. Dicendi modi aliqui possunt.
actio passionis Dni et gesty ex par. ^{consp. vni. eternus} Definitio ~~et~~ differat a definitione
se crucifigentium. conditionis ^{et} eternus, quia ~~et~~ de
in qua extra mentem hominis

Sed hi loci pauci & ubi deter. conceptus vero & equidem
 minus gestus. plurimum ea finem demonstrata e necessitas
 contextu & colligendi. ex. hunc. cognitio quibus conditionibus
 1. 36. Domini Baptista quam sitors cognoscendi conditionis interna
 hae verba: Ecce agnus Dei. Huc sefert. consilium, affectu
 ferat. Dignitate indicat. Actum, ut animi loquentis ea character
 patet per contextu.
 Rationem tamen pra quid haec personae loquimur & scrip-
 si ne abq. sufficienti ratione foris et cultura animi
 ut. ut nam ubi abque quentis vel scribebuntis.

solvitis motum ista fuit gen. Consilium in quo dicit id quod
est salva interpretatione or. r. qui's prudenter agens actione
potest. Mt. "Ecce virgo concipit et pariet filium." Profitemur. Wernichl sua assequi vult. etc. fm
propterea hoc effectum sig. consilium legitur & id quod lo-
cum gesto junctum fuisse et opus orationis sua assequi
vult.

Spes sancti a. 1777 typis vul. Concilium in biblis e. 2
habet dissertationem ubi sonat pro 1.º commune omnium librorum
base hanc esse sententiam sacrorum 2.º particulare sin-
gulari damnata vulgariu librorum biblicorum.
E a sede Eplica et ipse in particulare invidi in con-
suetudine reelegatus ut dicat illu qte universi libri et
regulas interpretandi sacra biblia in concilium spectare quod in

Non raro etiam excha. una altera parte utrobique
nihil habet perspicit tunc^{em} prosequitur.

sententia. ¹⁸ ~~et~~ praeiudicata. Ego. "Quid. Consilium commune vacat. ¹⁹ ~~et~~ ²⁰ ~~et~~ ²¹ ~~et~~ ²² ~~et~~ ²³ ~~et~~ ²⁴ ~~et~~ ²⁵ ~~et~~ ²⁶ ~~et~~ ²⁷ ~~et~~ ²⁸ ~~et~~ ²⁹ ~~et~~ ³⁰ ~~et~~ ³¹ ~~et~~ ³² ~~et~~ ³³ ~~et~~ ³⁴ ~~et~~ ³⁵ ~~et~~ ³⁶ ~~et~~ ³⁷ ~~et~~ ³⁸ ~~et~~ ³⁹ ~~et~~ ⁴⁰ ~~et~~ ⁴¹ ~~et~~ ⁴² ~~et~~ ⁴³ ~~et~~ ⁴⁴ ~~et~~ ⁴⁵ ~~et~~ ⁴⁶ ~~et~~ ⁴⁷ ~~et~~ ⁴⁸ ~~et~~ ⁴⁹ ~~et~~ ⁵⁰ ~~et~~ ⁵¹ ~~et~~ ⁵² ~~et~~ ⁵³ ~~et~~ ⁵⁴ ~~et~~ ⁵⁵ ~~et~~ ⁵⁶ ~~et~~ ⁵⁷ ~~et~~ ⁵⁸ ~~et~~ ⁵⁹ ~~et~~ ⁶⁰ ~~et~~ ⁶¹ ~~et~~ ⁶² ~~et~~ ⁶³ ~~et~~ ⁶⁴ ~~et~~ ⁶⁵ ~~et~~ ⁶⁶ ~~et~~ ⁶⁷ ~~et~~ ⁶⁸ ~~et~~ ⁶⁹ ~~et~~ ⁷⁰ ~~et~~ ⁷¹ ~~et~~ ⁷² ~~et~~ ⁷³ ~~et~~ ⁷⁴ ~~et~~ ⁷⁵ ~~et~~ ⁷⁶ ~~et~~ ⁷⁷ ~~et~~ ⁷⁸ ~~et~~ ⁷⁹ ~~et~~ ⁸⁰ ~~et~~ ⁸¹ ~~et~~ ⁸² ~~et~~ ⁸³ ~~et~~ ⁸⁴ ~~et~~ ⁸⁵ ~~et~~ ⁸⁶ ~~et~~ ⁸⁷ ~~et~~ ⁸⁸ ~~et~~ ⁸⁹ ~~et~~ ⁹⁰ ~~et~~ ⁹¹ ~~et~~ ⁹² ~~et~~ ⁹³ ~~et~~ ⁹⁴ ~~et~~ ⁹⁵ ~~et~~ ⁹⁶ ~~et~~ ⁹⁷ ~~et~~ ⁹⁸ ~~et~~ ⁹⁹ ~~et~~ ¹⁰⁰ ~~et~~ ¹⁰¹ ~~et~~ ¹⁰² ~~et~~ ¹⁰³ ~~et~~ ¹⁰⁴ ~~et~~ ¹⁰⁵ ~~et~~ ¹⁰⁶ ~~et~~ ¹⁰⁷ ~~et~~ ¹⁰⁸ ~~et~~ ¹⁰⁹ ~~et~~ ¹¹⁰ ~~et~~ ¹¹¹ ~~et~~ ¹¹² ~~et~~ ¹¹³ ~~et~~ ¹¹⁴ ~~et~~ ¹¹⁵ ~~et~~ ¹¹⁶ ~~et~~ ¹¹⁷ ~~et~~ ¹¹⁸ ~~et~~ ¹¹⁹ ~~et~~ ¹²⁰ ~~et~~ ¹²¹ ~~et~~ ¹²² ~~et~~ ¹²³ ~~et~~ ¹²⁴ ~~et~~ ¹²⁵ ~~et~~ ¹²⁶ ~~et~~ ¹²⁷ ~~et~~ ¹²⁸ ~~et~~ ¹²⁹ ~~et~~ ¹³⁰ ~~et~~ ¹³¹ ~~et~~ ¹³² ~~et~~ ¹³³ ~~et~~ ¹³⁴ ~~et~~ ¹³⁵ ~~et~~ ¹³⁶ ~~et~~ ¹³⁷ ~~et~~ ¹³⁸ ~~et~~ ¹³⁹ ~~et~~ ¹⁴⁰ ~~et~~ ¹⁴¹ ~~et~~ ¹⁴² ~~et~~ ¹⁴³ ~~et~~ ¹⁴⁴ ~~et~~ ¹⁴⁵ ~~et~~ ¹⁴⁶ ~~et~~ ¹⁴⁷ ~~et~~ ¹⁴⁸ ~~et~~ ¹⁴⁹ ~~et~~ ¹⁵⁰ ~~et~~ ¹⁵¹ ~~et~~ ¹⁵² ~~et~~ ¹⁵³ ~~et~~ ¹⁵⁴ ~~et~~ ¹⁵⁵ ~~et~~ ¹⁵⁶ ~~et~~ ¹⁵⁷ ~~et~~ ¹⁵⁸ ~~et~~ ¹⁵⁹ ~~et~~ ¹⁶⁰ ~~et~~ ¹⁶¹ ~~et~~ ¹⁶² ~~et~~ ¹⁶³ ~~et~~ ¹⁶⁴ ~~et~~ ¹⁶⁵ ~~et~~ ¹⁶⁶ ~~et~~ ¹⁶⁷ ~~et~~ ¹⁶⁸ ~~et~~ ¹⁶⁹ ~~et~~ ¹⁷⁰ ~~et~~ ¹⁷¹ ~~et~~ ¹⁷² ~~et~~ ¹⁷³ ~~et~~ ¹⁷⁴ ~~et~~ ¹⁷⁵ ~~et~~ ¹⁷⁶ ~~et~~ ¹⁷⁷ ~~et~~ ¹⁷⁸ ~~et~~ ¹⁷⁹ ~~et~~ ¹⁸⁰ ~~et~~ ¹⁸¹ ~~et~~ ¹⁸² ~~et~~ ¹⁸³ ~~et~~ ¹⁸⁴ ~~et~~ ¹⁸⁵ ~~et~~ ¹⁸⁶ ~~et~~ ¹⁸⁷ ~~et~~ ¹⁸⁸ ~~et~~ ¹⁸⁹ ~~et~~ ¹⁹⁰ ~~et~~ ¹⁹¹ ~~et~~ ¹⁹² ~~et~~ ¹⁹³ ~~et~~ ¹⁹⁴ ~~et~~ ¹⁹⁵ ~~et~~ ¹⁹⁶ ~~et~~ ¹⁹⁷ ~~et~~ ¹⁹⁸ ~~et~~ ¹⁹⁹ ~~et~~ ²⁰⁰ ~~et~~ ²⁰¹ ~~et~~ ²⁰² ~~et~~ ²⁰³ ~~et~~ ²⁰⁴ ~~et~~ ²⁰⁵ ~~et~~ ²⁰⁶ ~~et~~ ²⁰⁷ ~~et~~ ²⁰⁸ ~~et~~ ²⁰⁹ ~~et~~ ²¹⁰ ~~et~~ ²¹¹ ~~et~~ ²¹² ~~et~~ ²¹³ ~~et~~ ²¹⁴ ~~et~~ ²¹⁵ ~~et~~ ²¹⁶ ~~et~~ ²¹⁷ ~~et~~ ²¹⁸ ~~et~~ ²¹⁹ ~~et~~ ²²⁰ ~~et~~ ²²¹ ~~et~~ ²²² ~~et~~ ²²³ ~~et~~ ²²⁴ ~~et~~ ²²⁵ ~~et~~ ²²⁶ ~~et~~ ²²⁷ ~~et~~ ²²⁸ ~~et~~ ²²⁹ ~~et~~ ²³⁰ ~~et~~ ²³¹ ~~et~~ ²³² ~~et~~ ²³³ ~~et~~ ²³⁴ ~~et~~ ²³⁵ ~~et~~ ²³⁶ ~~et~~ ²³⁷ ~~et~~ ²³⁸ ~~et~~ ²³⁹ ~~et~~ ²⁴⁰ ~~et~~ ²⁴¹ ~~et~~ ²⁴² ~~et~~ ²⁴³ ~~et~~ ²⁴⁴ ~~et~~ ²⁴⁵ ~~et~~ ²⁴⁶ ~~et~~ ²⁴⁷ ~~et~~ ²⁴⁸ ~~et~~ ²⁴⁹ ~~et~~ ²⁵⁰ ~~et~~ ²⁵¹ ~~et~~ ²⁵² ~~et~~ ²⁵³ ~~et~~ ²⁵⁴ ~~et~~ ²⁵⁵ ~~et~~ ²⁵⁶ ~~et~~ ²⁵⁷ ~~et~~ ²⁵⁸ ~~et~~ ²⁵⁹ ~~et~~ ²⁶⁰ ~~et~~ ²⁶¹ ~~et~~ ²⁶² ~~et~~ ²⁶³ ~~et~~ ²⁶⁴ ~~et~~ ²⁶⁵ ~~et~~ ²⁶⁶ ~~et~~ ²⁶⁷ ~~et~~ ²⁶⁸ ~~et~~ ²⁶⁹ ~~et~~ ²⁷⁰ ~~et~~ ²⁷¹ ~~et~~ ²⁷² ~~et~~ ²⁷³ ~~et~~ ²⁷⁴ ~~et~~ ²⁷⁵ ~~et~~ ²⁷⁶ ~~et~~ ²⁷⁷

Similiter ex contextu orationis. ^{scilicet} Qui et quæ hunc adden-
tius gestus præsupponi potest. ^{pro dicere} Annū indicant. Consilium
ubi quis orans exhibitus e-
idem in oculis ad cælum levat. ^{vero} libere. ^{scilicet} pro
his fecisse supponimus. ^{ne data enarrare quomodo}

Consilium particulare potest esse didacticum - v. histo-
 ricum - v. historico didacticum, vel poeticum.
 Didacticum est ibi ubi au-
 ctor doctorem agit, v. de-
 tem inculcando; hinc dogmatum
 cum quoque vocatur hoc consilium.
 Historicum ubi facta et res
 gestae exhibentur. Historico-dogma-
 ticum consistit in quodammodo
 Historico-didacticum illud
 quo opus historici veritas
 quaedam docetur. Consilium
 Poeticum ubi scriptor spi-
 ritu sancto motus sua pia
 sensa vult manifesta-
 re aliis inculcare.
 Commoda et cognita con-
 silia percipi possunt sequen-
 tes regulae attendendae.
 1. Si solius naturae consi-
 lio in eo spectati ratio
 habeatur regula est:
 Sensus contrarius in ge-
 nerali consilio non vero in
 Valore hujus regulae me-
 ritum sed interit ad
 eo ineptas interpretationes
 nes delegendas et sensus
 profundum inveniendum
 eq. Ezechiel jubet par-
 tem transvadere et va-
 sa argentea et implateam
 et sic hae si simpliciter
 ter huncque insipiens et
 sed. Sed quem praesuppo-
 nitur de scriptis sacris eos
 ponderant. Consilio semper
 actor fuisse. Ita et hic actionem
 hanc esse tropicam et ad ali-
 quod significandum inveniendum
 Actio hae dignifica-
 ros Ierusalem transvadendos et ar-
 viripendens esse.
 Ecce. Tunc tibi uxorem
 fornicationum. Si in adit
 feremus actionem symbo-
 licam, narrationem. In re
 ro ipse in actum esse. mul-
 tis difficultatibus involvere. Item
 mur. et interpretatio verba spirituum
 lis periculosa esset.

et non populum sed intimam immunit hic cum velle so-
 amicos suos, interiorumque agere de hoc quod
 animam eis tradendo, alloquitur ante mat. vitatem ^{factum}
 ac proinde tropice sed proprie. Et vero quod post mat.
 consilio poetico facili. In vero quod post mat.
 me tropi admittunt et si. vitatem det. relato ad
 quanta dicendi ratio. conjugium Mariæ cum Jo.
 Perpendamus comoda spe. ^{Sept. acciderunt a}
 lialis consiliis, quod
 prosequitur parte aliqua
 aliujus libri. Ratio hu.
 consilii prodest como. ^{Similiter Mat. appet.}
 illud, quod determina. ^{lat. Unum. Notandum}
 mus, quod & essentialia in. ^{utitur, in quodam relato ad}
 libro aliquo, et quod ad ^{alios filios Mariæ. Nam}
 per orationem spectant. ^{Matthæo minime consilium}
 partes orationis, quod ad consi. ^{fu. ita demonstrare vinq.}
 lium auctoris spectant & essentialia. ^{vitatem Mariæ post nat.}
 Partes hę in explicando ^{sentia} ^{statem deti, sed ostendere}
 propter unitatem poss. ^{sed plerum esse rationum. Et}
 que ad essentiam in perti. ^{ce virgo concipiet... colligit}
 nent hęc propter unitatem. ^{manifestatione sive directa}
 sunt. Eę consilium pa. ^{sive indirecta scrip.}
 taboli de filio prodige ^{toris Directe ibi mani}
 fuit iudicare clemen. ^{festat consilium ubi auct.}
 tiam Dei et misericordiam ^{illud expresse indicat.}
 hominis a Deo remoti. ^{ut Luc.}
 Hinc quid intelligendum, & etiam manifestum fi.
 per aliquas, porcos, de ne operanti sui consilium
 terminare minime ad ut. Joannes ^{Hęc scrip}
 nem pertinet. Ideo hęc ita ut credat. v...
 minutis in mente deper. ^{Demonstrare datum esse}
 aperiendo omittunt. ^{quam, inserere poss. ad morales aduoc.}
 Consilium ocet quodam. ^{tionem aduocum consequent.}
 seu sententia cotend. ^{Consilium quodam manifestat.}
 dus, & constantia & ut ^{Sed in ubi vis locor oc}
 plena mens loq. ^{currit manifestat.}
 queratur. Regulae hęc ^{sed indirecta et quidem}
 usq. & ceteris. ^{pluribus adnotationibus}
 Eę. & Mat. 1, ^{mat. quod simul collect.}
 autem generatio vice. ^{concludere permittunt}
 rat... ^{quod fuerit consilium}
 et v. 25 idem loquit. ^{paucorum.}
 et in roquos. ^{Hanc regulam}
 Donec. Scriptos sacer ^{dicimus, quia ibi ubi ma}
 nifeste indicat consilium

omnia facta eo collimant, ut
non probet id quod ab aucto-
re d'intentum. Ita quoque con-
cludimus et de libris ubi maxi-
mè statum dicitur consilii regis.
Ex Libris Regum et Chronis
Consiliumque minime e-
manifestatum dicitur. Sed
indirecte illud manifestat
annotationes ad mortem eius
libet regis. nam ibi
auctor; regem hunc et illum
obire in pace, si bonus erat
et contra.
Et hinc itaq; annotationibus
credimus Consilium fuisse
auctoris indicare, et debet
respondere a forma re-
giminis Tyrannica. et
Quidam hunc nisi bona a deo
expectare posse si huius
regimini pareant.

P. XXIV. 7^h 1860.

Ratio hujus patet ex p[er]p[et]uo. Ad cantum galli amare
ethologia - Nam si res, qui fleuit subito conuersus.
bus animus mouetur qui vidimus statim se vultu p[er]
cunq[ue] aliorum facilius aliorum ita. w regulari naskych w[oj]ny
2° Ex caractere personae d[omi]ni Marceli tyw[er]ch - jedyn
agentis sive loquentis. Inagiem sic objawia - up
Character e[st] p[re]dominans sexta charakterem osob
animi s[un]t intellectus i[st]a charaktery osob k[on]textu
s[un]t voluntatis d[omi]ni s[un]t. i[st]o, Typu w[oj]ny s[un]t p[ro]cedem bibl[ia]
iusta quam hac et n[on] a. Typu w[oj]ny s[un]t p[ro]cedem bibl[ia]
lig[ur] ratione cogitamus, item objawiaamy bibl[ia], ale w[oj]
hac ratione et n[on] alia wy[st]awiaamy bibl[ia], jak robia
agimus. T[er]ta directio protestanti - u[zy]wamy d[omi]
sive indole nobis i[st]a. T[er]ta t[er]cia tradycje, et spi
ta e[st] sive arte et p[er]cipiuntur vivificantem etiam
is sciunt, sive sive utroq[ue] modo charakteru osob, to o ile mo
acquiruntur. Inagiem go k[on]trac[us] exeg[er]etico
Majoris et amplioris e[st] k[on]trac[us] mic[ro]sc[op]i. ob[er]tyle ma
t[er]ia charakteris cognoscimus go lep[er]iej k[on]determino
nam 1° cognoscimus ratio w[oj]ny. Treba tu byc[us] ostoi
nem est qu[od] quis agitamy, jednaki i nie bardzo wie
sive go ratio est qu[od] de rege autorum now[er]um
trus est agit ex[er]p[er]atus Tak up[er] lapidique w[oj] Flit[er]ij
characterem quem shabuit k[on]trac[us] 4ta p[er]kow[er]ch
ante ascensionem sp[iritu]s s[an]cti w[oj]ny p[re]stawi[er]a char[ak]
ter s[un]t. E[st] vivacis in t[er]ry apostolorum oparte na
veritatis cupido, requirunt p[er]est[er]um
genii - sive d[omi]ni s[un]t. 5ta 18ta 8ta testach p[er]ima s[un]t. ale p[re]
pore miraculosa capturo k[on]trac[us] conych - Celem b[er]w[er]em
p[er]icium, solus Petrus jego by[er]o wykazac[us] i[st]o by
in gema p[ro]cidit am[er]um. Li k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us]
Similiter d[omi]ni Jesus loque[us] i[st]o tak jak on jest k[on]trac[us]
bat Ioan. 6, 68. De s[an]cto mis[er]icordia i[st]o socyalista
Eucharistia, pluribus vide
bat sermo datus. Est
Petrus resp[icitur].

P. II d. 24 1861.

Hanc sententiam pluribus alii p[ro]mulgaverat p[ri]mus ead[em] na jej[us] exek[us] s[un]t. Piotr - g[lo]so
cipulis variis in locis. na[st]o takie role s[un]t. Pawe[us], Ma
Similiter quem vidisset, rek[us] i[st]o s[an]cti. Piotr jest repre
Jesus in ora lacus am[er]um k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us]
bulantem Mat[theu]s. pet[er]it, natem wyrazem p[ro]ter[us]
iube[us] me ad te veni ludowej - k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us]
re[us] racia[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us] k[on]trac[us]
go dowodki etnaujersk[us] i[st]o
p[er]it[er]a.

[illegible]

2. Ratio dictorum et factorum
parapicetur Ita eq. (Via libri v. et sunt eodem
spiritu movente scripti)

Quare proposuerint pharisei questionem Mat. 23, 15. Num licet dare centum Caesar?

Ratio habita iudicis phariseorum et Herodiani facile determinabitur. Alterum exemplum hujus

3. Definitur num distinquatur Mat. 5, 33. Ego autem dico

dam quoniam propterea absolute an

conditionate intelligenda. Numquid itaq absolute in

etiam sententia quoniam licet resistere malo. Non

proferunt absolute. pro dictante, nam ipse Jesus

inde hic in loco dubio restitisse narratur, ut

in solum ad contextum Mat. 23, non probet alteram

etc. sed etiam ad cul- maxillam sed dixit:

turam loquitur, conferamus similes s. Paulus

tunc alia loca, num in utiq appellatione ad lega-

in iiv eadem e spiritus sem, que illicita esset i-

qui congruat personae dictum. Illud absolute

sententiam quoniam pro- ferent-

Mat. 5, 34. Ego vero dico vobis. Pro ad fontes, unde haustien-

bit in jurare oino? In da e cognitio conditionis

et platione itaq hujus loci. Inter hos hermeneuticas

recurrendum e nobis ad contextum solum. Interpre-

tum, ad occasionem et scopum. His autem e eversere sen-

Occasio erat contextu- sum. Fontes hi. Passio-

da equitudo jurandi et mandata: Biblia N. T. agit de

juris peritor agendi. ra. determinanda iudice Act. 17, 18

tio, quibus m. c. quidam. Quod genus Hebraeor

juramenta fuerunt sa. determinandum attinet. In

era. Insuper scopum solum ad libros N. T. sed

si attendatur, cavere etiam Veteris e nobis

voluit, ne in vita qua. recurrendum.

fidiana juramenta ad sa. determinanda characterem

hibeant. Si insuper ad loci, personae etc. N. T.

tendamus ad sensu Acti. multum confert Josephus

alibi manifestata invenio. Flavius. Philo. Philo co-

mus in absolute prohi. Quis fuit Rato. Flavius

bitum juramentum. it pl. tempore capti. Ser-

nam invenimus jura- solum floruit. Philo

menta ut ipsius disci- magis e philosophus ne-

puli Acti. ut Rom. 1, 9. gare videt resurrectio-

demonit. i. Messias ipsi

Oratio euis in nostris
libris ^{et} simplex, sine or-
namentis. eg. Qui petiit
a se da ei. Alius scriptor
statim inquireret, quomodo
fore dandus etc.

2^a Hyperbolica ad lecto-
ris attentionem augendam
res ultra limites ^(augendi)
extendit vel minuit.
(aerobis) Res hae ^{et} relatae
ad contentum et rei natu-
ram sunt explicandae.

W fantary: ludu wachodnia,
go leix, ne pkae w budzik
mowag, albo xrec xwicz,
kura, albo xumiejska az
do nornia row mikroskopij
nych. Chęsto powodem do
tego jest fantarya bytko
lub inna przyczyna a wie
w budzienie mowag. eg.
Benadad król Syryi po-
syla

Amos. 2. 9. Ego autem exter-
minabo

Joan. 21. nonne ego etiam
geliz mowi:

Num. 23, 24. Ibi uiderimus mon-
stra quaedam

otoz i augeois i aerobis!
Spra itaqz uel natura e hic
mensura in interpretandis
hyperbolicis dictionibus.

3ª Figurata quia ima-
go e apta ad eundem
tum parvulum tum au-
ditum quemcumqz et

Scimus elegit formam dicen-
di in figuris. quia et par-
uuli percipient quod per-
cipienda ipse erant, et docto-
res materiam profundius meditantur
Biblia ^{non habet} ^{inuentio} ^{propterea}
sub respectu libertatis
materiam ^{et} ^{propositionis}
phrasium. ^{quod} ^{proimum}

attinet, deo patente quo
2^a commemorandi sunt
psalmi, libri prophetici,
sed etiam et libri pro-
phetici ut liber Ruth, Tobit etc.
sed dum loquimur de in-
tellectu culturae spiritualis
in rationem dicendi, opor-
tet ut agamus de figu-
ris biblicis.

Quaestio determinandi bi-
dictio sit tropica necne,
hic loci phenam reso-
lutionem habeat neces-
se est. Nam si aliter
interpretaremur ac ne-
cesse e, ut si ualiter a-
lter interpretaremur
errabimus cum rabbi-
nis. Si uero oia figu-
rate explicaremur, incidemus
in contrarium peiorem errorem.
Hinc regula: in interpre-
tandis biblicis a propria
uocum significatione
non e recedendum donec
e necessitas e euidens
ratio suaserit aliud
Non e recedendum a propria
uocum significatione nam
propriae significationes
uocum sunt primig-
nalia itaqz in iure pos-
sessionis, etc. quo eccle-

dere eam poss. necessitas dicta deunt. consulenda
vel evidens ratio. quae e natura et proprietate
nobis suadent recedere des rei. Tropus e. Sed
1° in rebus fidei et mor. quum proprietates huius
et mor. et virtus aliter. non modo considerari po-
tunt a fide et doctrina. test. hinc consulenda
na mor. et virtus evadit est ratio cogitandi. Ne-
ce interpretatione litera. boret, quibus res e natura
li. e.g. sunt eunuchi. quibus natura volens erat pro-
et hinc deimus amorem pos. assumere ad ideas
sui ipsius esse bonum. sublimiora exprimen-
et suum. da. e.g. Isachar. ac-
2° ubi predicatur in consa- nus fortis. asinus. Ne-
nit subiecto, sed mixti in boret erat animal haud
rebus non superantibus vile. Comparationes
captivi humanum. e.g. simplices et obvis at
Amos 4. legimus. Vae. sublimis inter lucem et
cas pinguas equos in sa- tenebras. e.g. Sai. 24. 25. ubi
maria fuerunt, egenos lumen hinc magis repa-
concubasse. et locustas sentatur lumine solis.
fuisse. Neque vaeis longe-
nere nequeunt. proinde
hic ade dictio tropica.
Vaeis huius optimates po- et regi Aegyptiorum
puli Israelitici. oppressores pauperum. e contra tenebras progre-
3. Quoties communis sensus- diat.
repugnat dictio. E.g.
propheta de pingens tem-
pora messis adhibet no-
mina ad designandos
inimicos ejus. Nomina
huc i nomina populor.
tempore propheta vi-
ventium. et per quos
intelligenda sunt vitia.
4° Ubi per modum parate-
licum res dilucidat per
quem e.g. in uno loco
occurrit dictio tropi-
ca, alibi dictio directa
sed similis. Ubi huius in.

consulenda
et proprietate
des rei. Tropus e.
quum proprietates huius
non modo considerari po-
test. hinc consulenda
est ratio cogitandi. Ne-
boret, quibus res e natura
volens erat pro-
pos. assumere ad ideas
sublimiora exprimen-
da. e.g. Isachar. ac-
nus fortis. asinus. Ne-
boret erat animal haud
vile. Comparationes
simplices et obvis at
sublimis inter lucem et
tenebras. e.g. Sai. 24. 25. ubi
lumen hinc magis repa-
sentatur lumine solis.
et regi Aegyptiorum
e contra tenebras progre-
diat.
Certe genus popul. et sa-
tis sentient. ejus i. p. p.
primis inquirenda, ta-
e.g. 250 plantar. nomina, quae
in bibliis commemorantur.
(et quae maxima ex par-
te nos latent, et in-
quirenda ad intelligen-
dam vim dictionum.

Im 2. Jahre vor Erfindung.

Qua et hac ratione respon. Tabula narratio ~~neq~~ debimus ad questionem, possibilis, neq. probabili-
 mum facta nulla prophetia, in qua representant
 significantia impleta fuerint res inanimatae loquentes
 necne? Respondemus affirmat. ut vestras quaedam sublimiorum hominum
 Symbola prophetica primi Tabulae paucis in bi-
 generis illa opinamur esse. quando dicitur delineat actus blis. Iud. 9, 7. II R. 14 et
 item miraculorum 2 pan. II Par. 25, 18.

dit eam propheta 3 et. Dixerunt inter hoc gra-
 et corroborandam iubet v. ma-figurata. dictionis
 manifestandam populo. fit occurrit in ipsa

Uec iubetur ducere uxores, fornicariam. Hoc factum est
 mere prophetis, ita positum. Pre orationis ad factum
 significat futura pars Factum itaq. in fabula
 Quodammodo

II classis symboli. Dicitur hoc e falsum. in parabo-
 lionem extraordinariam la autem factum iure
 delineat 2 pan. 17 eam propheta dicitur et et possibile
 et 3 pan. 17 a propheta para. probabile - ut dicitur qui
 ageret et semis eius e seminat.

volueret. Quosmodi sym. in allegoria factum in
 bola saepe occurrunt. se spectatum immediat
 sed determinare difficile. possibile sed in proba-
 le e. Dicitur quod sym. bilis. ut de cadro

sermo e. Sed quoties in symbolis obiectum immediate
 actio dura praecipit et quae narratum in solum pos-
 moraliter impleri nequit. tibi, probabile, sed e-
 totius in factum, sed dictio tiam reale fuisse certum
 symbolica censeri debet, est.
 ut Osee. l. c.

Quod interpretanda ha-
 figuratas dictiones, saepe
 Parabola sensu latiori ab ipso auctore explicant
 accipit pro figurata di. et in his nulla e. Difficul-
 tione quodammodo sunt a. ha. in aliis autem in
 genus figuratae dictionis
 qua eventibus ea na. expresse explicatur, sed
 tura desumptis et nar. solum inmittit. ad popu-
 ratione cum possibili cum hebraicum v. Mes-
 cum probabili etiam, sicut se referunt.
 veritas quaedam sublimior Parabola premissa a no-
 representatur.

secundum testamentum. A para-
 bolach est obliqua proinde
 communicata - a micie ha-

proxiomie, aby samo przedtationem et vice versa
stawienie wrzeto na praw
de. W parabolach. wrystlich. Mat. 9, 15. Quare discipuli
jest tylko jedno do. H. j. K. H. i. m. jejunant? Respon-
sibus niebieskie i przedt. o gnomice.

stawiane są albo samo. Responsum hoc singu-
krolestwo boie, albo srodki. lare factum exhibet,
lub paxekody do urzeky. sed extendendo eius no-
wistumia jego. W para- tionem, erit: sed quod
bolach są trudnosci; ktorych tempora d. p. et gaudia.
teorya, hermeneutica, u.
tunc nie potrafi. ale wy.
Homazenia w tradyci. su-
kady trzeba.

P. VI d. 7. 1861.

Quam ita Prov. 15, 15. 19, 4.

monia d. relationes
et vita quotidiana et mun-
do physico desumptis. quod
saugnam norinq. resita-
tum proponuntur.

Gnomis d. sententia d. re-
viximus. Parabole vero
continuis longiores dictio-
nes. Gnomis in ore po-
puli proverbialia dicunt.
Ejmodi gnomas ple-
ti d. lib. Prov. Eccles.
In N. T. d. pauciores.
In gnomis occurrunt
quod parallelismus et
kapsentia d.

Quidam Gnomis d. perpi-
tuit, alii obscuriores.
In quantum autem Quo-
mud huius d. proverbialia, con-
stentunt philosophiam
popularem.

In gnomas interpretatio-
ne attendendum e, quidam
gnomica dicta senten-
tiis quibus quid d. gnom-
lare exhibetur, tribuen-
dum e gnomis signifi-

sententia itaq. absolute va-
lere nequeunt. Itaq. mli.
de maiore suo vidente
matura ipse interpre-
tari debent.

Emphaticus e augmentum
quod accedit ad viximus.
voci potestatem. Et mli.
dicitur emphaticus d. viximus
In natura et cetera
ad iuncta quod docent us-
argumentum adesse voci
quod respectu temporis
invenit quid fortiter d.
contrarium sententia
ac quod expressum verbi-
eg.

Quidam multo fortiori
significatione e. Coru-
6, 17. "Eum qui venit ad
me in ejusdem faras."
Non ejusdem sed summa
charitate cum excipit
adeo quod contrarium
invenit. Non ra-
ro voc. primariis alia

secundaria et fortior ad p tu prodis? Quem? 20
pungit ut Joan. 1, Deum. - Non tamen

Constructiones hebraicae
Ratione admodum modice sunt sumenda pro emphaticis
significationis huiusmodi, e.g. cum subiecta sup-
significat: ex parte vili. Plene ^{v. 10} adjectiva e.g.
Rom. 9, 6. Non enim de Hebraei iustis = de iustis
qui ex Israel s. Israele e.g. vel dum abstracta
sunt. Israele sensu pro concretis sumunt
sublimiori; quatenus v. quum in iro. plurim.
sectantes voluntate. Duli ponunt nomina, quod
2) Contextus indicat empha- in singulari, si attribuit
sim nam docet quoniam ut Israhel.
significatio vol. subiecta. Distinguenda e energia a
Mat. 9, 5. hyperbola. Hec e aug-
mentum sed in factu

Contextu. dicere intelli quodalligendum men-
simus in conuinc, ut si humane traditur,
nos dicimus, sed id idem, sed quod verbis capri
quod oia facit; siquid nistur. e.g. magna
cat itaq. facere perficere velut mare contri-
bi. 117. Hec e dies questio tua - e Joan. 8, 20
fecit Dominus.

Dixit ob collata bicia me. Hic e hyperbola.

moranda.
Ego ero ipse in Deum. Hec contumenda empha-
ipse erunt mihi in populum. Hic cum ellipse, pro
Contextus docet quo sen- paro orationis. Religi-
sur Deus se Deum Israel, vel subiectit
litis dederit i. e. in spe- scriptor et detur
cialam tutelam assum. cat e.g. Ps. 6, 4.
fecit populum Hebraeorum.

Quum expe affectione usquequo - supplendum
bus orantur emphaticis, vinas ut duxet mite-
ria mica.

hinc affectione cogni-
ta cognoscimus emphaticis. Emphaticum est proinde.
Joan. 13, 6. Dne tu mihi lave pedes. Hic egregio
i. e. Dne tu qui e Dominus factus es, u. exorantur
te caeli et terra mihi tam ego xelania forte.
hi seruo tuo. Hic e adpetuac mihi.
vel Oculo filium ho- intensivo. a. u. belli.
minis tradis. Oculo, p. e. extensivo nunc
quod amicitia signum roscia gae xelania.

Hyperbola ject porowna. V. regum ab ipso sum-
mum pro proctu. up. dandum. referat.
Et sapienti. Torneo mo. Sed quum hie de-
loraz, ne hic aydofa, jak nito adin late paret
exaransere pray mied. ideo nam in regno
Wise ject ptesada a occurrunt. vet. ita
sego in emphasi. ne des sublimior. etc.
nea, ouerent skromosi. hinc Zeem classen

distinquimus in typos
prophetias analogicas
et tropologicas seu mo-
rales.

Sensus spiri-
tuali e ille qui sub
literali dicitur. quem
spiritus. dicitur quidem
sed remote intendit. latissime patent nam
etenim, quicquid. qae V. T. fuit typus. V. T.
quis intendit ea di. ac proin a prior. pla.
recte intendit. rem. res typos a supponen-
te. quia proxime spiritus. di. in peractis, resp.
intendit. eum. literale. monis. factis et serie
verba referant. hunc factor. ut ejectio et
sensem spirituale. obligari. etc.

que. nam mens. no. cavendum ne typos pro-
stra in vicia recta phetias confundamus cum
ferti ad hunc sensum. symboli. prophetia.
acquirendum. sed alium. Symbola prophetia.
Sensem spirituale. coli. S. illa imago que
gimus. In se verbis. imprimatur menti. pro-
rebus, que verbis. prophet. ut eam. enar-
gimus. V. T. ex. et. et. facia. et.
rebus. que typos. ab. caplice. in. typos. etc.
lo Rom. 5. 14. dicitur. actio illa ideo insti-
tuitur quid futurum

etiam vocatur totos. signifi. et. sed quo-
beti. futuri. delibera. nos occurrunt in se
loris. Typus. itaq. abstracte a signifi-
e a persona. V. res. in. ratione. prophetica. com-
factum. V. series. ple. tam. signifi-
factor. qui homo. fionem. habet.
res, factum. et. aliquid.
inveniat quod ad istam

hactenus et sepius
dicta itaque facta in de ^{extremis} qui exempla
certo fuisse figuram eorum multa morum ex sacris
que in N. T. de aliarum de sepius deprecantur.
bent in facto et tradit apud N. T. Typi etiam
praecepta varia morum vocantur allegoriae Enigmata
Ne tamen aperiamus umbras, parabolas, etc.
viam latissimam Typis pla. antitota. Deusu
monendum e ne pro typificationes hae eae allego
sumamus exempla, quae in tam Typos designant
adducunt. certe Typus quatuor significandi. ra
est exemplum, sed in de fionem, quia et Typo
exemplum est Typus. colligitur et apud Paulum
eg. Phil. 3. Imitatores autem dei quod pro

hic locum ipsum ex am. ^{pro allegoria verbi de} ^{exto et eae. ut Samuel, Agan} ^{ut Samuel, Agan}
plum probet fidelibus bonos et eventus quo
Item ad Thes. Timot. significat res superiores
Facile quidem e digno et futura. Antitota
scere Typum hic addevero e res pro Typo de
Itaque quamvis Deus vocatus. eg. Salomon Rex
huit eos exempla mo. ~~Symbolum~~ ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
valia esse aliis sed ~~hactenus~~ ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
ca ratione, qua vult Symbolum et Typum
ut pro sint exemplum. ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
alia alia vero ratio ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
ne vult in sepius Typi eg. agnus paschalis
biblicis, ubi etiam ipse ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
pium factum pro Typo potest. ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
eg. Petrus crucem baji. ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
hans e pater laodans ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
in e Typus, quia ubi ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
e Typus, ibi propter ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
sum literalem, alios portenta in fadere de sum. Abraham
e spiritualis. Hic autem non pro Typis sumen
tem nisi colligimus ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
nisi exemplum humilia ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
tis nobis probere vo. statum sed veritatem
huisse. ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter} ^{Symbolum} ^{quoad Differentias inter}
Item repetendum de caeterum indicandum
usurpabant ut fides ma
ledicta.

4) Non symbola religio^{is} & symboliceus nunc
 ea pro typis sumenda, sed typologicus.
 quod dicitur peragendum
 iam aliquid significat.
 cabatum ut tracta-
 tio victimarum symbolum
 remissionis peccatorum.

Quare Typi dum ali. H. minime inculcant
 quid symbolice significum esse de Deo sed
 dicant, significum de populo Israel. & co.
 illud ex Dei voluntate. De Deo vero nihil. Sed
 ut agnus paschalis docemus a Matthaeo
 in quantum & significum sermonum de Deo
 ratio captivitatei a proin sensus symbolo-
 solus, humanus modo, licet, a Mat. indicat.
 optimo inst. huius potestus in & obvis, ita
 sed quoniam agnus si colligendus & hinc
 significat Deum in hac typologicus sensus
 tum est Typus. & et transitus de

Hinc regula sequens: Aegypto est Typus Dei.
 Quoties in st. scriptis laudandum, ne ob li-
 loco sensus symboli multitudinem typi ac-
 cus occurrat & sensus ille sensum loca scripti.
 minime & obvis hic est. Ind. II.
 sensus & typologicus.

Quoties autem sensus commemorant personam
 sed ille & obvis, biblice in scriptis mo-
 toties & symbolum valit. sed in Typi.
 ex. Mat.

Hinc ipsa comparatio
 et eius formula. Licet
 Indem & indicium de.

Docemus hic: in loco sensus typologici. ex.
 Prophetis, Psall. ex Aegyp. Joann. 12, 24.
 Ad vocavit filium suum
 adesse sensus. symboli-
 cus. sublimiorum. In-
 quirendum autem num
 apud Deum sensus

Pote hic esse simplex cum baptis. Et quod
comparatio. et axim. magis e. voluntas scrip-
tatis. Novix: ea ment. tot. Exhibendi nobis
Eccl. et v. Patrum. hinc ex voluntate de De-
i vero ea sicut sci. ^{similitudines ut essent typalia regum} ita facta. Mag. hoc
mus in bonam fuisse demonstrat. Et solas
typum Acti.
Ergo itas e doctrina ^{similitudines sed typos} Probatur idem. v. inde quod
Catholica de typis. que ^{typus} esse argumentum
opponat a Nationa. pet. e. typis. Sicut
liber et protestant. pet. e. typis. Sicut
bus. potissimum apert. facta. hinc in typis
a. 1783 i. e. ab editione ^{sed similitudines} essent, pro argumento
Arantatus. Untersuchung ^{über die Tropologie. von. Gust. Mequaquam} servare
Paul. Protestantibus ut possent. nam simili-
to typi d. puri similitudines nihil probant.
Similitudines. inter facta et eger typus re-
D. et N. F. fortuit. et eger typus re-
facta. Et vero Dns d. pet. Synagoga (2)
Nostra vero pet. Sap. 28 Et danti me 88f
dia denotamus hinc
ex septis, cum et tra. similitudo hic e typus ta-
ditione in volem tabernaculi celestis.
Holicor. sed et Tuda. Baltes vocat dia que
ex Synago ex veteri et novo ^{acciderunt Iudis in de-}
Ha septis argument. sereto parabolam, et nig.
pro typis realitate mata. Certe hoc in ta-
a v. Paul. et Petro de. unde provenit, nisi quia
promunt. potissimum persuasus erat, hinc esse
vero in epla de de. typus aliar. Pres.
bros. ubi continet (2) Hebr. 1. 5. Ego ero ei
auctor ad typos re. in patrem et ipse erit mihi
surrex. Et in mead. ^{in filium.} Sicut Salomon. exet ty-
pitudines. sed pot. pur. ac figura Acti, mi-
Ave additum typi nunc apta esset probatio
in Vet. Testam. S.
Pet. I ep. 3. 23. dixit
dilectum fuisse ty.

P. VIII. 2. 6. Martii 1861.

Præterea Typi detrahuntur
 ex his scriptis locis in quibus al-
 quod dictum pertinet ad æcono-
 miam antiquam impleri dicitur
 in æconomia. ^{N. Joderis} verbis: ut imple-
 retur" eg. Mat. 2, 15.

Hic loci formula "ut impleatur"
 indicat implendam figuram
 indicatam in Scriptura, qui dicit hæc
 verba de vocatione Hebræorum
 ex Ægypto. Hebræi erant fi-
 lii improprie. Dictum itaque pro-
 pheta, quod impletum est vo-
 catione populi et servitute,
 plenissime impletum esse in
 Christo, ac proinde Hebræi et Ty-
 pum Christi. Non itaque sim-
 plex similitudo designatur
 verbis "ut impleatur" sed rea-
 le factum præfiguratum.
 Nonnulli viri catholici, sicut du. X. et Maldonatus,
 et Noulli viri catholici, sicut du. X. et Maldonatus,
 vocant significum formæ. Velasquez, Wike-
 burg: ut adimpleretur quibus hæc manum etc.
 formula si necessario indicat
 factum solum præfiguratum. Et facti figuram facti
 similitudinem. Et formula hæc futuri, inter fac-
 ti et naturæ spectat, et non tum et et N. v.
 quam præsest quæ nos du-
 cit ad realitatem significis ap-
 prehendendam. Nam si similitu-
 dinem si veram realitatem
 indicaret, tunc plurimos va-
 ticinios quæ ad Christum refe-
 runt, etiam literalium signi-
 ficatio dubia esset. et pos-
 semus judicare si auctoritate
 et spiritus. pauci nobis
 sensum vaticiniorum eg. Mat. 2, 15.

Si hic loci similitudo solum de-
signaret ^{significatio} ~~significatio~~ inter et
factum, ^{est factum N. S.} sensus nullus esset.
Similiter Luc. 1, 20.

Quae implebunt in tempore
hic sensu reali sumendum
esse. ex ipsa historia optime
constat.

Insuper haec et Italiana
esse significum formula: ut
adimpleretur optime demonstrat
usus loquendi Hebraeorum. Nam
voces finale imperii et regiam perfici
uturpant, ab interprete vero
in ii locis, ubi provocat ad
significationem typicam. ac
demonstrat vere evenire in
vero simile alicui esse.

Si in quibusdam locis s. scripturae
constat realiter im-
pletum effectum et in vero si-
militudinem meram esse,
proin et de ceteris locis idem
dicendum. Rationem typos reji-
cere est auctoritatem scripturae
excellere. At Viri autem Ca-
tholici, ut Maldonatus, Velas-
quez, Bicevianus etc. admit-
tunt typos. sed dissentiant so-
lum in significatione formulae, ut adimple-
re terminum patrum adducere
se superfluum foret. Malo
adducere argumentum ex
scripturis et primis Ecclesiae
in monumentis illis invenimus
quidam gesta in V. S. cum quibus
et in N. S. ita coniuncta, ut hu-
jus coniunctionis nulla alia ra-
tio assignari potest, nisi quia
pictor persuasus erat, hoc facta
esse typum, figuram factorum
et Novi Testamenti.

eq. in uno sarcophago in-
venit Pilatus pro tribunali
sedens et Jesus adversus eum
sedens et ad latus tribuna-
lis stat Abraham paratus
occidere Isaacum. Pictura
hæc alio in loco exhibetur hoc
modo, ut coram Pilato stet
Isaacus. et super eum Abra-
hamus. Proin pictor persua-
sus erat Isaacum esse fi-
guram Christi.

Petrus dicit etiam Noach
figuram baptismi. In quibus-
dam imaginibus exhibet in
Arca in Noe sed Petrus in
aliis autem picturis in Petrus
sed quidam homo v. famulus.
Sed Israelites quoque testes
realitatis typi. Duplex hæc
in se e argumentum. Primum de
sumimus ex fide in ventu-
rum Messiam. Nam iudei
sperant eum ^{venturum} in finem quia
prophete prædixerunt eum.
et præferunt vaticinia quibus
hoc probamus Messiam ve-
nisse. Sed quem obicimus
eis hæc vaticinia impleta es-
se in Christo. illi respondent hæc
esse impleta in vaticiniis personis.
Itaque reversa vaticinia illa
spectare ad Messiam dicunt
nisi in tantum in quantum
hæc personæ et res d. typi
Messie. - Argumentum hoc
vi, oporacionationis elici-
mus ex Iudeis sed ipsi luku-
lenter idem demonstrant.
Iosephus Albo Rabb. ipsos
refert persuasionem contra.

mem preservationem Doctores
qui affirmant esse multa
facta in libris etc. quae et si re-
liter evenerunt, tamen inser-
vunt ad indicandum aliquod
factum venturum. Idem pro-
ferunt Rabbi Salmon Sarchi
et David Kimchi.
Ex ratione probatur typos esse
ex analogia, similitudine inter

P. TX. 2. Mar.
ca 1861.

Quae regulae ope quas typi
cognosci possunt in libris?
Reg. I. Quum scriptor. v. aperte
aliquid appellat typum, ambra-
m v. figuram Ruti v. res quae per-
tinent ad Mexicanam eco-
nomicam salutem.

¶ Non tamen ubi v. locos a
sacris scriptis aperte sed ubi
simpliciter in aliis hoc indicat. Reg.
Reg. II. Quum scriptor de Ruto, Ex. v.
deve alia re ad economiam
illam salutis spectante ali-
quem locum scriptum dictum
esse affirmant qui locus sen-
su literali aliquid aliud sig-
nificat ^{id est typus} eg. Rom. 5, 14.

Esse etiam etiam vocat forma
de proin iuxta regulam tam
etiam erit typus Ruti.
Mat. 2, 15. habemus exemplum
typi et II^a regula.

¶ Ecce verba hic citant, quae
sensu literali sumunt Ex po-
pulo Israelitico. Populum
itaque rediit ex captivitate
egypti. Typum Ruti reducitur eade-
m ex secunda regula affir-
mamus.

III Quum ratio typorum eadem
sit ac alias sive personarum
sive rerum sive factorum in bi-
bliis relatarum, ac proinde ra-
tione similitudinis, quae intercedit
inter ea quae ad eorum rationem
et ea quae pertinent ad
eorum rationem. V. Testamenti facta hec
sunt typi. E.g. arbor vi-
tae pro typis septem totius, quam
div. septem. V. I. pro typis il-
lum in referunt. sed ob si-
militudinem seu analogiam
sensus typicus ei tribuendus
similiter panes comedendi
cum agno paschali credi-
mus typos Eucharistiae.
Notandum, analogiam illam
causam fuisse cur Patres ty-
pos commemorant. ^{et} in septi-
mum hunc referant; ac proinde

IV Consensus unanimis Patrum
est fons inveniendo typorum
ubi Patres conveniunt in typi-
ca significatione. Aliquis loci sacri septem.

V Quod ubi vis locorum a septem
s. nomine David, Jerusa-
lem, Israel etc. designatur. Retine, quae
opera, Ecce id, Retine, sequa-
tes, tunc ejusmodi David
etc. pro typis s. accipiendi.

VI Ubi gentes, totum pro ty-
po accipit, tunc et partes
hujus totius sunt quoque typi.
Sed haec regula in e stricte
sumenda, ne minutas cir-
cumstantias pro typis ac-
cipiamus, alias non est
satis explicatio hujusmodi.

rant. Quis hoc interpretabitur magis quam
 "recognoscit? Rerum litterarum tenentur ut litterarum
 "de se habent leguntur." (De rebus et carnibus.)
 "De se habent itaque verbum litterarum, pra-
 res ex loco scripti sub. necesse
 historia, exhibetur, ac prom-
 non ubi vis locorum typorum ostenditur.
 Fl. Cassius in Gal. 63 ait: "Quid oia, quae
 in libro Psalmorum scripta sunt, ad personam
 "Dni nostri unigeniti Filii Dei continent
 "esse referenda. eorum opinio argui non potest
 "omnis enim ad effectum religionis mentis hic
 "sensus est, et caret culpa, quamquam... ad
 "ipsum interdum imperite faciat."
 Itaque excusat a culpa homines
 ita interpretantes, quam spi-
 ritate affirmat ubique esse typos.
 Sed et Ita Hieronymus in Osee.
 11. 1. d. "Qui ex parte typi fuerunt
 "Dni salvatoris, non omnia, quae fecisse narrantur,
 "ex parte ejus fecisse et credenda."
 Et Augustinus. (de Civit. Dei. l. 18. c. 22.)
 nihil autem sicut multum videtur erra-
 re, qui nullas res gestas in eo gre literarum
 "aliquid aliud praeter id, quod eo modo gestum
 "fuit, significare arbitrabantur, ita multum au-
 "dere, qui propter huiusmodi significationibus allegoricis involuta esse con-
 "taminasse itaque demonstrat in oia tendunt."
 ita seipsum. Typos esse. Item
 alio loco ejusdem operis l. 18. c. 22. ait:
 "Non tamen omnia, quae gesta narrantur, aliquid
 "etiam significare putanda sunt, sed propter illa
 "quae aliquid significant, etiam ea, quae nihil significant, et tamen
 "ita in prophetica historia dicuntur et aliquid, quae nihil signifi-
 "cant, et proinde ex parte solum histo-
 "ricam biblicam typicam esse et hanc, quae signi-
 "ficat. Item in omnia aliorum adificat."
 ducere superfluum foret.
 Sed et ipsa ratio suadet in tam
 lato patere typologiam. ex
 quid significaret putemus, pa-
 stor in deserto, placentes abra-
 ham. alia si typice explica-
 re vellemus calumniis exponere.
 Sed Paulus dixit. ^{Exideamus enim si}
 "Oia haec autem oia in vero sicut ad auctoritatem
 omnia itaque de iis in intel. Pauli, aliorum.
 igitur de quibus locutus est in
 contextu. i. e. de iis quae con-
 tingebant Hebraeis in deserto.
 Quoad al. Idem notandum.
 Illum revera typice explica-

se uelle ea, quae flagitiosa
narrantur, et ^{in scripturis} in uisitantur.
Itaque, cum ista flagitia typice
explicanda essent, quae in uisitantur
Opere etiam strenuus in opere
contra heres. In oia flagitia
typice explicat, itaque, regula
eius in tam stricta ex mente
ipsius auctoris accipienda
genda. De Augustino et
proximo notandum, quod
Ares loquuntur in hoc de
economia N. Faderis et uerum
literalem improprium pro spi-
rituali accipiunt.
Et uero typos iusto plures
admittamus, respondendum
ad questionem tuam et in N. F. ad
nomina typi adsumunt. Per ista
intelligimus ea quae Actus in
scriptis 2 libris exaratos a
scriptis sacris, qui enarrant
gesta Act. circa economiam
salutis. In libris N. Faderis
continentur etiam ea quae ad
economiam N. F. pertinent
nam Testamentum Novum incipit a
morte, economia uero incipit
a passionis Acti. Dicimus itaque
in economia noua typos
dari. ac proinde si patres ad-
mittunt in hac parte typos
intelligendum de economia
Veteris. Cuius argumenta, quae
propterea pro existentia typos
supponunt nisi existentiam
typos N. F. nam Deus scrip-
tores ita de typis dicunt, ut
eos in N. F. esse non posse af-
firmant. Typi, qui erant ad
umbratiles, imagines, itaque
cedere debent realitati.

Insuper si admitteremus ty-
posim V. F. personae et res
notabiliores deberent esse
typi. E.g. Christus resurgens, as-
cendens in caelum. ^{hic factus} Christus
nam rei esset typus. A nullum
enim futurum & aliud te-
stamentum. Possumus quidem
rati dicere Christum resurgen-
tem imaginem, typum esse
peccatorum qui olim sunt re-
surrecturi. Est hac ratio-
ne jure minus Christo tribue-
retur, nam typus et minor
re per typo significata. ut
David minor Christo. Umbra
minoris & corpore. Talis
quoque provocat ad Rom. 8, 29.
Quos percipit

quasi inibi Christus imago, ty-
pus esset fidelium. Et hic loci
imago est ideale, quod nobis
Christus proponitur ad imitan-
dum. Aliud est typus, aliud
imago. Imago forte esse ty-
pus, sed in ois typus est imago
ideale. V. Kap. 1. sylbo maxime
nisi, s. j. maxime ideatu mo-
rem. Ita maxime typum. ois
proponitur ad imitandum. P. X. c. 13. Marca 1861. n.
si itaq^m accionaria V. F. non sunt
typi. In libris autem, quia per
multa et V. F. occurrunt, si
possibiles sunt typi.
Obijcere quis potest et Mat. 24.
ubi typus et antitypus oc-
currunt, ac si ex ceteris. Et ro-
gationum esset typus postremi
judicii. Sed attente legentibus
caput illud, patet et de eccle-
sia Hierosolymitano et de cetero
mo judicio mundi hic agi sepa-

¶ Item prout S. Hieronymus con-
mutat quod discipuli propo-
nunt Dno 3 questiones: 1) quan-
do erit ceciditum Hierosolymorum.
2) quando ^{veniet} ~~accidentus~~ Dni. 3) quando erit extremum iudicium.
Ad hanc ultimam interroga-
tionem respondet Textus act. 4-14
ad primam questionem respondet
ad v. 21. cetera ad secundam
questionem spectant.

Generaliter respondemus: Gra-
tus contra nostram senten-
tiam profecti possent, sicut Pau-
lus in economia veteri,
que pertinet ad mortem Iesu,
vel in esse typum, in ecclesia
sophoram - in si aliquis dicit
videt typum in economia
vi faceret, hoc est eius senten-
tia subiectiva.

Sensus ille de quo hucusque egimus
typicus, et sensus spiritualis
realis, et ex hoc tri-
nat sensus spiritualis verbalis
qui est proprius sensus scrip-
turae.

Ergo sensus typicus
est etiam verbalis.

In sensu hoc reali repre-
sentamus facta et personas
et antiqua economica.

Sensus spiritualis verbalis
et spiritualis verbalis unus est au-
ctor, sed diversa ratione.

Nam sensus spiritualis realis au-
ctor est spiritus S. in qua-
tum est Deus, et excitavit
facta et personas in V.T.

Spiritalis vero verbalis Deus
est auctor in Ihu in qua-
tum est auctor sacre scrip-
turae.

Sensus spiritualis
~~verbalis~~ byby istuiat, choth

hic byto pisma s. bo byt Adam
 etc. ~~Albowiem s. ego~~
 Ex natura itaq sua sensus
 spiritualis verbalis est, ut verba
 quod in orationis contextu de ty-
 po pronuntiata contextu abstrah-
 da in sensu translati accepta
 ad typum bene referri poss-
 eq. II Reg. 7. Numq Doraviriv
 ly

Si itaq in contextu sunt
 Verba: Ego ero
 Servus, ^{verba} in sensu lit-
 terali applicandi saltem
 sed abstracte a contextu
 sensu literali proprio optime
 verba hae ad Filium Dei re-
 ferri possunt. Simil. Osee,

Si verba in quibus sensus lit-
 teralis est abstrahamus a con-
 textu optime applicari poss-
 illo tractui v. g. Vexu, quando ⁱⁿ Egyptum fugit.
 Similiter Gal. ex historia
 Etgar et Tempelis - Hae histo-
 ria sensu literali translata
 potest applicari Synagoga
 Prop. Sensus ^{spiritualis} literalis verbalis
 variis nominibus ornat
 a Patribus - communis tamen ^{denominatio}
 et usitata ex temporibus re-
 ligionis huius vocatur sen-
 sus spiritualis. Et hinc jam
 tract. de Therapeutis. agnos-
 cimus, Therapeutis scriptu-
 ram fuisse animal - sensus
 literalis spirit corpus. Et
 anima erat sensus subli-
 mior - spiritualis. S. Paulus

qui esse urget distinctionem
inter litteram et spiritum be-
gis sancivit denominationem
hanc. — Thomelli Pater in
et scriptis sacris hoc nomen
condecorant, eo sensum lite-
ralem translatum — ut eg-
g. Apoc. 11, 8.

Quod S. Joannes docet, id etiam
fecerunt plures Patres, et
Doctores etiam moderni.
Sensus spiritualis vocat etiam
sensus mysticus ratione my-
steriorum in eo contentorum.

Quod formam sub qua ap-
paret sensus spiritualis patet
ex dictis cum dicimus possunt
in sensum spirituale proprium in
quantum verba a contextu
avulsa in sensu literalis proprio
applicari possunt aut typo-
vel sensum spirituale translatum
in quantum verba a contex-
tu avulsa sensu literalis trans-
latum sunt sumenda. ^{off. Lapidem, quem re-}
^{probaverunt et significantes.}
Ratione materiae sensus spiri-
tualis dividit in allegoricum
anagogicum et tropologicum. Inep-
tam esse hanc divisionem
dicimus. et dicimus cum di-
vidi posse in anagogicum
~~pro~~ propheticum et tropolo-
gicum. Nam hae videmus
in typis.

Sensus spiritualis verborum tam-
late porrigit, in quantu-
te porriguntur typi. et quia
in N. T. non dantur typi, nec
itaque sensus spiritualis ver-
borum nam nullibi in N. T.
exhibetur aliquid, quod ad

aliquid aliud pertineret. Ver-
 sensus deus in eo spectat. & sub-
 limissimi. Obijciunt et pro-
 calipsum. Sed in ea referunt
 partim ea quae spectant ad
 coelestia, & hae natura sua
 & sublimia. partim ea quae
 referunt spectant ad futuram
 mundi sortem. itaq; et hae
 non e sunt ad aliquid aliud
 significandum inveniunt.
 Sunt symbola. imagines etc.
 sed in sensus spiritualis. Sen-
 sus spiritualis latet sub
 literalis. literalis autem e
 obscurus, itaq; ledibrium esset
 et verba per se obscura re-
 ferrent sensum obscuriorem.

An vis arguendi facit in
 quodam theologicis sensibus
 spiritualis aliquid probare
 (potest) insit sensui spirituali?
 R. In theologia ^{et} argumentis
 sensui spirituali debet. e Nam
 auctoritas est Deus. Spross scrip-
 tores sanctos hanc vim tri-
 buisse sensui spirituali. patet
 s. Paulus ut probaret Synago-
 gam cessasse, provocat ad histo-
 riam Agar et Hamaeliv.

S. Augustinus, dicunt adversus P. XI 2. 14 Martii 1861.
 mi argumenta ex sensu spiri-
 tuali pro nullis reputat et di-
 cit Epist. 93 ad Vincentium
 ubi agens contra Paganitas ait
 ab ipso allegorias pro argumento
 adduci, et postulat clara ora
 argumenta, hae vero obscura
 sicut. Sed hic agit de sen-
 su literalis, nam agit contra
 interpretationem. Nudica
 mihi

Donatistae putabant hae ver-
ba intelligi debere de Ecclia agri-
cana, quasi hae vera esset
esset Ecclia - Quomodo i-
taque interpretationem merito
vocat Augustinus impropiam.
In libro autem 12 c. 5. contra
Faustum ipse per integrum
caput pugnat aduersentis
et cause spirituali de promptis
Aduersarii citant Thomam
sum. Theol. par. 1. art. 10. ubi
refert quod doctrina Patris con-
firmanda inuenit in sensu spi-
rituali, quod et in aliis locis
scripturarum clare pronuntiat.
Sed hic theoreti-
cissime non inuenit vis argu-
menti, si vero qui usus
et argumentor ex sensu spi-
rituali de promptor. Hic quoque
pseudo respondemus utrum
hunc modicum sicut in theologia
nullum. Nam sensus spiritualis
vincitur, et incertus est. Si hae
eo nullum argumentum de-
mi potest. Ego arbor vite ad
probandum Eucharistiam.
Significatio arboris vite in
est certa, sed ex rationibus
typologicis desumpta.
Si 2. certitudo sensus in alium
de procehit, nisi quod in a-
liis locis deproq sensu libera-
li aperte pronuntiat. itaque
duo loca de eadem re sunt.
Probatorem itaque debemus
sumere ex sensu liberali
claro in vero obscuro. et
colligimus significationem
ius ex sensu liberali. E.g.
Ego ero ei in Patrem

Locum hunc de Christo intelli-
gendum esse, desumimus ex
Hebr. ubi pandit per sen-
sum literalem ejus significatio.
Itaq; usus est nullus ~~sententiae~~
argumentor ex sensu spirituali
depromptor? — Si autem
panderemus significationem
hujus loci ex Patribus hunc
auctoritate Patrum pugna-
bimus. Patres autem in tantum
hic ^{fidem} marcatur in quantum sunt
testes significationis hanc
veram esse. Dum nega-
mus in prae. usum argumen-
tor ex sensu spirituali. ~~deprauator~~ negamus
in gre. — nam ad quidam ca-
sus in quibus sub respectu
practico interuit sensus spiri-
tualis. In quantum sensus
propheticus in tantum ~~audiri~~
distrat ^{viam} ~~ad quod genus ad illud~~
genus argumentor, quod ex prophetis desumit
ex. Ex. "Os ejus tu frangebis"
Haec verba de agro machali
literaliter sumuntur spiritualiter
de Christo cura facta in fide.
~~significatio postquam~~
verbi notis demonstrandum
esset, id esse predictum, quod
Christo cura tu frangeretur.

An sint prophetis quibus
praeter sensum proprium
spiritualis insit? Non
et Grotius enim affirmant
etiam vaticinia quae de Christo
feruntur referri ad aliquod
aliud, quod obtinente eco-
nomia antiqua impletum
fuerit. Itaq; ex ejus sen-
tentia haec erat sententia

proprius et proximus et
typicus remotus de Christo.
Eodem affirmavit Pascal
Hansenius, qui dicit, si pro-
phetis unum habent sensum
certum est Christum in adventu
si vero duplicem, advenisse.
Hæc sententia hæc etiam in
biblia de Venise est relata.
Hæc sufficit ad evolvendam
hanc opinionem prophetia
Danielis quæ de mundi
renovatione. Et Christum re-
ferri potest. Item alia
loca prophetarum sensu li-
terali proprio ad Christum refe-
runt. Nihilominus nega-
re nequit, adesse vaticinia
in quibus sensu literali pre-
dicatur id, quod futurum erat
typus alterius eventus ex
Gen. 22, 10 et Gal. 3, 23. "Ejile

hic annuntiatur modum prophe-
tico quod populus Iudæus
respectu populi Hebræi^m erit
heres sed servus. Et rem-
te indicatur relatio Synago-
gæ ad Ecclesiam. Sed distinctio
quædam typi prophetici. Et
etiam et in confundendi
cum hac questione.

Hæc pertinent ad doctrinam
communem theologorum - adeoque
et Ecclesie. et modernis rationali-
stis sensus hic fictus a theo-
logis nostris videtur et obji-
ciunt hæc fere.
1) et abundantem quæ præfert
hæc interpretatio mystica, etc.
nimis dum eam celebramus

sumimus partem ^{et eam ex integro} ~~et eam~~
 contextum detrahimus et
 hac ita abstrahimus interpretamur.
 2) quia nullus ordo et selectus
 est in iis locis ubi spiritualia
^{habet sensus.}
 3) quia sensus quem nos iis
 locis tribuimus sensus iis
 afficitur videtur in vero eratur.
 Resp. ad 1) Nil mirum si
 particularis quardam abstra-
 himus a contextu, nam etiam
 in scriptis ss. ita reperiuntur
 eg. Gen. 49, 18

Referunt itaq. verba ad Pat.
 et immediate dirigunt verba
 ad Patrem, et rursus ad alium
 & filium. Itaq. rhetorice quo-
 modo pote. esse. N. Nolle
 ne necesse e. huius verba ex
 tra contextum. Similiter Isa.
 45, 8.

Si itaq. hae occurrunt in sen-
 ti.

1) spiritus. e. solus exclusivus
 auctor sensus spiritualis
 ut ait s. Augustinus, rhe-
 torica itaq. et logica huma-
 na legibus minime tenebat.
 In aliis locis merito quodri-
 mus ordinem. Etiam hic
 obicitur id quod demonstra-
 dum erat, i. e. demonstra-
 dum erat, spiritum s. in
 intendere hunc sensum. quod
 satis probavimus hucusq.
 dictis. Npi. rationalitatem
 patenti, a priori demonstra-
 ti in posse, quod Deus in
 novo fuerit symbolis, typis etc.

Obiiciunt sensum spirituales
sive inutiles esse et elin-
guntur nobis fatentibus, sensus ille
clarus evadit et sensu li-
berali de proin veluti quid inutiles
P. XII. 20 Martii. Deo tribui nequit. Certe opus
1861 a. inutiles Deo affingere non de affis-
mannes. In opere divino si quid
inutiles sed quid opus divinitus ^{inquirendum} et
dein quid utile. Pro. sed Ep. am
utilitas potest nos latere. Qua-
re autem ^{negant adversarii realitatem} sensus spirituales ^{et in principem causam} ^{pro-}
dicunt hujus rei: 1) quid si erat, unde discerent hunc
sensem Israelitis, itaque eos la-
tebat sensus spiritus. 2) quia
interpretes in consentiunt
3) quia typus David paucos cer-
tus e. ^{sensus} e. eos. Item quod pau-
duntur in N. T. Messias!
Verum e. pro Israelitis latui-
se sensum hunc et prophetas
fatentur, se ignorare signifi-
cationes symbolorum, typorum et id
huc posita dicant ut successu
temporis revelant. Sed nulla
manifestant, aut quis quos
et parte notam quibus signifi-
cationem typicam, cf. Sap. 9, 8. nota
e. significatio typica taberna-
culi.

Veritas 5 quid significet regnum
Davidicum demonstrat. et ty-
pica significationem Davidi.

Jeremi. 30, 8. 9.

David nec sanctandus e. Messias

2) Dissensio interpretum minime
nocet sententiis nostris. Etenim
eandem ^{invenimus} ~~disensionem~~ in in-
terpretatione sensus literalis
sensus etiam ~~litterae~~ spiritualis
plures significationes habere
potest, itaque nil mirum quod
in concordi aut interpretes. Sig-
nificatio in super certa sensus
spiritualis ~~trix~~ ex concensu tua-
mini Patrum.

3) Verum e. quod plurimum Apport
significatio in paucis in N. T.
sed etiam in tota & Scripta quae
Patres dixit. quae tamen con-
servata & in traditione, cujus
testes & Patres. Itaque nos mi-
ibi admittimus sensum spiri-
tualis ubi hic paucis in &
vangelio, et consentit cum
doctrina ecclesiae et Patrum
unanimes traditione.

Ceterum ejusmodi latrationes
rationalistarum contra Patres
vix explicari possunt. Si in
fabulis aeterni aliorum sensum
colligere licet - quare ad latran-
dum Patres, qui ex sanctis
nris historiis exempla morum
et fidei hauriunt? Quid scrip-
tura utilis e ad docendum
ait S. Petrus: itaque Denique

Testimonia testantia realita-
tem sensus spiritualis tam & eviden-
tia ut recentiores quidam (ut
Bauer rationalistae) in
valentes effugere. Difficulta-
tesque sententiis concedunt,
a isto quidam allegorice quae-
dam interpretata esse ut
accommodaret se genio He-

argor accommodaret. Exemplum
ejus, dicit Bauer, quod senti-
t apb. minime tamen persua-
si erant de veritate hujus in-
terpretationis spiritualis.
Septimae ratione datus ~~per~~ ^{per illam} rationem
dicendi in errorem induceret
universam Ecclesiam - nam ut
his locis allegoriceq. ea ex-
plicat, ut probet sua dogma-
ta. Quod aplos attinet, frustra
Luc. 24, 45. diceret ~~Ecce~~ et ap-
ruit eis sensum ut intelli-
gerent scripturas.

Hic patet quam humiliter tracta-
vimus, verabatur in sensu in-
veniendo. nunc quod sequi-
tur patet verabatur ~~in~~
sensu invento exponendo.
Partem hanc ita tractabi-
mus, ut primum tradamus re-
gulas exponendi sensus - tum
quomodo successu seculorum sensus
erat expositus.

Heremeneuticæ pars altera H. B. 10. 11
De sensu exponendo.

43

Sectio prima de regulis exponendi sensum.

In exponendo sensu ad hunc
tendamus, ut naturam expo-
nendi et ad finem. Natura expositionis
postulat, ut ille tradat sen-
sus et explicet, qui e incerto,
et proinde ne plures, fortio-
res et pauciores significationes
ei adscribantur, quam quæ probari possunt.
Finis est, ut qui audit intel. ~~fac~~ proponendi sensum.
ligat ex

Hinc præcipium. Expositio sensus sit
accurata et hunc quoad
materiam, seu quantum in-
doles lingue patitur, quoad for-
mam - in super clara et dis-
tincta sit. Hoc præcipium quod
plures modificationem patitur
quod procedit ex fine. Veni-
pe finis est philologicus, si ex
usu loquendi paucit expositio.
dogmaticus, historicus etiam
popularis expositio datur.
Quoad materiam expositionis di-
dunt heremeneuticæ sensum in
historicum, dogmaticum, pro-
pheticum et morale. Hinc
et regulæ pertinentes ad ali-
quid hor sensuum genus explicandum. Regula
viginti, et præcipio duo cum est regula.
Primum explicandus e cognitio-
historicus, factum clare po-
nendum, explicandum circum-
stantiis et motiva. Mo-
nent in super ^{heremeneuticæ} ut ad vivum
explicent exhibeant facta.
i. e. recurrent ad archaeologiam.
Quoad sensum propheticum
mouent, in multiplicanda et
miracula et vaticinia

Pro Tormentis explicandi. § 1us
 potius preparatio ad explica-
 tionem dici debet. & lectio custo-
 ria. Legendus est totus locus
 explicandus. In attendendo ad
 ad divisionem in capita et versus.

Quoad jam regulam A/mm.
tanda & vocabula in alia et
in sensus. ~~no~~ in relinquenda vo-
cabula exotica eq. ~~in~~ schmisio
inversione Malach. ~~in~~ valens reddere

Quarta genus lingue ^{peregrinae} pro-
pria de grammatica capitan-
tis - nam ab lingua ad proprieta-

Res pertinent Joan. 20, 1. τῇ ἑξῆς τῶν σαββάτων μαρ
 ἔverum per: Una cum Sabbatho

Verendum pascit: prima au-
tem die hebdomadi.

P. 36 XXXVI

44

P. XIII d. Martii 1861a.

Quoniam ad linguam referant phra-
ses, hinc phrasae, quae verè in
aliâ linguâ obscurae essent, ver-
tendae sunt clarius. e.g. Phil. 2, 5.
Vulg. Vul-
gata reddit orobotenus:

Hae verò ⁱⁿ respondet sine in doli.
linguae. ^{et in doli per obscura} Notius verendum erat.
Eodem sensibus affecti estote, quibus
et Christus laetatur.

Quoad II^{am} legem: a) sine di-
mutatione maneat integra cogi-
tata originalis - i.e. virtus logi-
ca et esthetica exhibeat in
versione. Quae vero nulla ra-
tione eamode reddi possunt, u-
tendum paraphrasi: proserotum
in paronomasiâ in una eademq-
phrasi simile vocabulum occur-
rit alia significatione. e.g.

Vulgata reddit per: Vocatur virago
exodiarum ita quia ex viro facta
est.

Denominatio mulieris a denomi-
natione ~~vir~~ viri mutuata est
et hoc paronomasia e. Septuagin-
ta interpretes hoc in observant.
Symachus ut hanc paronomasia
hanc conservaret, vocavit arde-
isram - & Flv paronomasiâ
vix sufficient etiam nostra-
tes e.g. Majest reddit per me-
jesta, quae in respondet uui-
loquendi: in Bractantibus
hinc e mekata, sed hinc pro
hinc denominatione tunc particularis.

Ob cavendum interpreti ne res.
his determinatis textus ori-
ginalis substituat indeterminata et vice versa.
e.g. I Pet. 5, 13.

Quae ~~con~~lecta ignorat. Inter.

^{vulgatus}
pres. ponit hic determinationem vo-
cabulum Ecciam. et quod in sim-
plis versione in debet esse. Schott
pejus interpretatur: salutem vos
meos mea electa.

c) Observandum quod multo minus
substituendum novum proorsus alterius
grae significum quam quod depre-
hendunt in textu originali.
Hoc vitio laborant praesertim
recentiores, ut Eric. Ritzig, qui
interpretatur Gen. 3. 14. Ecce virgo
concepit et pariet filium.

vocabulo haalua (virgo) substi-
tuit vocabulum Das junge Weib
quod vix contradicit philologis.
Huc referri debent haec inter-
pretandi rationes, ubi novum
sed et significum cum textu
in coherentes intra parenthe-
ses dantur ab interprete et
Schott post verba Colos. 1. 45.
^{πρωτοτοκος}

addit; aliis omnibus primus creatus et praestantissimus

q) Ne aliquid amittatur et remittat
de notatione originalis
eq. Chat. 21. Schott reddidit per
salvare a poena peccatorum
certe versio in qua res haec leges
servantur, opus difficillimum
e. opus e. enim ut nobis audi-
rem ipsum loquentem exhibeat
servatis proprietatibus et modo
de ejus. Itaque versor scriptu-
rae debet esse vir quibus
elegantis et acris et erudit.
ingenii. Versiones sub
respectu critico dividuntur in
1) versiones verbales 2) liberae et
3) audaces. Verbalis sequitur
praesertim litteram libera ma-
gis claritatem quam phrasolo-
giam servat. 4) Audax, in qua

interpres ponit notiones placitas sui convenientes. Versionibus Verbalibus adornandis & oes versiones antiquas. Liberriores & inter catholicos recentiores & audaces vero ab eccatholicis adornatas sunt.

Per versionem amovend. d. species tales illi, quae ex lingua peregrina oriuntur, sed indum aliis des. ^{hollendae} Ad haec alia forma explicandi textum viliior de paraphrasi, quae ita exprimit textum, ut persona ipsa loquitur et quidem ore proprio. In paraphrasi itaque vocabulis obscurioribus ^{substituuntur} clariora & plura uno & duobus. Summa paraphrasit, ut ait Erasmus Rotterdamus, involuta revolvare, verbo sic aliter dicere ut si alia dicas.

Adstringit itaq. orationi continuus paraphrasi. Consequendi hoc in opere: Gasparus Lancius, Thomas le Blanc, Erasmus Rotterdamus et Breugnoto paraphrasas etiam reperiunt ad latus computari: ut

Ex acatholicis vero eminent inter paraphrastas: Hess, cuius paraphrasi prolixior est - Semler qui exhibet evangelium q. Joannis et plures epistolae. Cramer psalmos. Sed paraphrasi, quae sit ad-

stricta art. limitibus continui orationis. Hinc ad uberiores formam explanationis recurrendum i. e. ad scholia quae & adnotationes a schola Alexan. trina introductae et continent explanationes philologicas. Quae et verbales habent. Opera hoc in negotio catholica commendanda.

Emmanuelis Sa. Notationes in Septuaginta et Vulgata. Est in quibusdam loca obscuriora.

de acatholice
de protestantibus potius dicitur scholiast
et Rosenmüller, qui cuius opus potius
commentarium dicitur potest.
Ad certitudinem sensus efficiendum hoc for-
mum in sufficiens^{certitudinem} quam pro-
stant commentaria que sunt
solida et erudita necnon ar-
gumentis firmata sensus ex-
positio. Ut commentarium
habet hoc nomine ornatum necesse est:
1) ut illa notiones ex Introduc-
tioneque ad librum commentarii
dum & necessarie premissant.
2) ut in expositione singularium
partium instituat analysin
et idea totius partis cla-
re exhibeatur.

3) lectiones variantes et aliam
que probabiliore^{adducenda} et ex
eis eligat lectio^{que} potior videat.
3) difficultates ex historia
etc. in solum dilucidandas, et
etiam fontes indicandi unde
hæc solvantur.
Qui vero loci majorem pro-
sequuntur difficultatem his comen-
tator concessit separator
tractatus.

Verbo commentarium sit fidele,
perspicuum et completum
i.e. ut difficultates graviores, du-
bia, objectiones amoveat.

Sectio altera.

Historia expositionis textus sacri.

Alat. d. 11 kwietnia ponieważ brachowało
kilku z tych którzy pojechali na święta
las. czyli rozprawę Alroga o Homer
cremii prima d.

P. XV d. 17 Aprilis 1861 a.

Primi interpretes biblicae fuerunt
Hebraei. Flor. expositio. Flor. in
has epochas distribui potest:
in expositionem temporibus ante et post Ch.
Ex temporibus ante Christum, viz
quidam fragmenta exstant quorum
praeceptum Moysi. septennio
praelegebatur lex sacra observatum
fuerit et haec praelegebat in fine aliqua explanatione,
tamquam tempora captivitatis
tum exstat fragmentum. Ex. Haec expositio
oralis erat.

temporibus post captivitatem
conseruavit nobis. Euse.
bius quidam fragmenta Elea.
sari et Aristobuli.

Expositio haec, ut Philo tradit,
fuit allegorica. Philo. caput
huius expositionis vident. Si. e. Ab. sunt quidam, qui
alia animal, super litera. videtur putant scriptas leges
corpus & literalis sensus, et res figuris intelligibilibus
anima allegorica. his diligenter sunt operam,
nullas requirunt negligunt, qui
nam mihi in placet facilitas.

Allegorica ratio interpretan-
di. Nam Philo. aduocata fu-
it, ut sepe literalem reji-
ciendo veritatem historicam
enervabat. Tugnat tamen
contra eos, qui allegorica ex-
plicatione veritatem histori-
cam enervabant.

namque vult et textum al-
legoricum, qui ipsi e anima
et literalis, qui e cor-
pus, et utriusque respectum haberi.

Pro tamen in aliis locis sacra
utuntur... conuenit vero haec
tandem animam, illa tan-
quam corpus ceneri.

scripturam allegorice explicat adeo
ut veritatem historiam facti negligat.
De loquendo de peccato ori-
ginali ait: "Sunt autem hae in-
figmenta fabulosa, qualibus poe-
tae ludunt et sophistae, sed documenta
quae figuratim more ad allegoriam in-
seant secundum mysticam explanationem.
Veritatem itaq figuratam ad-
severat." Quam si quis sequatur
ut decet serpentem haud abscidat
voluptatem subindicare interpreta-
bitur: primum quia pedibus carens
pronus ventre nititur. deinde quia
terra glebis pro cibo utitur. Tertio, quia
venenum gestat in dentibus, quo solent
mortuos necare. Quod voluptas suam
prestigias ac fraudes viro non audent ad-
molari, sed feminis, et per hanc illi
idcirco admodum apposite et accommodata.
in nobis enim quasi viri et meretrices
quasi feminae. Voluptas vero prius
Hoc itaq sub respectu simili
est Philo Origeni, qui hanc in-
tergram historiam allegorice ex-
plicat. Paradisus est fuit in
locus certus determinatus, a-
dus et coere paradisi.
ut enim id faceret, ut
utrum decurreret dubitatio. innocentis
velon enim ut amicos
necessitas et voluptates
ubi querebat, quae fabulo-
sas, ne in cogitatione
unum quidem admittent
unda est, nam Deo ne totum
quidem mundum itaq
num esset domicilium
ergo terrenam virtu-
tem seminat ac plan-
tat Deus in humano
genere, quae sit imago
effigiesq celestis
latet.

Interpretatio Hebraeorum pro Christum
continet. Libris Thal-
midicis, rabbinisticis
et strictis computariis.
De Thalimide jam scripsimus
his quae postposito anno dicta.

Cuius Cabbalisticis sufficit notare quod
 Cabbala est illa subtilis
 et arguta exponendi textus ratio qua in so-
 lum sententia et docet ~~verum~~
 singula explicat, sed etiam
 res cuiusq. literarum ^{id est} ~~et~~ numerum
 positionem ^{et} ~~et~~ significationem ^{et} ~~et~~ perpendit. He-
 losa e. Sunt etiam He-
 breis commentatores, qui post
 ipse floruerunt a. d. XII ad XVI, ut
 Ezer-Ezra, Maimonides
 Kimchi, Ben Gerson, Tarchi, Behai,
 et Harbanel. Quodam hos com-
 mentatorum opera in linguam
 latinam translata a Paulo
 Brugenio. Nicolaus Durano, Siego Senensi et.
 Ezer-Ezra. Huius Hixpani, qui
 in part. XII. w. Chisli commentatoris
 ha 5 klas. Do tej likey bych to
 nad Maimonidym rozprawem biblijs-
 kym, ogromne traktaty. Do tej
 likey Karaitow i Kijau ^{ktorych} ~~ktorych~~
 skrajna tradycja. Do Bejal-
 legoryzow. Do tej kabbalistow.
 Ktory kambinuja likey w wi-
 ny sposob i z tego przeprowa-
 dzaja rozne znaczenia. Do
 tej likey dobrych komentato-
 row, Ktory skrajna wedlug grama-
 tyknych prawidelnosci literalnego hi-
 storycznego decz jest w wysh okazieniach xyst sulhy i grama-
 tykny. ^{Obiazniwa na} ~~Obiazniwa na~~ ^{tykny. Rozsa porob}
 Ben-Maimon Huius Hixpani ^{tykny. Rozsa porob} ~~tykny. Rozsa porob~~
 sk, najslawniejszy. Do "Doctor
 perplexor" rozbiara najtrud-
 niejsze miejsca pisma s. Ma-
 rkucci mu moina xystuiz-
 subtelnozi filozoficzna, jest
 wiecy racionalista, nie tydem
 wiekacym. Apparitiones ro-
 ne Tomary he to sa, visiones
 Sylho xoe vire. Dominio roze

renowny jest wrodejszenie u
 tydań ^{prawowierczych} Kimchi ^{zaw.} Fran-
 kusk. Tyd w XIII w. znał
 dobrze język arabski. Kbył
 gramatykiem jest.
 Isaac Sarchi francuz, ma-
 tej wagi jego komentarz.
 Rabbi Ben. Gerson francuz
 w XIV w. Filozof jak Maimoni-
 des. Beha'ia komentarz na
 Pentateuch nie bez talentu jest.
 język jego łatwy - lecz Behai
 jest rozwolektywny.
 Abarbanel przewyższa roz-
 sadysem a moie i nauka, roz-
 kish poprzednich. Tyd w XVI w.
 Ma jednak niektóre bajki i smie-
 ności. D. Sp. pyta dla czego
 Simo I. nie kazał się od N
 ale od 2? Odpowiada że N jest
 litera, Kta, negacja. 2 zaś
 jest litera, dobra, berek, zna-
 czy 2, t. j. dwa światy. Twier-
 dzi że świat stworzony po-
 stał we wreszcie do 2 bere-
 kith można zrobić betierki

Exegesis apud Rnd.

Et I et II s. n. i monumenta
 expositionis Rnd, quam ratio
 institutionis et res natura mi-
 nime postulabat ut expositio
 fia esset continui alicuius
 libri; et hic expositio fuit
 libri; in tam ad confirma-
 tionem doctrinae seu potius
 ad edificationem. Itaq. fuit
 in tam expositio quam

*Quod testis nota fuit lingue
 usque vocabulos prodesse
 fuerunt etatis quae scripti
 fuerunt scripti.*

*E. Sim. Bastline itaq. ipse de allegorisatione fidei in talibus - quod isti alleg. aliquant
 senum quum nihil dixerint intendit*

[illegible]

propheta in istum - quo
modo? allegoriam ponit
dum nubi facile hanc expli-
cari possunt.

Jo 4. 21. Dicit Jesus Corde mihi
similis vultus homo qui nequit
in bono monte nec in profecto
adorabitis Putrum.

legimus futurum prophetam
utrisque pro adorabimus.

nos vero dicit orig. neq. in monte
e- qui cultum. Una gora to tom

nis crea lumbi ne adorabimus
stipendia benedictionis Morsu

pyrami rognora n. na d. hanc
i. hanc rognora n. na d. hanc

per montem hanc d. hanc per
fluvium qui cultum

duo proutur in rila quod
ulterior dicit intelligit illas

quod mysticos - quib. licet transire
regulas dicit - sed interpolatis

missionis attitit mystica -
Non qui nubi hanc - n. ut concilio

sed studis cum exortatione
subtate. rognora ad hanc

p. d. dicitur potestatem in istum
dicit dicitur potestatem in istum

fovel. nubi exortatione proutur hanc
rognora dicit. proutur dicit. hanc

lucida -
Scolorum maxime et subtilitate ingenia et indole philo-
sophica potius quam exegetica.

De genesi - adnotationes in Job
enarrationes in psalmos - in
Evan. Mat. Jo. in Ep. ad Rom.
et Galatas.

Hieronymus, Augustinus et
Ephrem neutrius scholae
additi. ^{non proutur} sed medium locum
tenent sed quicq. eorum proprium
sibi characterem habet.

^{non proutur} Hieronymus doctissimus proci-
pue sensum literalem et historicum
sequitur, spirituales in istis

<sup>Comment. in Eccles. in prophetas Math.
Iudas et Epiphanius Ephes. Titum, Phil. Bernar. Fatal.
De ipm. hanc. hanc. Quatropes. i. Epiphanius.</sup>
Solendum tantum, quod in

miu occupatq. labores sua

alio dicitur, et verba a

lior referendo in citat au-

ctores, unde secum pug-

mare sepe videt. quod pugna

decedet, s. dicitur quod s. verba eius,

et quicq. novis citationes alior auctor.

S. Augustinus proci-
pue sensum literalem et historicum

sequitur, spirituales in istis

Solummodo tantum, quod in

miu occupatq. labores sua

alio dicitur, et verba a

lior referendo in citat au-

ctores, unde secum pug-

mare sepe videt. quod pugna

decedet, s. dicitur quod s. verba eius,

et quicq. novis citationes alior auctor.

S. Augustinus proci-
pue sensum literalem et historicum

sequitur, spirituales in istis

Solummodo tantum, quod in

miu occupatq. labores sua

alio dicitur, et verba a

lior referendo in citat au-

^{Sens literalny u niego prawie}
I co dziwne. Wyprzedaż on
pewne gradacje w objawieniu.
Wiskery stopień jest w Nowym
Anieli w starym - i po nowym
jeszcze będzie wyższy stopień
w nowym świecie niższym.
Dla tego u niego typy starego
Testamentu ~~na~~ mają tronie
knażenie. A. j. przekazywać
typiczne do N. T. i do Królestwa
niebieskiego. Nawet odkupienie
w nowym Testamentie jest ty-
pem ~~do~~ mającego nastąpić
testu niebieskim odkupienia
Aniołów.

dotąd tłumaczono P.
o ile do studium
Stwierdzone albo do
kognatywności - N. T.
na P. T. Orygenes per
kazał oglądać na cadaw
na nędy pychy i egoizmu
i enmityzacji

P. XVI d. 18 Aprilis 1861

Sens literalny u niego prawie nie
ma znaczenia, a zruka moralnego
sens literalny tam tylko ma zna-
czenie gdzie jest i duchowy
a ten najdziej prawie wszędzie
sensu per viam salutis
ritu. nie literalnie braci nak-
ty - si oculus dexter scilicet
kat se etc. Pyta dla czego
dexter? Abyt jest rozległy
w komentarz.

zasmadła przesłanie i pakt
na znaczenie s. cielskiej
knażenie - byt byłoby młodo
Oriz. Nie zupełnie dogmaty
dany w objawieniu
N. T. nie ma do kognatywności
nowe mowa byt objawienia
nowe mowa nowość upa-
tywał typy tego co było
odkupienie Aniołów
Kogito pyta o naukę
o kłopot. byt spowodowany
Widzimy Tomasza

W poezji komentarz na S. Jana
pięć się przybywa do Aletan-
dyi. Wskazują się do komentarza
na Ewangelii, ponieważ one
są prymitywne. Sowa Bariego
knażenie prymitywne i wszelakich
mówi co mu ślina do ust
przyniesie - a Ewangelia.
Jana jest prymityw i innych.
Dalej dopiero rozwija się
sensu nie jest Anielski i
duchowy - komentarz ten

na Ewang. J. Jana napisana
pko Walentyjanom - ktas per
accomodationem subtylika
jak Walentyjan - Bledu tu
wiele - In principio erat verbum
i logos - komentujac Atoma-
ny wyzytki atrybuta boswa
Jerusalem - i wyzawia ^{katowicki} ~~sta~~ ja-
ka istniejacego przed poczynieniem
ktas przytem niejen na sta-
rozytnych mss. sa kanotowane
slova: blasphemata, albo, wesi-
bi heretice! anathema! Chocin
byc moze ix mial tu na wyzla-
dzie apparitiones starego te-
stamentu, w ktorzych Ofrowie
widka sta w kmylowej po-
staci. Komentujac slova:
Et verbum erat apud Deum
porownywa je ke slowarni-
J. Test. Et factum e verbum
Dni ad Isaiam, v Jeremiam,
v Ozeam - i mowi ke to slowo
in creatum post ~~stane~~ ^{stane} ~~postate~~ do
oznaczenia - ktas etymologicznie
dochodzi co Ozeam etc. Robi
ten uwagi, ke jest u J. Jana
Θεος i logos raz k 8 ^{ty} ~~ty~~
raz bez θ - ktas θ Θεος jest
wedlug niego Bog. Ojciec -
Bog w ktorej ^{przemowiz} ~~przemowiz~~ ^{przemowiz} ~~przemowiz~~
Θεος nas to jest to logos lez
Gal. czytamy τοθ Θεου Πατρος
Tryanie uchwyca li ke dystry-
kcyj - i uzyli sta swoja stron-
stwa ke lex ornatu dia-
tanis przykryny drugiej pod-
przedniej ktas ~~parta~~ ^{parta} ~~parta~~ ^{parta}
parta exeveto - nie ~~preripem~~ ^{preripem}
Kitem oia facta v.

leca Gal. krytany Sia Iysoo
Xeiozou na Sia Eou Tareos -
Ponimo checi subtylikowania
jednak wiele jest skracanych
treści w komentarzu i sens
literalny dobrze wystawio-
ny. Up Usat doratus quod me-
scitis. Nos znaczy posyła-
kich niewierzących - nie tył-
ko Samarytanów. Nos zna-
czy nie tylko żydów. ale
i całą wyznaną kreaturę, prę-
żną odworżoną, kryli. nos ios.
Tomackunia Orygenes sa w To-
mach, koniżach i Scholjach.
Prak tylko komentarzy ora-
Marka, II Cor. i I Eplos Ca-
tholicas, Ruth, Ecclies, etc. Sclery-
jednak nie wszystkie kacho.
wały się. Te sa kachugi.
jego jako ezegety. ale wie-
kze jezekze potorys jako kry-
tyk. trobis reccuray fiducia
b. i versiones hebraicas.
Roz wypicat on tekst hebraj-
ski. w I Eplos. w II Eplos tekst he-
brajski. literami greckimi.
w III Eplos tekst swój. 70 interp.
w IV Aquilae. V Theodotionis.
VI Symachi. Oprócz tego
była jeszcze V VI i VII. Wpo-
kazanie biblioteki. lexarejskiej
r. 653 hebraja anikta. po-
zostałe części wydał Mont-
faucon w 4ch wielkich to-
mach. Pax Orygenesem

Fiducia

Deutoro canonis
Hic omni um q. swyjs
auctoritatem

3. zgodzaj

ułożenie i chowanie
już więcej dyskursywny
w homiliach, niektóre
przemagały rozumem i retoryką
inne, mi więcej jednem prę-
wilem je uwarunkowane
więcej je jednem dydaktycznym
jako retorycznym - niektóre
stylu rozróżniony - cały więc
wzr. i wzr. 2-

8 5/6

Disputationibus pholas
intuitu. in quibusdam
studium originali aut. qm
latine Hebraice w-

Comm. solida - emenda
argumentis firmata sensus
expositio -

było tłumaczenie allegorycz.
nie k potrzebie, i nieco k ma-
śladowaniu żydów wynikiem
Orygenes podniósł je do szczy-
tu, lecz od niego spadł o
no racyna. Gregorz i Vis-
juz miedzy go używa a je-
cze miedzy Bazyle W. Który
mówi że wszelka nauka
duchowna musi się do pro-
mie s. w ~~teście~~ ^{teście} literatury
lecz i nie pogardka ten-
stark allegorycznym. Alle-
goryzów gani, mówiąc że
ich, uchoć i k mądrości
szczyt od Ducha s. Joz i
Philartus Pietavienus

Medio quo exegesis biblica
si ratio interpretandi habeat
vix aliqui eximii proferunt
commentatores et exegesi
recognoscant solum aut.
quas explanationes. Proxi-
mi hanc state incluserunt.
Cassiodorus Gregorius M. Hiero-
nimus, Venerabili Beda, Rabanus
Maurus, Thomas Aquinas
et s. Bonaventura. Hi oc
utiliter laborarunt in expli-
candis bibliis, etsi nihil novi addiderint.
Et hac state conservandis
et katechiz. seu computariis
qui quadam serie exhibent
sententias eorum. Patrum
serie continuo junctas
quasi catena. Ergo n sunt
opera catenatorum, sed potius
solum collectio sententiarum ex W.
Patribus ipis debetur.

2) Glossae in scripturam s. sunt subadnotationes

item series explicationum et variarum
 auctoritatum ^{hac} cum differentia a ^{litteris} ^{substantia} ^{nomine}
 catenis, quod in catenis ex ^{unum} ^{pro} ^{alter} ^{glossa}
 applicationes hae sunt longiores ^{Glossae adnotatae sunt plerumque}
 in glossis autem brevissimas. Inter catenas auctores ^{magis}
Procopius Gaxerus ^{scriptor catenas}

Pentat. Novae Judicium Regum ^{plures capitula. d. theol.}
Paralipomenon Nicetas Hieronymus ^{que derivant et obscuri}
S. XI in Tobium. ^{scripsit catenas} Glossae et lis

Lebermundi Glossa ordinaria

Galatride Strabone s. IX - ^{Quoniam hae erat in usu}
communiter auctoritas ^{dice a petro Lombardo}

Glossa ordinaria ^{seu}
poris tractu ditabat ^{per} ^{Brigensis}
opus a Nicolao Lyrano ^{ita}

ut circa finem medii aevi ^{com-}
mentarius ^{verus} ^{evadit}

Glossa interlinearis ^{auctore}

Arnulfo Landamento s. XII

inter lineas Vulgatae ^{scribe-}
bat ^{sensu} ^{mystico} ^{occupata}

Glossa continua ^{seu} Cate-

na aurea ^a S. Thoma ^{edita} ^{opus} ^{prestantissimum}

Sub finem medii aevi ⁱⁿ⁻ ^{plus} ^{qu} ^{do} ^{doctores}
claruerunt Nicolaus Lyranus ^{et} Pa- ^{tristitunt}

ulus Burgensis ^{aucto} theol. ^{arum} ^{ad} ^{ministrans} ^{fecit}
Primum ^{et} Ord. S. Franc. ^{sum} ⁱⁿ ^{linguis}

Sci obiit ^a 1440 ^{et} scripsit ^{anno} ¹⁴ ^{restaurata} ^{fuit}

postillas ^{seu} anotationes ^{studia} ^{hic} ^{hic} ^{descripta} ^{et}

Breves ^{post} verba S. sept. ^{ideo} ^{linguas} ^{classicas} ^{restaurata}
Paulus Burgensis ^{obiit} ^a 1435 ^{et} scripsit ^{ad} ^{quod} ^{opus} ^{presupponit}

Triarcha Aquilensis ^{scripsit} ^{ad} ^{quod} ^{opus} ^{presupponit}

Micus Lyranus ^{scripsit} ^{ad} ^{quod} ^{opus} ^{presupponit}

Pat. ones ^{ad} has postillas ^{et} anotationes ^{lingu-}

Nomen postillas ^{derivat} ^a post ^{de} ^{controversia} ^{cum} ^{post}

illa ^{scilicet} verba scripturae ^{qui} ^{opponuntur} ^{ergo} ^{nostro}

^{quandis} ^{dictis} ⁱⁿ ^{tenor} ^{propi-} ^{ideo} ^{Catholici} ^{con-}

^{interpretat} ^{non} ^{non} ^{regime} ⁱⁿ ^{ignominia} ^{fuit}

a XVI - XVII - aliter
VTM et XIX

alii qui integras H.
copiationes ornabant - alii
qui partim, tant. ff.

et seculo XVI historia exegeseos
abit in duas partes, nempe
in in historiam exegeseos catho-
licorum et 2) Protestantium.

Historia exegeseos catholicos

Hic observandum quod quatuorvis
conc. Trident. tradidit normam
interpretationis scripturarum et quod
nisi communis quia casebant
et peritiorum cognitione et
erigebat et et archaologia linguarum
et hinc nil mirum quod S. XVI
et XVII quod vix aliquod
majoris momenti opus pro-
dierit. Insuper studium
allegoricum et polemicum
impedivit quominus sensus
literalis explicaretur.

S. XVII Restauratio in Italia et dem
24 Aprilis mensura integra Europa studium
1861.

Interpretes S. XVI et XVII s. sequentes
Thomas de Vio Cardinalis
Ram commentatus: Thomas de Vio Cardinalis
de Cajetanus t. 1534. Opera omnia
quod et dñi lingua hebraica integra Biblia
excepta et apocalypsis latino ser-
mone reddidit et commentarium ad
commentarium sancti Hieronimi hic cau-
te adhibendus, quoniam literalis

et commentarius quidam absolutus
quod in textu in hanc tenor literalis
explicando. et theologum agit
omnis huiusmodi divo propria fuit

Jacobus Tirrinus t. 1636 S. V. Cor-
nelius a Lapide S. V. Comen-
tarii Cornelii comendans red copia-
quoniam plures habent di-
gressionis. Exceptis psalmis
commentavit totam S. scrip-
turam. Cornelius a Lapide
(Van de Steen) reimpresum opus quod
Stephanus Menochius S. V. In in-
tegram S. scripturam. Potius scholarum scripta
et quod commentarium maturo iudicio com-
mendatur

fabula de Ma-
gis - mirabile
mundus - mysticus litterarum
sem in describit

Qui partes biblicae commentati:
sunt sequentes:

Joannes Mariana scriptor & notatorum in A. V.

Jacobus Faber Stapulensis com-
mentatus & Evangelia, et Ep. Paul. et Ecclesiasten.

Gaspar Vancius Flippinus
N. C. ^{comentatus} prophetas, Jobum, Cantica et Actus.

Hieronymus Gradus et Vilham
pandus scripserunt comen-
tarium in Ezechielem. 3 vol. — d. 2/6 62 —

Joannes de Pineda in Jobum.

Thomas de Blanc in Psalmos.
vol. velut Complutentium Cornelii a Lapide.

Joan. Maldonatus S. S. Com-
mentar. in 4 Evang. in Hebr. ^{vel in res commentarios}
et Ierem. Idem commentarium scri- ^{superioribus hebraeos}
psit in epist. ad Romanos, qui ^{explicavit}
tamen typis non est vulgatus, sed
conservat in bibliotheca Soc. Jesu Romae.

Epist. Etkius commentarium in epist. Pauli pastorales et
Bernard. Lamy Harmonia Evangeliorum in 7 catholicis.

Дыхъ възвѣстичи на ісуса хри-
ста: сазъ Териніусъ, Корнеліусъ а Ла-
пенсіусъ, Етійусъ іі Малдонатусъ.
а на цркле поставіе на ісуса
Малдоната. а Малдонатъ уміе-
раіасъ въ 50 р. ісуса поставіе
мр. Генералови Іакову Клар-
дускору а Aqua viva. Ісуса одда
мр. Іакову Іакову Францускору,
которы го упростахъ оубо, упрости іі уйдати
комментаръ Малдоната, сн-
на іако снсу лібералнего. Уте-
ды кінды писанъ онъ, писали, кѣ
Маловині іі Лутры а дигресса-
ми великимъ. Мушиа вѣге
іі Малдонатъ такъ снмо дигрес-
сые робіе. а ле мр. сазъ онъ такъ
дугіе іакъ а імнѣхъ коммен-
таріовъ. Сазъ розправдіе

niektóre ustępy goryzace sta-
doklińców, ale że w porówna-
niu z ustępami Beity i in-
nych są jak najumiarkowane.
Nie ma on uwagi na na-
bę świadectw - ale na prad-
ny ich. cześć pko S. i sta-
etynowi staje. Dawajon lek-
cje Theologii w Paryżu - a
gdy się brzymał że N. Pan-
nie jest niepokalanie po-
są, okazyjny został niby o
heretycz. ale oczywiście się przed-
officyjale tem paryżskim. Kie-
słuchony tem jednak poru-
ił Katedrę i na ustroju
napisał swój Komentarz
w Bourges - o Menochiusz
jest dobry bez nie rozpruwający
wszystkiego i wystarcza do miarowego
porozumienia pisma S. - Teneli b. d. mi-
ny miłe, wgląd na liście edycji
do Komentarza Cornelijusa nadaje
mu pierwszeństwo - jest do-
roczem dla naukowców. Jedynym
tytuła wiele anegdot. nie N. Pan-
na mowa z Krolami po ci-
rabsku. Jeden z Bisk Krol-
był Krolu Kalkuty. Odnosi
do nie wszędzie takie bajki
ma. Szuka sensu literat-
go. - Komentarz Tir-
siniusa i Etyusza mają wiel-
ką wagę, wystarcza dla tych któ-
rzy nie chcą się ~~zwracać~~ zwracać
do szerokiej nauki pisma S. Tir-
sinus pomija częste słowa krytycz-
ne, cześć i tylko prawdę pod-
ma, lekce bierze z pominięciem
ryantów i Homacjusza, ~~adwokata~~ adwokata.
Dowo po wygrze odnośnie do całego
kłamstwa. Estius jest więcej krytycz-

niekiedy. Koncepcja na podstawie listu I. Stana. F. B. 15. II
 Bartolomiej Petri dokonywał ten
 komentarz. Nie ma lepszego
 komentarza na Węgrzech
 listy S. Pawła nad komentarz
 Estiusa. Ale komentarz ten
 jest przy Aug. Boetianowi
 go skrocił. Zens. wyrażający
 Aug. rozważenia ^{roz.} bez radował jego niedostatki.
 Commentatores. XVIII et XIX ~~qui~~
 totam s. septam commentat. s.

53

XVIII XII

Augustinus almet, qui scripsit
 commentarium suum gallice 23
 tomis. Duxit et hanc lingua
 latina donavit hunc com-
 mentarium. Multa habet quae
 ad rem in pertinet. Sed ob
 conditionem et a iudicium criticum
 commendat hic commentum et
 catholicis et protestantibus.

P. no. B. no.
 2. P. no.
 15.

Thomas de la Fosse Gallus
 captum ab Isaac Ludovico de sacy
 commentarium ^{gryphum}
 notius ad ^{significatorem} lecto-
 ris inseruit quam ad no-
 ticiam s. scripturę traden-
 dam. Eiusdem naturę e

29

commentarius germanice a Braun Can. Monach.
 scriptus - Brentani commenta-
 rius in N. T. ^{germanice} - Regis obitu pendat in
 Opus ejus continuavit de ^{germanice} interp. et omnes
 Reser et Schollz continuavit
 ita ut integrum opus 1820-1825
 prodierit 47 tomis. Merito laudat quos brevissimę

Qui in partibus ^{reperitur} Pet.
 plura opera navarunt h. i. fere.
 Tobenz 1806 vulgavit comment.
 in N. T. 2 tom. ^{pro} animam suam

Schnappinger. Notę in N. T. 1818. in usum animos-
 curatorem -
 Bernardus ^{Minorita}.
 Implex caposito Epistolę S. Pauli.
 Solendum fr. novelli
 ex catholici montis Auto
 in seducti a Antimo Eng
 deservetur -

Richardus Simon. critica
biblica adnumeranda.
Historia veterum. Com-
mentat. et H. Contier
adstr. 48 - opposit
patri. Inter coevos
plures comprehensimus -
qui ante parva nominati
illustrant sunt deper-
tes:

hujusmodi capitula addit analo-
gum, paraphrasim et commenta-
rium. Communitatem et merito laudat
et Scherzmann. Commentarius in 6
prophetas Majores 1830.

Hug. Joan. In Cantica Cantici
coram

Hilfmann. In Cantica Can-
ticorum

Hens. M. 1809

Hac estate existebant quidam
interpretes, quibus aridebant ea
parte propria nationalistica:
ait. Osenbichl, qui condemnatus
est a sede. Applicata et d. d. d. d.
cujus quidem nullus existat
strictus commentarius, sed plura
alia opera de biblia, ubi plu-
res interpretationes rationa-
listicas ponit.

Notis temporibus catholici des-
ceperunt normam interpretandi
a Concilio Tridentino tractant.
Quorum precipui auctores s.
Hansch. Commentarius in Epistolam
Mark. german. in Epistolam pastoralem
s. Pauli. Windischman in epist.
ad Galatas Long in Epistol.
ad Hebraeos. Deyne in epist.
ad Philimonem. Reismayer in
epist. ad Romanos, qui commen-
tarius potius Höhler. tribuen-
dus ejus professori - et est per-
fectissimus.

Inter modernos catholicos emi-
nent: Scherz Commentarius scri-
psit. Inlectiones in 4 Evangelia.
Lia - psalmos, prophetas mino-
res et in Thais. Scherz pro-
lectiones in evangelium s. Mat-
thaei. Mejer. da Lbertus in
Evangelio s. Joannis et in II Cor.

P. XVIII 25 Aprilis 1861.

Historia Exegeseos Catholicorum

54

Auctores ^{reformationis} reformationis acceperunt biblia veluti normam credendorum et agendorum, adhibendo eis fidem ut origine divinam. Sed data ^{unigenita} licentia interpretandi pro libidine sua dissensionum periculum erat magnum. Proinde supremam auctoritatem dedecunt libris symboliciis, qui explicarent ea quae ad fidem pertinebant. Sed ^{libri} non ^{poterant} cum ^{libertate} interpretandi pro libidine ^{accepti} et postea velut norma interpretandi biblia. Unde ^{est} exegesis catholica regulas ^{et} sicut criticis exigebat, quousque agnoscebat. ⁱⁿ ^{bibliis} ^{ele-} ^{mentum} ^{divinum}.
P. XVIII cum studium classicum ⁱⁿ ^{bibliis} ^{ele-} ^{mentum} ^{divinum} prevaluerit, et opiniones philo-
phicae (rationalisticae) tunc et exegesis protestantica magis ra-
tionalistica. etiam biblia velut opus quoddam huma-
num tractari coepta. Tra-
ctabant autem methodo gram-
matico-historica quia solis
grammaticis et historicis mediis ^{modo} ^{ratione} ^{vere} ^{hermeneutica}
et adhibitis interpretabant ^{illa} ^{ratione} ^{nobis} ^{ad}
biblia. Non absque utilitate ^{illorum} ^{fontium} ^{ut} ^{prophetarum} ^{et} ^{scri-}
fuit hae methodus, nam pro-
movit puriorem investigationem regulari
hermeneuticae. Sed quia eliminavit elemen-
tum supernaturale ex studio
illo bibliae, hinc majus detri-
mentum attulit. Hae Auctor huius systematicae
Joan. August. Ernesti in "In-
structione interpret. s. s. f."
grammaticam hanc methodum

Ernsti velut audias
cuius explanationem hominem -
agroscentur divinitatem et illis
qui requirebant -

idem. De opinionibus illis
ita explicare et agere
intelligentiam dignum
disparuit - auctor in dictis
accommodationis dogmatibus

promovebat, sed adhuc quan-
dam auctoritatis rationem
habuit. Stemler deinde, de su-
jus accommodatione positivus dog-
matica egimus, systema hoc
audacius promovit. Principia
Opera ejus s: Apparatus
ad interpretationem N. T.
Apparatus ad literalem interpre-
tationem N. T. Vorbereitung
zur theologischen Exegese etc.
Magistrum superavit disci-
pulus Eichhorn, qui primo nega-
vit inspirationem. Systema
suum exhibet in operibus:
Einführung in das Alte Te-
stamentum. et in das Neue
Testamentum. et in utrumque
Eum secuti s: Bauer qui primus
edidit Themenentium in N. T. sepa-
ratim a N. T. - Mayer et Augusti.
cordaciores Protestantes qui scilicet
adhuc servarunt ad aliud de-
venerunt extremum et odio
erga hanc grammatice interpretationem
spiritum solum querentes,
literalem interpretationem
damnabant. Hinc opera co-
ram continent puda cerebri-
signamenta. Alii conati s: con-
ciliare utramque interpretandi me-
thodum. - ^{propositum nostrum}
Recentiori etate plures in-
ter doctos Protestantes respicientes
ad res abusus exegeticos,
ad antiquam normam interpre-
tandi, et ad usum ^{et auctoritatem} Antiquo-
rum Patrum recurrere videntur
et hi Orthodoxi vocantur a
Protestantibus. Sed quis eos
orthodoxia, alio loco videbimus.
Transcramus ad varia systema

55

Exaudita e oratio tua. Ric.

dy nas' modlił się. To musiał
być w wieku jeszcze młodzień-
czym do narodzenia syna. Ale nie
mowa o Paulusie że nie był.
To wiek temu stał na pro-
sku, ale że i Elzbieta by-
ła niepodobna. Kacharyasz
się modlił nie dziwnego, bo
miał wiarę w cuda. Tama-
rzy dalej Paulus: Kiedy wy-
szedł na niego kolej kade-
mia, gdy wrócił do świątyni
już miał Kacharyasz na
wypisy koni nastrojonych
do przybytku orłobionym
cherubinami - mało bōwie-
com, mając imaginację
kajęta, synem, żeby dym-
mogły przedstawić do wy-
obrazi Kacharyaszowi kto-
ry się, naczytał o widzeniach
aniołów i święta - wtedy też
odbił się głos duszy jego pro-
mocy syna. i adawał mu się
że słyszy obietnicę. Ale wtedy
przychodzi mu wątpliwość
o prawdziwość obietnicy, nie o
widzenie. poznaje że to jest
że i skakał się na to na
nieumoty, aż dopóki nie wo-
dził mu się syn. Leżąc na
gromadzeniu tych faktów
psychologicznych już po-
kazuje niepodobieństwo syste-
matu - i potrzeba drugiego
kroku aby się tyle faktów psy-
chologicznych nazoomało.

et ornamentum. et figmenta,
 quae traditio vestivit historica veste. Im-
 tegra illa exornatio vltq; Rati. derivata
 aut ex ratiociniis Messianicis D. F.
 quibus variae ideas Messias tribuebantur
 Primi itaq; Aem. has ideas
 accipientes, ut eas certius
 assererent, eas tribuerunt
~~et~~ Rati, quae competebant
 Messias. Hinc D. II quo scrip-
 ta s. Evangelia, hae fabellae
 conscriptae s. hunc temporis
 quum nullus existeret, qui
 testaretur de his factis. Proin-
 mythica interpretatio Straussi con-
 stinet emulanda veritate ex il-
 lis fabellis, quibus repleta s. Biblia.

P. XIX d. 4. Maji 1861.

et de fide testimonio ex t. 1. et
 primo d. 1. d. 2. II.
 ratione miraculor-
 ratione pugnatum: quos
 deprehendit falsitas
 autenticiem Evangelii nega-
 vit.

quia idea suam
 plenitudinem non infundit
 in visum - sed
 partem s. distinctam

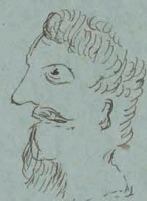
Historia 4 evangeliorum D. II conscrip-
 ta fuisse videtur Straussio, quo tempo-
 re ~~ho~~ inveniuntur testes factorum
 Rati. Narratio hae conservata ut
 vera ad nostra tempora i. e. tempo-
 ra Straussi, qui primus natura-
 lismum purum pro revelata ve-
 ritate nobis exhibet. Sed syste-
 ma ejus e falsum, nam falsis
 nititur hypothesebus, quarum I^a e:
 "Quodcumq; fit juxta regulas
 naturales, e myticum in histori-
 a" unde eliminat de mira-
 culum - factum supernaturale. Sed
 homo sapiens debet imprimis in-
 vestigare num factum s. possi-
 tum s. vere evenit nec ne - et
 tum demum explicare an ea
 causis naturalibus s. superna-
 turalibus evenit. In vero a
 Priori

priori affirmare hoc esse falsum - quod proprium est sane logicis contrarium. Altera hypothesis Struensis est: Evangelia nostra esse authentica. Cui effato contradicitur: traditio antiquissimorum scriptorum tam ecclesiarum quam profanorum, prout hoc ostendimus quum egimus de authenticis librorum sacrorum N. T. - Tertia hypothesis est: Medium s. II. aptum fuit ad accipiendos mythos et fabellas pro veritate historica. Teste s. I ad martem usque Joannis ne sermo quidem esse potest de receptione evangeliorum. Itaque remanet spatium ab initio s. II usque ad medium eundem seculum. Sed apostoli vita functi in dereliquerunt populum absque tutela et ubique enim locorum confluxuebant. ^{Non possit recipere liberos suos} preceptores et seniores bene a se de veritate evangelica instructos, Itaque mythi ipsis placere non poterant. - Quarta hypothesis: Quemadmodum quaecumque natio, religio etc. ita et religio nostra habet mythos. Sed distinguenda sunt religiones. Religio, quae pluram litatem deorum docet, habet mythos nam mythi nil aliud sunt nisi fabellae, quae locum habent ibi ubi doctrina est falsa. Ubi vero est ^{veritas} monotheismus, et religio nihil alienum a sana ratione et philosophia docet, ibi de mythis sermo esse nequit. Quum autem

ubi de antiquis

talis est nostra religio, ideoque my-
thi in ea locum habere nequeunt
nempe in religione coelesti; divina et
vera, ut probat ratio eadem et
historia testatur. - Tabellii sca-
tere nostra evangelia affirmat
Strabus ideo, quod in eis plura
loca secum pugnant. Sed pugnae
istae sunt apparentes. et derivantur
ex diversitate consilii, ex diversis
adjunctis in quibus vergebantur
sunt scriptores, tum qui opus e-
jus erant lecturi. Ceterum antho-
logia istae facile conciliantur.
Insuper affirmat Strabus ideam
messiam in eo N. S. exhibitam de-
rivari ex libris Hebraeorum O. T. et
ex eorum Theologia, et deinde in u-
nam perquam Ideam translata
fuisse. Sed historice certum est
quamnam ideam Hebraei de Messia
habuerunt. Idea ista fuit nimium
crassa. Iudei representabant sibi
futurum Messiam velut regem
potentissimum, qui restauraret
regnum Dauid et eos dominos gen-
tium afficeret. Tempore Christi, di-
scipuli ejusdem opinionem istam
nimium deposuerunt. Ita duo fi-
lii Hebraei. - duo discipuli
versus eum euntes colloquuntur
inter se: „nos sperabamus quia
„ipse esset redempturus Israel.“
„et nunc super“ (Luc 24, 21.) - Et
in eummo momento, quum ab-
scurus erat Jesus, interrogant
eum discipuli Act. 1, 6. „Domine, di-
„vin tempore hoc restitues regnum
„Israel.“ Idem apparet ex histo.

ria passionis Rati, dum Iudaei eum
 regem salutant - Inscriptio in
 cruce posita eundem sensum expri-
 mit. Idea itaq; Messianica in
 antiquata in nostris evangelis
 ab ideis Iudaeis, sed his crassioribus
 ope doctrinae et gratiae Rati purio-
 res et factae et ad perfectionem de-
 ductae post descensum Spiritus S.
 Fides nostra est universalis - item
 et recta. Revera, ut fundamentis
 mythico et fabuloso superstruc-
 tis et tam firmiter conserva-
 ri fides possit, si intelligimus.
 Si Ratus Tu esset Messias, quo-
 modo hi simplices et rudes affli-
 possent ideam crassam Iudaeis ad
 perfectionem tam sublimem adducere?
 Hoc enim ratio minime patet
 ex systemate Straussii. Secundum
 Iudaeos ideam Messias erat ven-
 turus rex - itaq; forsan discipuli
 Rati voluerunt dignitatem ab eo
 obtinere. Sed tempore passionis
 certe eum reliquissent spe sua
 frustrati, nisi memoria mira-
 culorum antea factorum eos detinuis-
 set. Regem talem minime an-
 nuntiassent mundo - et nec cum
 hoc solo ejus doctrinam propagas-
 sent. Hinc necessario supponendum
 est Ratum talia egisse, qualia in e.
 evangelio narrantur. Ex hisce patet
 Systema Straussii tale esse, quod,
 quod tollit proorsus fidem histori-
 cam. Sed Rationalistae minime
 tibi constant - nam in oia facta
 mythice explicantes sed eorum de-
 riora, cuius libertatem tantum determi-
 nare qui a mythi et quae facta

historica vera ^{in libris} adeoque oia facta
potest quicquid pro mythis habere.
Rationalistae moderni enim ~~se~~
sciunt ponere terminos inter mythos
et facta historica. Et hic loci vale-
bit quod S. Iypprianus aliam ob cau-
sam de lapsis dixit: "Non potest evan-
gelium ex parte consistere et ex par-
te falsi. Aut utrumque valebit, aut
utrumque vim veritatis amittat."
Insuper si evangelia nostra authenti-
ca s. mythicissima a nostris libris sacris
quam longissime abesse debet. ~~ut~~
Hoc patet ex sequentibus caracte-
re evangelistarum. nam si attendimus
ad qua ratione illi enarrant depre-
hendimus strictam narrationem hi-
storicam in mythos. Quos enim profe-
runt, proferunt ut historici, sectas
sue narrationis veritatem doctrinae
eius, quam annunciant, hinc factis
eius, quam annunciant, esse affirmant. Opor-
tuit ergo ut eos ~~et~~ tanquam impiissimos
impostores agnosceremus, et concedamus
facta oia ab ipsis narrata vera lo-
cum habuisse. ac proinde mythicissimos
excludendum. Si ipsum demonstrat ra-
tione habita argumenti evangelistarum.

referunt in iis facta, quae sunt exclusivae in aliquo obculo
eorum sed horum pluribus et facta, ergo in facile pro falsitatis ar-
qui possunt. Hoc vult Dni, quae infamiam constituit, pote-
rat ipsis ignota esse itaque ab ipsis et omnia fere et nisi
paucis attingit. Temporis quoque respectus pro nostra stat
parte. et tamen in mythis isti efformati et tempore, quo et ipsi vi-
va voce annuncia bant evangelium, et tempore quo evange-
lia et scripta. Si primus, tunc in iis et ipsos, quales erant
Iudaei, certe eos falsitatis arguerent. facta ista erant publica
ergo si naturalia essent, Iudaei reclamarent. Sed nemo se
eiusmodi narrationi opposuit. imo deprehendimus plures ex
Iudaeis et sacerdotibus, qui accessum et ipsos predicationi
buerunt. et et C. 7. Proinde mythi viventibus et ipsi for-
mati esse non poterant. Et deinde secundum hoc enim in
eam certe factum esset cum nostris libris id quod cum aliis e-
iusmodi et factum i. e. non essent recepti tam universaliter
ab iis, quibus conceditur et depositum fidei. sed rejecti essent
quemadmodum apocryphi et rejecti. Hoc dicta et de N. S. et de eius
mythis a strauss inventis. Sed iam ante straussium fuerant, qui
etiam et mythis deturpationem credebant. Itaque videamus num
mythos contineat necne. Duplici potissimum argumento conante

mythologietq hoc probare: 1) ex analogia omnium po. H. B. 18. II 53
fulor et 2) ex factis prodigiis in his libris narratis. Quoad a-
nalogiam discernunt 1) statum crasse ignorantis. 2) statum my-
thicam antiquam. 3) statum historicam. Itaq et apud Hebraeos quo-
dam obtinuisse affirmant, et libros V. S. secunda statum conserip-
tos fuisse aiunt. et quod etas hec sit heroica et poetica, procedens
statum pure historicam. Haec tamen analogiam inter popu-
los. XX d. 2. Maji 1861. a. h. h. h.

In aliis libris paganis apparent tiones negamus ratio-
nobis dii sensuales, cum mun. ne habita i. p. o. libror.
do conjuncti, in idem sensibus et affectum invenimus ma-
festibus quibus et homines proditi. quam differentiam inter
tum genealogis. In libris vero V. S. exhibet biblia nostra et scripta
Deus unus velut spiritus, sacrificia exp. aliorum populos. Differen-
tialat solum in dignum amoris et subjectionis. Haec in primis eorum
Si respectus ha beat. nec histor. in religione. libri paga-
rarum quae continentur in his libris in docent polytheismum,
tumum obtinet discrimen inter genealogias deor. ca-
nostra biblia et libros paganos. sacrificia eorum, adu-
In libris gentiliis via facta indigno. teria etc. Nam per o in
tribuunt diis. Origo nobis. nostris biblis inveni-
tum, genealogiae etc. dii derivat ex postulat sacrificia
In nostris autem libris facta indignum interuq. dab.
in quantum i humana homi. jectiois, sed in con-
tribus tribuunt. Adam in de. rata, ut apud alios
secund. et deo. nec Abraham. antiqu-
Similiter inventiones homi- ratione i. insipientes. analogi-
nibus tribuunt. Kain agri- cum interis populi's pinto.
cola. et Abel pastor. et hoc in- portigoso -
venit vinum etc. sperando in divinas
a rano polytheismo egredius
dum. crassius notuies de
deo. quare quid pinto e-
in nostris libris. Monthe
omnis. omnia digna deo est
pinto

Unus si miracula ratio
habitu hec in antiquitate
pagana eo d frequentiora
et magis paradoxa, quo anti-
quiores attingunt etatem.
S. contra vero in nostris
libris, quae etas antiquior
et eo minor e miraculorum, novus,
sed procedente etate miracula i frequentiora.
Si respectus habeat itaq.
menti nempe per physica
in libris gentiliis invenimus
miram combinationem per
animos naturalium cum

divinis, supernaturalibus. arbores
et animata et spiritum habent

In nostris vero libris elemen-
tum naturale videtur velut

dependens a supernaturali. ^{scilicet natura videtur ut apparet manifesta.}
Ad perfectionem Dei. Gentiles studebant astrologis
quod studium vituperatur in no-
stris libris. et ea signis reali-
tatem capere prohibet Terentius.

Itaque semotum videmus elemen-
tum mythicum tum sub re-
spectu rerum divinarum tum na-
turalium (physicarum) tum hi-
storiarum nostris libris v. s.

Itaque et miracula quod attri-
buitur miracula fiebant in re-
ali. Itaque ad conservandum
monothheismum inter populum
rudem, carnalem. ac proinde
necessaria et adeo, ut si in
libris v. s. decerent postula.

venire ea. et miracula autem
gentilium sunt ob fines per-
sonales, ut Melampus et
libidinis etc. satisfaciendum causa.

Quidem quae apud gentiles na-
tionalibus et eo magis tri-
buebatur, quo estas et remon-
dior. sed successu temporis

quum sanior ratio obtine-
ret fides cessavit ita ut
tempore Christi haec omnia velut

allegoria spectarentur. Apud
Hebraeos vero e contra im-
vallescente cultura intellectua-

li fides eo magis adhibetur
miraculis, ita ut ipse Chi-
sto rationalista glorietur mi-
racula ista perpetrata fuisse in

[illegible]

ciot, tylko nie pozwalali na roz-
cielenie i dają wolność Homo-
crucis. Ta droga szedł Luter i
inni jego następcy: Kalwin, Be-
ra, Oekolampadiusz, Kuningel i
inni. Audriei. Ci późniejsi: Dru-
ryusz, Jan Gerhard, Grouyusz,
Strigeliusz, Bullinger - potem
Lessing, Mendelssohn,
Reichard Semler i inni. Skrytyka-
rionas kryli. Pismacy katolici to
przyjęli metodę Spinozy główną
si są: Karpowiusz, który się od-
kłada jako dobry krytyk, Hol-
hausen znakomity komentator
Jan Plücker Holsten odnawiają
się nauka, ~~historia~~ (Introd. V. 5.)
Jank (Apologetyka Rzyńska) ~~telego~~
Kalwin (Przekłady genezy i
K. Test.) Klengelenberg Superinten-
dent w Prusach (Christologia)
Caro (Eckheologia) ~~gustach Gork~~
Jank waleryj jako Straussowi. Wła-
ściwie ma tę, kaletę iż jest jakże
na drodze wiary, lecz względem
racjonalizmu trudno im się odsta-
wić na tej stopie. Bo racjonalizm
karkuś i inni: skoro karkuś
i inni. Działania nadnaturalne
go w Kosmos, który jest wielonar-
dowy - jakie moxerik przyjmować
je w faktach pojedynczych exapt.
Kowym odległej starożytności?
Kiedyś karkuś i Działania
Działania i w Kosmos, to powini-
nie go karkuś i w Biblii.
Ma się rozumieć, że pod tym
względem mają rozumne-
przebież największa ich część
jest racjonalistami. i więcej pa-
stworów jest racjonalistów, któ-
rzy tak rozumują: Różni jak-
kolwiek

Kolwiek jest historycznym, jednak
 nie powiemy, że jest takim, jak ten.
 historycznym być nie może. Ale
 co to ma być? "historiograf"? Boż-
 tek jest historycznym - ma swoją
 historię, choć fakty te początek
 u góry bierze - to każdy przypuści-
 musi. Szeli więc protestanci
 znajdują, że fakty, lecz przypuści-
 musza, iż im początek natu-
 ralnego przypuści nie można,
 to powinni się ukorzyć i fakt
 ten jakkolwiek nadnaturalny
 w historii umieścić. Przysze-
 rzyć do czegoś trzeba przycho-
 dzić bez uprzedzenia. Tu nas
 racjonalizm przychodzi i uprze-
 dzenia, bo już a priori mówią,
 że Bóg nie jest historycznym.
 Znajdujemy w historii egiptu
 racjonalnej nie ma wskazywać py-
 tania względem religii, raczej
 po drugie rozbiór, odpowiedzie-
 li: tak. Na pytanie: czy opowia-
 danie biblijne jest faktem? Tak.
 odpowiedziano. - Czy jest allego-
 rya? Tak. Symbolem, mitem etc?
 Tak. Od czasu Lutera aż do po-
 stawienia rozumu wyżej wskazy-
 kiego, znajdujemy ciągle kłopoty
 nieprawości, kontradykcy-
 Wracając do egiptu racjonalnej
 przychodzimy do epimachy, który
 dat poprzed do badań racjonalnej.
 no egiptu. Epimach znajduje
 w historii bledów umysłowych: w f.
 loxofii, początek racjonalnej -
 i na polu religijnym niejak na
 polu biblij, która wskazuje gdzie
 bledy są. Powiada sam in tractatu
 theologico-politico, iż badań biblij

Historiograf

Epimach

Epimach

i do tego przychodzi przekonać
się ona nie jest rozumową prze-
ciwną, - ale a priori mówią że
nie ma cudów, musi to być kaprze-
kry i w biblii. Kład wykorzystanie
da Homary ~~tear~~ ~~nie to jest~~ fanta-
zy i przeniósł wlasnie w lu-
dem wychodnim. Spinoza wś-
swój znakomicie wyprzedził m-
wią po racjonalistowatni - i to co
inni próbowali po części wykonywa-
li, on już im globalnie przed-
nym ręktem ogólnym wykorsto-
wując pod jedną formę - wy-
ko u niego jest allegorya, swo-
bem mówienia. A Heglem uwa-
ża S. Kto nie jako Boga lub
człowieka, lecz jako objawienie
się Boga na świecie t.j. jako
świat. Gdy mówi o m-
wiada, że może być uwaro-
na prawdę lubo przesadzoną - a
gdy przychodzi do smutnych
wstania, uważa je za allego-
ryz misernieści ducha, któ-
ry po kabiciu ciała nie prze-
je już w całej swej sile. Bądź

P. XXI d. 15 Maji 1861. Spinoza ro-
zumuje na sergo, gdy rozumem
obok niego kryją racjonalist-
nie rozumujących, ale skrytych i p-
jak Herbert de Spencer Anglik, Hobbes,
Toland, nieprzyjaciel Kartezjusz
i objawienia, Bollingbrot przyjaciel
Woltera, ^{Collins} powstają jako proroczo-
najwięcej zaś John Bayle, który wada-
stojąc encyklopedycki, p. Protestantów potępi-
łym samym duchem w Niem-
czech Barth, Basedow, i Wland.

Barth gwałtownie powstaje p-
biblii - odpowiada skrytykom angiel-
skim.

62

Bacedoia choc' naturalista, lecz
powazniejszy. Wiland jest dook-
trem z niemieckim cudem
wzrostkiem. Ten i inne s.t. przy-
pięto sie magickiej kary kajem-
nika pgineta z ten i jego uc-
niaini. — Wszyscy ci nawet
Wiland, nie maja żadnego
systemu, raczej ogólny do Ho-
maczenia - radzą się jedynie
naprzeciem. Lekcyng daje jakiś
system dopiero choc' powiekt-
chowy. On szukając skutka
do Homaczenia kwóci na topes-
moy drogę, czeperę lub na wale,
nie staje wykarai niekierowców ob-
jawienia s.t. w.s. takt. znajduje wysyt.
kie osoby tak stani, iż niepodobna aby się im mógł objawić.
Kierca ta przeprowadza przez
wzrostkie skreślony kształtu.
Choc' stażnik nie ma u-
niego takti. Jest oszustem ku-
drzym lud ludami. Co do s.t.
jednak nie może znaleźć syste-
mu do Homaczenia, dopiero
do Nowym daje niezaki system.
Pan. Tenu był według niego
stamictwa umiarowanego
spadkującego między konserwa-
tydami i progresystami, na
których chce położyć swierci-
stańd s. faust. W. Klauke
Tenu 1894" jest ta teoria
miata ona zwolenników.
e Mendelsohn, Kulcera, Gar-
wego i Henkego rękoni-
kiego racjonalistę popularne-
go który racjonalizm między
ludem starał się rozszerzać.
Walczy on jako Biblia latygi.

i Chrysto-latyni. Gdy tak jed-
ni obcas na pikno i. pawlaja,
drudzy ~~z~~ ^{krystylogi} filologia, tylko, od-
ruciwszy objaśnienie i trady-
cyę przystępują do Homaczenia-
nie proumą że filologia nie
jest systemem, ale tylko nomen-
clat. Był więc system filolo-
giczny głównym konfessorem
w tym względzie jest Ernest
(1767-1781). Był nauki niepo-
spolitej, filolog i encyklope-
dysta, lecz nie miał poję-
cia duchownego na rzeczy i ro-
zumu pojęcia. Jego dzieło
^{Interpret. uwarunk.} ~~Interpret.~~ jest
^{klasyczne.} ~~klasyczne.~~ Wyjeżdżonego
Michaelis (ur. 1717, + w Halle
1791) o geografii, historii etc.
biblijnej. Anakronizm jest
gościć jest De lege Mo-
saica. Wystrękuje jawnie
miał Ernest z racjonalizmem
składowa tradycję rabiniżmu
i masore, a na ich miejscu
bieda języki wchodnie. Chę-
dawać Homaczeń nowych,
niepodkianych, dziwnie skom-
binowanych i kłótnie dora-
dza do śmiałości mierz-
Acniowie jego porokrabiali
gramatyki i słowniki na swój
zrosób, etad radnej nam nie
dają pomocy do Homaczenia
biblij. Daleko większą radę po-
daje Jan Perzy i Ernest Fryderyk
Rosenmüllerowie. ^{Griestad} Fryderyk
+ 1815 jest autorem Scholia
N. T. ^{Exegery} Scholia opar-
te są na greckim i uka-

Kolipow ma wielką wagę, nie
 tylko w sprawie Ojca i zbliza
 się katolicyzmu germanickiego.
 Drugi syn poprzedniego 1832
 jest wielokrotnym od Ojca. Scho
 la jego. są dobrym momenta
 tem. Pod względem filolo
 gicznym i moralnym kła
 dąca - bo pod dogmatycznym
 racjonalizmu. - O Gried
 bachu mówiliśmy już. Taw
 Dotad na żadnego nie natra
 filisiny ~~ten~~ system. musimy
 się poróżnić przed Rokem
 lerów - i widziemy Wolstona
 po Oxfordzie i Troj. allegorycz
 dmarstwo i światanie. Kto upo
 kuca na nie i nieścisłość du
 cha, który każe być nie mo
 że, ale ~~odryftek~~ w Apostołach
 w, Kosiels. Wolston był prote
 stawiany i na życie i na
 ka teary. Armand ~~delachayelly~~ takie
 daje o nim zdanie: Wzrostko
 jest w Wolstonie co może obrydzenie
 w krytyce sprawy - bez logiki. By
 dzie tego, kręgo twym kławiem i miłanym
 po Wolstonowi powstał:
 Gibson Bp Londynu, Peas Bp
 Bostonu, Sketung: Kije to przed
 nim: katechizacja na uwagę
 Lardner "Wiarogodność hi
 storyi ewangelicznej" i Kier
 lo w dziele: "Świadkowie Kwa
 twych i światania wyexaminowani i oca
 dzeni według praw sądowych" powstał
 i dowodzi, że Kier i wyexaminowa
 nie nie może alegai waft
 pliwosi. Wolstona popier
 niecy są: Mandwils, Morgan,
 Dodwell i Middleton.

Wiadomo że w przednich wiekach kra-
 kano nie gramatycznio-historyczne-
 go lecz allegorycznego tekstu. Ktad
 studium biblicum nie postępowalo.
 Dopiero przez wyeta piecnie reformy
 Lutera, poniewaz musiano dzie-
 wiszej zadawaniajace odpowiadz
 reformatorem, przezto studium
 biblicum musalo postapic.
 Jednak i po reformie nie wezro
 ano na prawdziwy drogę, bo brak bylo
 asysty pomocniczych. Byla to kry-
 tyka ale tylko rewnostrna karacka.
 Jaka sz na wykazie znaczenia wyrazu.
 Dopiero Richard Simon. dat poped do prawdziwego studium
 Protestanci karadto uwadzaali. Bibli. Przez i prze-
 dyty- a katolicy na bardzo tra- ciwne sobie sta-
 dyty- sz krymali. Ktad forte miała wieka nie
 ba bylo odcierac sie od trady- moglo byc regdy.
 tyi lecz nie rozkazadzie ale kry-
 tyka jz przeprowadzie. Dole.
 go rozad sie krytyczne i historyczne karakens. Ktad dzie-
 nie karadowni. On wprowadził tom swoim nadawał
 tak katolikow jak i katolikow, le tytudy: l'histoire.
 uczeni sprzyjali mu. ma on
 jednak niektore bledy. pocho-
 dzace z nieknaomosci. Dazna-
 sa - Od młodości bowiem same-
 mu tylko siemu S. sie poswie-
 cił. Powstali tez jko miedzi
 Strusewici na skaytykowaniach
 nolda ich. Ktad musial wiek
 knosci przykroci. otkazany
 sz sprzyjal Dekretom, co jz bylo
 woiczas wielkiem ksem. Ktad
 kaskazany do kryum, do Ge-
 nerata Oratorjanow, kawaze
 sig okryse. Lecz gdy wred-
 cie nie ustawaly potwarzo, ka-
 diadano wzyetkich do niego fa-
 nierow do przejrzenia - On epalit wzyetko. ale wno-
 rocherowal sig i umarl.

tego Kłopotu des tormentateurs jest
wyborna Hermeneutyka kryty-
kuje on autorów o tem samym
podaje swoje kazady. - Pierw-
szy on potory hipotezy, że nie
weryetko w kulturalnem jest dzie-
łem Mojżesa. System ten roz-
winał W. Tringa w „Archivum magis
observationibus criticis multis” - Lec-
tury jenerale ~~de~~ ^{de} Wethe, wedlug
separatencz ~~po~~ ^{jest} Kłopotu sta-
nych epow. i tyle znaczących co
Illiada lub Odysea. - Abraham
jest dopiero osoba historyczna
a inni przed nim upr. Noe jest
nazwa, prowincji etc. Try ka-
zady jeszcze nie pozwolę docho-
wego Text. lubo wierzę de Wethe
że można je zastanowić do Kł.
Kł. De Wethego podjęli: Ewald
(w Historji ludu Izrael), Renggerke (H.
istorja kłemu Chanaan, Salvaet (w In-
stitution de Moise).
Podobny do poprzedniego jest
system punktów głównych. Kł.
rozpiera, że samten przyzna-
je autorstwo ludowi i niekrytycz-
bowość piskaczy. Ten Kł. p.
samemu, Kł.owi, który diki
na 2 części - pod nazwą Kł. na
główniejsze mniej więcej w symbolu ka-
warte.
Co pozatem. Kł. punktemi
Kł. tylko akkomodacja do po-
jęć ludowych i fantazyi. Kł.
ny jest pod nazwą Systemu
akkomodacyjnego Kł.era.
System naturalistów, A. J. Ho-
macznych pismo i. krytonaturalizm.
Cud w tym systemie jest to re-
kultat prawdy i Kł.ania natu-
ralnych Kł. ukrytych i nam
nieznanych. lub jest skutkiem

czególnie piękniejszego, pomysłki: H. B. M. II.
piękna lub przebiegającego, lub imaginacy. autora.
Tęst. więc albo przekłada, albo 6
obtem gramatycznym etc. Pro
rozdwo jest tylko spikawem poc-
tycznym, w którym przebiegają natu-
ralne rzeczy bliskiej, gra pewna, rolę.

Przedstawiciel tego systemu to Richhorn,
+ 18²⁴ niepoprawnej nauki: cztowiek
i autor wielu dzieł majacych
na celu naturalizowanie bi-
blii. Wszystkie fakta Hamacy na-
turalnie, po najwazniejszej stronie simeckiej.
Wyjście z Egiptu jest niecierka - mroze
ekonomiczne i tunciem. Granoty na tuncie
ta, ocruciem, majeska lub korytaniem i naturalizacji
Tym sposobem fakta majeska. przy czym
miejscze naturalizowanie ta.
a co dopiero o innych? W N.T.
podobnie - zacharyaskowi nie
czuial sie ukazuje lecz jakis
tyd. Gwiazda nad Bethkeem jest
to latarka pastery - Chodki. B.
nie po lecz przy wodzie. Nie-
dy uciwiera bura A. j. ke wiaf ster
mozo woske, koczowanie chleba jest ktaz nie miaf
Wstapiet do pichiet A. j. pacho. w bliskosci magary-
wany roztad i tunciem pty. my u bogaczow.
kucznych wotaniu ta, to pty
wiec i ta biale i tak jawniaf i sora.
Koczowanie pod tym wozem.
dem jest A. j. Paulus. Kety
wedlug niego chcial napowad.
dzie monoteizmu. A Acakega
pko politeizmuowi tyranii, nie-
woli; koczowanie byla potrieb
naz, wiec znalaz wielu kocz-
koczow, ktorzy podnosili je.
go godnosc i sposobow, przy-
chodzaj. skata, endowosci.
go nie aby ocruciem lud, lecz
to pochodzi z miodosci na Tekawow.

Widziałem Kacada, więc jego jest,
ucuna powry mdowności, stał się
starajac się o to. mać przypuszc
Drugą mdowności w takim obre
gadmie się praw naturalnych przy
serym - to była faktaz, jak wi
Cystem ten psychologizm się
maksyma. Luda są mdowniem ducha
Krytykredytowany został ten sy
stem ~~z~~ ^zmyślowym - e Koleri
dismy o nim - i o Strausu. Lec
Strauss jest ostatnim dopie
ro. on najdokładniej i najja
śniej posunął swój system. Kew
szy przed Straussiem był Ede
mund. ^{w XVIII w.} nie przyjaćel Anikmu.
Dziś weryfikuje się XVIII w. i sądzi
nie najlepiej zohak ^z swoą nienawistku
Anikmuowi pokazywać biblia jest kłopotem
myślowym. ^z tym się różni od następców, że na sa
mym ^z faktaz, ^z prologaz
Dziś, w Kewch rozwinął swój system, ^z
o Boskosc rozumie - i Kojersz
odkryty.
e Myślowani są, takie: Semler
Gabler, (w Dziś: Badania nad histo
Kojersz. stworz. Kew pentateuch, a
staregozowie Genere mowa ka
mityczna. ^z Semler tylko histo
ryz Kanciona i Estery Kewre na myś. Ale
badawa: Semler; Gabler tylko fakta Kew
nierz mowazja na myś.
Werc Ok. ^z Kewpus Kewz Bru
mo Bauer, w ^z Mytologii: Hebraj
skiej. r. 1803 w Kewis weryfikacja parow
nydca z mytologią rzymską i grecką
Osta ^z miedzy mitykami Kew
dyskurs tylko odcienienia. i un
stomniestwo
ma ^z przedy lekcyz do mytolo
gii: Indyjskiej (jak Kewne
który upatruje podobieństwa
miedzy Kewgami w. naxem
a mytologią Indyjam. e Kwa
ham jest Brama - Benjamin

jest gwiarda - Józef Gancera (bogupalm)
 Ewa jest emanacją, bóstwa (od kąd rycia)
 jak u Indian piewny, cłowek. Ewa jest emanacją Adama
 Nadto Ewa jest czasem prke- który według poje-
 słym wyrazu Schowa, kże jest cia Indian ma być
 czasem przysięgłym. Stąd Ewa i uważany na piewny
 Schowa jest jedno. Ewa jako matka go cłowicka i Bogu
 ludzi nazywa się (kaję).
 Ser. J. i. J. przestawia ten razem.
 garda, i uważa, że na pomnik totama na kamieniu
 smierci ludzkiej i nieraz pisał
 noce. De Wette nuncia takie
 wazytko uważa na myt. ale
 przestępa aby nie odróżniać myt.
 jak to robił przed nim, na poetyczne, f. lozoficzne, historyczne
 Szwarcze po Wette jak Watke i etc. bo wazytko jest
 Bollin nawet i Abrahama i mytem poetycznym.
 i Mojżesza przerobił na myt.
 Prawo nawet żydowskie stało się
 mytem, utopją i pójmieniem
 czasu aby pokazać że żydzi
 mieli tak doskonałe prawo.
 Ser. J. i. J. nigdy nie radził.
 Od kenta kentu przeszli i kom.
 mentatorowie do Xerxes, i na-
 leżących ksiąg. Noż to się na-
 stępuje do proroków a misa-
 nowie nie napisał noż to się
 do Daniela, którego krego pożyte.
 pit się Sengerke. i następnie daniel
 proroków się wzięło. Tak i cała umiera.
 noż docentów teologii niemieckiej kasadła się na tem aby
 Przekształcono wreszcie do no- coar nowe myty
 wego Testamentu. Trudno to stwarzać i wyzna-
 czyć poprawdke bo jakże moż-
 na przypuszczać, aby w którym
 wieku literatury powstali myt.
 Jaki poprzednio przebadawali.
 tylko mytyci do K. T. ale
 jeszcze nie odważyli, stawia-
 li jednak przypuszczenia
 Luria że niektóre przypuszczenia
 wypadki są, mytami, legendami, fik-
 cjami Bauer mówi: iż szeregu my-
 tów piastych nie należy szukać

w N. T. mogły one być na prze-
wzięcie ze starego. lub z podan
ludowych. — Dopiero David Strauss
zmiało wystać jako katemu No-
wemu Testamentowi w dziele Das
Leben Jesu. i wielu kłóli stron-
ników, nawet dotąd ich ma.

P. XXIII d. 22 Maja 1861.

Podług naszego pojęcia, Ewange-
lie prawdziwe, opowiadanie o
życiu Chr. choć niezgodne ale
prawne. ^{opowiadanie faktów} wiedząc zaś mytych
jest ono ^{opowiadanie faktów} prawdziwe, ale tyłko w my-
sli historycznych, nie zaś prawdziwych
historycznych prawdziwych.
Lata po umiarkowaniu mytych
faktów rzekł ten, że na Augu-
sta niepodobna aby by prawdzi-
wy myty. Ale Strauss powiada
że ludy pochodzące z ludu fal-
nie abstrakcyjne, ale i in con-
creto prawdziwe sobie wyobra-
zi w symbolach etc. A pierw-
si ludzie byli to prawdziwi my-
ty. — więc przez tego pojęcia
ze starego Testamentu. ~~przez~~
wystało co się w nim o Mes-
syaszu i prorokach majdziej
miał do pojęcia Boga i stał u-
tworzyć się opowiadanie ewangeliczne.
Tym sposobem Strauss jest
stojącym od stanowiska su-
pernaturalisty i innych. Nie
przyznaje ^{on} braku doświadczenia i spoch-
tów, ale ^{historii} opowiadanie sa-
mo z siebie powstało. Róż-
ni się od racjonalistów ten
że ci podważają swoją myśl
myśli piętą S. — on ^{zad} kupuje

teat nierezy. Stacady kwe-
 go systemu władze te: 1) Wst-
 nowi od przesądów dogmatycz-
 nych. 2) Makida religia mia-
 na myty patem i kruska ma-
 lo do 1) karkma teologom, że przy-
 stępują do domaszenia pisma i 2) po-
 niewi przesądami dogmatycznymi-
 a których głośnymi jest u niego
 ten: że w sferze wiary inne
 prawa niż w sferze by-
 tu. Straus też różnicę odrzuca-
 i przyjmuje za zasadę nieekwiwa-
 lencję pośredniczenie A. J. że między
 przyczyną a skutkiem zachodzi
 nieekwiwalentna hiercha pośrednich przy-
 czyn, która wypływa, z głównej.
 Opoziem tak supernaturalistom
 da ta jest za odrzucona. Straus
 powiolen był wprost dowodzić że
 nie weryfikacji sferach te same prawa są.
 Stacady Stacady jednak nie dowodzi.
 powołując się powołuje się na
 na wykorzystanie prawa natural-
 gowiada że powołaniem jest weryfik-
 kę ulega jednakowemu prawu.
 Powołuje się on na bym rozleg-
 dia tak Schleiermachera, Nean-
 dra, etc. naturalistów. Tak rozumy:
 Twierdzenie tak że w różnych
 sferach różne są prawa - jest
 Stera, którego neguję - a według
 prawa nie ten kto przekonywał
 kto twierdzi. Powinien dowodzić.
 Ale możemy także na odwrót.
 W sferach różnych, jak twierdzi Straus,
 jedne są prawa - my przekony-
 my - więc powinien dowodzić.
 Kto powiegi, to i my mamy
 wiżkaze niż Schleiermachera,
 i Neandra lub innych naturalistów.
 Tak więc dowody Strausa są kon-
 me i powinno wypierania się prze-
 sadów sam im jeszcze więcej ulega.

Druga kasada: że każda reli-
gja i miata myty, zatem i
ma jest także racjonalistow-
ską, że filozofii Hegla pochodzą-
ca. Według Hegla ^{tak} religja jak filozofja jest
najomniejszą prawdą absolutną. Gdy
ta przechodzi do nas drogą pojęcia,
jest filozofja, gdy zaś droga wy-
obraźni jest religja. Wskoro więc
w religji główną grą rolę wyobra-
nia, a więc umysłu, a więc po-
nawad obracy, myty. Dla tego ty-
ko w sferze lub wykreślej nad lub ni-
żej nad wyobraźni nie ma my-
tów. Wskad kiedy dążyć myś Ekinow-
na najniższym stopniu abstrak-
cja Kantaję nie mają, myś, bo
nie wyznacza się do przedmiotów
prawd religii - ludzkie ci. czyli ty-
ko jakas wykreślej, która nad nie-
mi panuje, lecz imaginacja im nie
stroi jej w obracy - mają pojęcie ty-
ko przedmiotów. Ludzkie i lepsze od nich
pojęcie przechodzi, da rozumieć
przedmiotowego - czemu, wskazuje et. ty-
ko tyż, która nich obracy i et. ty-
skich, duchowych, pojęcie antropologii
Wskoro więc, mówi Straus, myty, et-
ligii być umysłu, nie więc dążyć
go do i w religji dążyć, et-
Lecz rozumowanie to jest oparte
na całej kasadzie fałszywej. że
filozofja i religja jest jedno. że
patrzy Straus na karmy, nie widzi
Oprocz filozofii jego i Hegla jest
jakkolwiek sama dokonana. Daleko
i. niżej. Jest więc tu i Straus-
sa hipoteza, że Hegla filozofja jest
prawdą, a nauka fałszem. ale
nie ^{pokaż} tego fałszu. Wskazuje ja-
kieś być more porównanie na-
szej wiary i innych. Wskazuje
wytkrywa porównanie z filo-
zofja, lecz i prowadzą, nie jakimś

nie, przemiana, do et-
choło - Stron et. na-
etaja, osobowości

co wiec i tu nie jest walnym
 od uprzedzenia. Co ~~widzi~~ uprzed-
 zkony jest, ze tylo filozofia He-
 gla jest prawdziwa.

Podaję nastepnie criteria za po-
 mocą których łatwo poznaje gdi-
 są myty. Criteria te są następujące:
 1) Gdzie w opowiadaniu znajduje się słowo
 "naturalizm", to opowiadanie
 nie jest mytyczne, ale histo-
 ryczne. Lecz sam jest ~~to~~ ^{nie logiczny} ~~to~~ ^{Evangelia} ~~to~~ ^{Straus}
 bowiem, według niego, jest opowia-
 danie cudowne - rzeczy cudow-
 ne są mytami. Wice powód do
 podejrzenia ewangelii o mytycz-
 ność, jest powodem do wydania wyroku.
 Cokolwiek strausa nie, czego bezpośredniowoci, jest ^{u Straussa} mytem.

Dalej jeżeli w opowiadaniu znaj-
 dujemy wskazywanie istot wyświe-
 tłych, aniołów, czarów, robiących co
 lub też ludzi robiących co na ich
 pomocą - jest ~~to~~ ^{opowiadanie} ~~to~~ ^{jest fałszem}
 mytyczne. Lecz według zasady
~~bezpośredniowoci~~ ^{bezpośredniowoci} ~~niektórych~~ ^{niektórych} ~~czarów~~ ^{czarów}
 istoty te i ich działanie jest nie-
 abednem. Jednak Straus wystraca
 aniołów i dyabłów. Dawni filo-
 zofy byli pod tym względem logiczniejsi.
 Dajac każdemu criterion za drugie,
 powiniem być dowiedzieć się, czy
 nie tych istot jest niewiele.
 Ważne - że nawet istnienie ich
 jest niewiarygodne, ale tego nie
 dowiedzieć.

3) Jeżeli opowiadanie ma sobie
 cechy pojęć panujących w gro-
 madzinach, jakimś przypu-
 ście należy że myt, opowiadanie

tworzenia całego N.S.

to utworzonemu portretowi w tem ko-
nie. Widać, myślenie krytyczne to jest
najbardziej rozwinięte i niefilozoficzne.
Mówimy namo vice versa powie-
dzieć, że pojęcia o kościele pewnem
formowały się odnośnie do fak-
tów nohaidze jakiej opiewanych.
3) Choćby, mówi Strauss, nie ma co-
bie opowiadanie ewangeliczne
cechy historyczności, to powiadam
same są ~~a~~ mytologiczne, proste
i se historyczne pod myś podciąg
masz można. A jeśli autor choć
raz został schwytany na myślenie
już traci wiarę. Odtąd powód do myślenia
chrześcijaństwa według Straussa.
1) Charakter Kśa. 2) Pójęcia staro-
żeczne. Charakter Kśa.
był nieporównywalny. Tak i Strauss
przyznaje. Nie wie, dlaczego, mi-
wil Strauss, że po jego śmierci fan-
tazja uczeni jego upięknyła o-
brac jego, nie robił uida, umarł
na krzyżu, a martwych wołał, i wzbudził
Lez jakim prawem na chrześ-
cijaństwo podaje charakter Kśa,
choć nie wie, że tak jest charak-
ter Kśa. Kiedy z rasą jego wypły-
wa zupełna negacja Kśa i uścisłenie.
Drugi krytycyzm nadto myś-
kuje narodzenie Kśa, bo ~~po~~ widzi-
my tu ścisła kwiaty i jego. Na-
według 390
tem cała Ewangelja jest mytem.
Strauss mówi, że prawdopodobnie
narodził się w Nazarecie, ale my-
ślowimy, że podług rasą Strau-
sa i to przypuszczenie jest fa-
ktywnem. Na dowód tego przy-
taczamy Doan. 399. gdzie mówi, że
wiedząc o narodzeniu Kśa, a co-
dopiero późniejszy piątek Ewangelja

Wzrost tym sposobem i reszta tej
 rzeczy jedna była da się w mi-
 ły przemienić - Ratusz wybiera
 sobie 72 uczniów - a i Mojżesz
 wybiera 72 starców do pomocy. Jest
 to więc powierzenie nie starego testamentu.
 Wreszcie możemy na-
 kazywać Strausa dodać i to, że
 historycy świeccy podają nam
 pewnego świadectwa o istnie-
 niu tego. Podaje wprowadzić do
 ref. Flawjusza (Archid. 1. 18. c. 9).
 ale jego świadectwa można
 podciągnąć pod wątpliwość, ja-
 ko że ich nie można racjonalnie i dowodem na miarę do p.
 Ale naprosto. Karolus Pautus <sup>dot. Pautus powstało pomy-
 ślone</sup>
 dowodzi w Theaur. Hist. Eccl.
 autentyczności świadectwa do-
 kaza Flawjusza. Wiedziemy więc
 o przekroczeniu Strausa i toba-
 co do tego kroku. Tyż. mian. Straus
 oczekiwali Messyasa, który po-
 dusz podawał ludom miał być o-
 statnim i najwyższym prorokiem.
 a zatem co się powiedziało o prorokach, to wzięto także na miarę mia-
 miał być przewrót moralny, to być w Messyasa.
 brany w rękotki obracał
 że nie głosił miarę, tylko - to daw-
 niej brano moralnie, to później literalnie dowi. przysięgano.
 Mojżesz napisał proroka
 równego sobie Deuter. 18, 15. a
 ten miał być ostatnim z proroków.
 Stąd dictum rabinicum, mów-
 Straus, powstało: sicut primus (Mojżesz) sic erit ultimus mess-
 sias propheta. ^{cyata}
 zatem na normę Mojżesza ^{kego} en rishon. Hen-
 miał być Messyas. Stąd po-
 dobieństwo w ich faktach -
 Messyas miał być podob-

synu do Dawida. Stał się
mili Dawida miar pochodnik
urodził się w Betleem, gdzie się
urodził Dawid. Tym sposobem ufor-
mował się, mówiąc: Straus prawi, po-
dobnie, który się, coar lepi, rozwinął.
Nie tak, że chodzi owoś i adami
ale raczej jako sposób Domacka
nia myślow uwaru. Tu Straus.
Wiemy, że objawienie coar bar-
dziej się rozjaśniała.

P. Bóg wykrył mężów, którzy
byli Synami Messyasa.

Podobieństwo między osobami
z Test. a Rzem Straus obra-
ca na swą korzyść i podburza
ty do utworzenia obrazu Mes-
syaska w swoim. Nie tak, że
były prorokami. Ale po-
winien był wprzód Straus opa-
kać: 1) że Ratus tak jest, jak
stwierdzone w Test. jak jest
do Nowym. 2) że rabini przed
Rzem mieli takie samo wyobrażenie
Messyasa.
Do powołując się Straus na ka-
binów prawników od Rza-
Przykacił, że bał powiem, że
nauka Raska wiele wpłynęła na
reformowanie prawa Rabinów o Mes-
syasie Rabinów: „jako pierw-
szy prorok, tak będzie i ostatni,
jest prawnikiem, kuzydem, je-
dynie w Raskie Midrasz Nochelet.
Rabbi Ber. Echiars nomine Rab-
bi Isaac dicit.

Dalej chce pokazać

Sir Joel postremus. i cyfryje
Lach. 99.

Sach. 99.
ie dopiero na postępie etnem prozoka
wskazy iż ta fraz jest podobniestwo.
Quidnam de Goel primo nost?
To descendere fecit mamma ut
Ex. Ita Goel secundus descen-
dere faciet mamma, quod dicit
Pal.

Chociaż więc przypuszczają, Rab-
bini podobieństwo w Mesyasku
do Mojżesza, ale tylko o tyle
o ile podają je prorocy, nie
tak jak Straus naciska
na to, takie zebranie cudów na
jednego Mesyasku, nie odpo-
wieda S. Text. Luda N. T. nie odpo-
wiedają ani w czasie cudów S. Text.
Są to cuda innego rodzaju. Ale
Straus naciska uparcie na
to, że nadto czas potrzebny do u-
formowania myśli największą
trudność w tym systemacie
nowi. Jeżeli bowiem spójrzemy na
mitologów, Miller, Friedl, i innych, którzy
formowanie się myśli uobliwiają
jeżeli rzecz, opowiadając, która
nie będzie w piśmie lecz
do ust przechodzić będzie.
nadto potrzeba więcej, aby
fakt w myśli przekształcić.
Symonem Ewangelję według Strausa nawet,
to pot. II w. były spisane więc
od pot. Igo w. kiedy spełniły
się fakty opowiadane
upłynęło. Ale Ewangelję nie
dawno były spisane, a ten
czas jest na krótko, na utworze-
nie się myśli z faktu prawdzi-
wego.

Ale tu niedogodność Strauss, i
 dla tego tak się z niego wykasca.
 Powiada że myty Messyana były u
 formowane przed Messyana, przed, w ca-
 się i po niewoli Babilońskiej.
 Dopiero gdy przybył Kristus
 nie formowały się już myty.
 Złoty przesun przesunięciem zostają
 myty te na Rta. i lada był.
 Lada jest mytów nowych i lada
 powinieli być okazać że myty
 są nowe a nie stare - jako
 był i ezegeta. Mybyśmy zna-
 li te wszystkie nowe i stare
 jest dobre i lada w kasce Strauss.
 Lada przesunięciem aplikacja
 tych mytów do Rta potrzebowa-
 by wskazać do ustalenia się
 a zatem i wykreślenie Straussa nie usu-
 wa trudności jakie wytyka w ty-
 tem jego.
 Niezależy system, choć przemy-
 sła się na i hipoteza, tylko
 że nie były dowiedzione. Na sto-
 nie kryteria są, nie sposobami
 odskazywania mytów są, przemy-
 jak opowiedziane w Ewangeliu
 fakta stały się mytami.
 Wierzę w Narodzenie Chrystusa.
 Narodzenie pochodzi z Duchem Świętym
 jako praca natury, a więc
 jest według kryterium jest
 powołaniem mytów chrześcija-
 Narodzenie jest karłowatym i lada-
 to jest i lada wyznaczenia
 tem i według kryterium jest
 wiadomości jest mytów chrześcija-
 Anioł karłowatych przysięgał
 do formacji lada i lada. Mamy
 a więc, które to są pojęcie i lada i lada
 Anioł karłowatych przysięgał, nie wam
 wia i opowiedziane karłowatych, nie wam
 kuje nie o wiary i lada i lada
 katem przesunięciem, nie fakt.

Dalej N. Panna otrzymawszy obja-
wienie od Anioła nie kontynuując
go do końca - co jest powodem nieporozu-
mienia - a niegodnie Maryi.

Kiedy powołanie się na powołanie, Ecce
Virgo concipiet et pariet filium jest nie-
właściwym, niezgodnym z porządkem
nowego i starego testamentu.

W wykazie N. Panny i Elżbiety po-
wiada się nieprawdą aby D. S.
działal na embryon parodii.

Rozmowa takie jest między
N. P. i Elżbietą, wyraża się
nieprawdopodobnie, do rozmowy
N. Panny nie objawiały się tym
mem i wyrażeniami S. Test. lecz byłyby proste.

Dalej tłumaczy jakim sposobem
fakt narodzenia stał się legendą. S. Testat
tłumaczy, że legendy S. Testat
mówi o narodzeniu się mesjasza wielkiego

o narodzie przypisane jest D. S. i D. S.
i S. Testat. Dla tego mesjasz kwalifi-
kacji rodzi się z rodziny sta-
rych. A więc i przy narodzeniu
stał się D. S. i D. S.

Chodzi o to, aby było przyjęte, że
miał się narodzić D. S. i D. S. i D. S.
było, aby był synem Bożym, aby naro-
dzić się jego było z Panny.

Jeżeli nie było, wyraża się, że
wyraża się, że od Pana prosto
do samego, narodnie potrzeba było
opisać, że powołano Exultat.

Wit infans in utero meo.
Na to odpowiedź, że trzeba nie wyrażać
nie że trudności nie są trudności, a
a myśli, że S. Testat, że S. Testat.

Niedawno jest, że w S. Test.
z rodziną starych rodzin, że ludzi
Pana konie. Bo tylko S. Testat. S. Testat.

Samson i Samuel rodzą się zym sposobem, a w końcu San Chryzostomus.
San jednak ludzie, że S. Testat. S. Testat.
narodzie, że S. Testat. S. Testat.

Nie było więc to regularne, ogólnie, aby S. Testat.

+ Quomodo fiet istud
quoniam virum non
cognosco?

rodził się tylko z niewiaści, a pomocą
Ducha S. i nie było tego przekonania,
aby mógł się kto tak narodzić. nie wie
diano nawet że się i Meksykan tak na-
rodzi, jak to widać z odpowiedzi N. Panna
Filipa i Natanaela, nie gotowych się
że Bóg jest Synem Boga. Duch S. w
tym pomaga tylko do naturalnego rodze-
nia się dzieci w łonie rodzi, ale tu inna
Wierza miała wyznaczyć i modlić się
nad Janem, mówić Strasz. ale wa-
żnie powinna była Elżbieta uder-
zić do Maryi. aby jeszcze lepiej
wydać i wyznać, gdyż El-
bieta była przedurzoną i ciążą.
Narodzenie Boga, mówi Strasz, jest
zgodne prawom natury, takim myślen-
iem. Ale tak może mówić ten kto
z praw natury zna ich stan-
nie. Jeśli impossible jest aby z je-
nego niewiaści człowiek narodził się
człowiek, z niewiaści, dzieć, wtedy
impossible także jest aby z jednego czo-
łowieka powstał rod ludzki. Tak z Adama po-
stała Ewa, tak z nowożytnego nowożytny.
Co do przemowienia Józefa do Maryi
i Józef miał przemówić do
dzieci hebrajskie sposoby hebrajskie.
Józef przemawia do S. Ducha
jakby by sam mówił o tem-
że. Takie są Strasz wie że
to ten sam Józef był co kwi-
stował N. Pannę. a nawet opo-
wiada mu rzecz nieznaną.
N. Panna nie powiadała o
swoim poczęciu Ducha S. bo na-
cie wtedy nie pozwalało jej
na to. - Dalej Duch S. mo-
że działać nie tylko na em-
brion przy żywionym, ale i na
żywiącym i na karmiącym materię.
Magnificat są wyrażenia Pa-
ro testamentowe. Bo Marya
wzryta się w piśmie S.

Oto nowa jak Homary Strano
fakt wiadomości o narodzie iu pasterskim!
Najbardziej bladość powody. Na których
są opowiadanie na miastu wawiać należy
Nietaki wchodzą do opowiadania? sta-
starze wchodzą, o których nie wiadomo
czy byli godnymi wiary. Niewiele? Nie
wiadomo czy pasterskie opowiadanie to
inne. W jakiej stajni gdzie
urodził się Kristus? Ktoś. cały
fakt na miastu wawiać należy
Chcąc nas przekonać jakim sposobem
opowiadanie ułożyli się miastu, udaje się do starego Testamentu.
Nietaki jest Krenu się, przekazał Bog
w Krenu był pasterskim? Dawid, typ. Messyaska,
był pasterskim i na tron wyniesiony.
Przechodząc potem do mitologii
pogańskiej, mówię że w niej weszły
nie objawienia, dzięki się, przekazał
ludzie wiary, synowie bogów wy-
chowują się między pasterskami. Fakt
cały w miastu się. Dzięki aby dośxa
Eos Krenu lepiej oddać się w miastu
Lec do zdrowego rozumu o dwóch
pytamy, czy Krenu nowość
przemiany? Fakt Krenu może
Krenu objawienie się aniołów pasterskim
Krenu że Dawid i Nietaki byli pasterskami.
Krenu jest tylko że Krenu
ilu wchodzą pasterskie. Nie
Krenu pasterskim objawienie się
do mitologii pogańskiej, bogowie bo byli
tylko 2 klasy: wolności i pasterska.
Krenu w Krenu Krenu nie byli
Krenu i pasterskie, ale i Krenu et. byli
Krenu. Krenu nie powołal past-
Krenu nie rybaku Krenu Apostołów.
Krenu ludzie wiary, bohaterów.
Krenu do mitologii pogańskiej wy-
chowują się, dzięki pasterskim
Krenu i Kristus przekazał miastu
wychowany. a Krenu Krenu

go w bitwie pod Nancy. Historycy różnie
 podają szczegóły jego śmierci. Jeden wo-
 wi, że Karol został przekuty lancą. In-
 gi, że kopiecem rąbły. Inny że uderzony
 ciekawem - innymi zaś że nieporozumiany był
 jeździec Diego. Ktorem to jest myt
 Dowcipniejsze jest paradya Kaiserlin-
 ga p. n. "Kaiser V. R. p. Strausa ja-
 ko myt XVIII w." kamień stracony w sk. rumi-
 ku literackim 1836 r. Dla większej i gwałtowności
 Myt (Cate, Diela, Swoje parady,
 Kładzie w daleka przyszłość 3500 lat po
 narodzeniu R. a
 F. Kaiserling powiada, że być może iż
 Straus jako myt w XVIII w. ale nie Doktor
 Straus w XIX wieku, bez Doktor protestantki w ogóle.
 Cate życie Strausa i jego Diela
 uwarła jako myt, mytaz nauki
 systemu pewnej szkoły, tak uty-
 mującej, jak powołanie Strakowski
 przypisują. Daleko dowcipniej jeździec
 Wurm system Strausa aplikuje
 Lutra, i dowodzi, że Cate nie był
 miał a przynajmniej nie był reformatorem.
 Powiada że badacze zgadzają się
 się że wielki średniowieczny, Ktorem
 legend. klasycznym, romanów
 historycznych. Robi więc to samo co
~~czarujący straszący~~ Straus powiada we
 wstępie do swego Diela. Ktowi dalej
 że mytyści nie odwarzyli się ska-
 kaci mytów w. n. Text. ale to jest
 przesąd. i tak jak w starym Text.
 tak i w wiekach średnich, tak myty.
 Tak Straus przekazy autentyczności
 li. Tak Wurm przekazy autentycz-
 ności pominiętych wykażających się Lutra.
 I tak Melanchton opowiada
 nie powiada że jest shape sucha
 jak nie mogło pisać w potoczny, katem różniące jest
 Dalej pisał Schkeiden ale tylko a p. a więc podejrzane.
 logię, pko katolikom. a więc
 pkarz pseudonim rawnie jest podejrzany.
 Lochtus był katolikiem, katem
 przeciwnikiem Luterańskim, a więc
 katowickim bardzo podejrzany wiarę.

a
 In
 a
 a
 a

70
ro

m
 K
 K
 S
 S

Lutra podają, że kontynuatora
dnieśa Ksa - a że Katus zakonczył
dnieśa dnieśo to 33 roku życia, więc
Luter musiał wyjechać w 34^{tych}

Różnica opowiadania co do okoliczności
powodu Lutra do wyjazdu
do klasztoru wykazuje myślenie
Lutra. Piom uderzająco przypisuje
jego jest exaggeracja faktu na-
wzięcia s. Pawła. Wier historya
Lutra jest dziełem melancholika,
który kierował całem dziełem refor-
my przypisując wszystko Lutrowi.
Ponimając upadek systemu Straussa
do czego doznał racjonalizmu
nowi exaggeracja protestanta. Wier
że si co trydził z katolicką jako
ka mało ceniącą się. I ja, kta-
ka jedyny fundament wiary, sa-
mi nie świętego w Biblii nie kontawili.
W naszym czasie jest w protestan-
tyzmie zwrot ku ortodoksji, pochodzący
od Hengstenberga Superintenda.
denta Kościoła protest. w Prusach.
Pracując nad przywróceniem powagi piśmie
Ola partya ta stoi na gruncie
milogicznym. Powinno bowiem
albo przystąpić do katolicyzmu,
albo do racjonalizmu. Środka nie ma tu.
Ponieważ racjonalizm mać boleć
nad racjonalizmem. Ktad nicke
rzecz pro Straussowi waleczyli
ktada motto. Dewizy katolic.
kie na dnieśach swych - jak
sąs. Haugmann z Bawona Ks.
Dzie: Animus ad Superiora

Wymaganiem racjonalizmu mać roznie-
ry duchowe pryncipi na dogmata i
tych sposobem ucieczka je.

nie kaihowskie prawo. Jak więc
judaizm zmodyfikował się tylko i po-
jawiając się Ruchami przeniósł się do
Sogau. Ale od czasu prawa już róż-
nica ta zmiknęła. Gdy Paweł wystąpił
nacześci się, walka jego z Piotrem.
Przejazd do połowy II w. Wówczas
to były pierwsze dzieła w obronie jed-
nej lub drugiej strony, lub w kie-
runku rekonceyliacyjnym. (H. B. 26. II. 1861.)

~~Paweł występuje jako postać. W tym~~
~~podstawy. W tym jest to~~
~~stosunek między Ruchami wyst.~~
kie Ruchami. Przyjmujemy że Ruchami
nasze były wywołane okoliczno-
ściami. Nie były tendencyjnymi, bo
przede wszystkim dla rozwinięcia na-
szej. Punktum wyjścia do
szkoły Tyburskiej jest listy do
Rzymian do Galatów etc. pisa-
ne w kierunku paulinizmu. Sko-
nała nie uważa autentyczności
listów pastoralnych, bo tam jest
mowa o Hierarchii. W przeci-
wnym kierunku jest Apokalyp-
sa i S. Mateusza. Ale Ewangelia
jego jest według tej szkoły, ja-
ko obliczanie wiernym Ewange-
lii pierwotnej. Kierunek napi-
sanej w kierunku żydowskim.
Potem Ewangelia i Mateusza
uległa zmianom na korzyść
paulinizmu. Lukarska na korzyść
Petrinizmu. I Paweł w istocie
Apost. jest przedstawiany.
Więc te dzieła są były zmody-
fikowane w celu rekonce-
liacyjnym. Ale czemu dawać
ich miejsce? tego autago.
Mianem po pierwotnym Nowicki?

Chyba tem tylko ~~dać~~ udowodnić
można, że sam się bardzo podobna
i sprzyja racjonalnemu rozumie-
niu. Podobnie też też ten anta-
gonizm fra. Traucukom, ale ci
biorąc tylko rezultaty z niknic-
kich wywodów historycznych, i
niekiedy się popiera. U Quineta
ś. Paweł Katoński innym opo-
wiadania Ewangeli i Johana i
by to święta Katoński i prae-
siedzia tam gdzie sami opowiadają
i chce sam opowiadać, gdy bym.
czekam w liście Rom. mówi sam,
że chce opowiadać Ewangelię tam
gdzie ona jest nieznana. Ktoś
wiec wiekzyi mamy? Czy nowo-
nym martyriem, czy li też daw-
nym świadectwem?

